

Euroopan unionin virallinen lehti

L 197

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

55. vuosikerta

24. heinäkuuta 2012

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/18/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta sekä neuvoston direktiivin 96/82/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/19/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta ⁽¹⁾ 38

Hinta: 4 EUR

(¹) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2012/18/EU,

annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012,

vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta sekä neuvoston direktiivin 96/82/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9 päivänä joulukuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/82/EY ⁽³⁾ annetaan säännöt, jotka koskevat tietyn teollisen toiminnan mahdollisesti aiheuttamien suuronnettomuuksien ennalta estämistä ja niiden ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamien seurausten rajoittamista.
- (2) Suuronnettomuuksilla on usein vakavia seurauksia, kuten on käynyt ilmi Seveson, Bhopalin, Schweizerhallen, Enscheden, Toulousen ja Buncefieldin kaltaisissa onnettomuuksissa. Lisäksi vaikutukset saattavat ulottua kansallisten rajojen yli. Tämä korostaa tarvetta varmistaa, että

toteutetaan tarvittavat varotoimenpiteet, joilla koko unionissa voidaan taata kansalaisten, yhteisöjen ja ympäristön korkeatasoinen suojele. Näin ollen on varmistettava, että vallitseva korkea suojele taso vähintään säilytetään, tai että se paranee.

- (3) Direktiivillä 96/82/EY on ollut ratkaiseva rooli siinä, että on voitu vähentää kyseisten onnettomuuksien todennäköisyyttä ja seurauksia ja siten parantaa suojele taso kaikkialla unionissa. Mainitun direktiivin tarkistus on vahvistanut sen, että suuronnettomuuksien määrä on pysynyt vakaana. Vaikka yleisesti ottaen tämänhetkiset säännökset palvelevat tarkoitustaan, joitakin muutoksia tarvitaan, jotta suojele taso voidaan edelleen vahvistaa etenkin suuronnettomuuksien ehkäisemisen osalta. Direktiivillä 96/82/EY perustettua järjestelmää olisi samanaikaisesti mukautettava muutoksiin, joita on tehty unionin aineiden ja seosten luokittelujärjestelmään, johon tässä direktiivissä viitataan. Lisäksi olisi selvennettävä ja saatettava ajan tasalle useita säännöksiä.

- (4) Tämän vuoksi on syytä korvata direktiivi 96/82/EY sen varmistamiseksi, että tämänhetkinen suojele taso säilyy ja että sitä parannetaan edelleen lisäämällä säännösten tehokkuutta ja toimivuutta ja mahdollisuuksien mukaan vähentämällä hallinnollista taakkaa yhdenmukaistamalla ja yksinkertaistamalla säännöksiä edellyttäen, että turvallisuutta sekä ympäristönsuojele ja ihmisten terveyden suojele ei vaaranneta. Samalla uusien säännösten tulisi olla selkeitä, johdonmukaisia ja helppoja ymmärtää, jotta voidaan parantaa täytäntöönpanoa ja sen valvontaa siten, että ihmisten terveyden ja ympäristön suojele taso pysyy vähintään samana tai paranee. Komission olisi toimitettava yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa tämän direktiivin täytäntöönpanossa. Tässä yhteistyössä pitäisi käsitellä muun muassa itse tehtävää aineiden ja seosten luokittelua. Direktiivin täytäntöönpanossa olisi soveltuviissa tapauksissa oltava mukana eri sidosryhmiä, kuten teollisuuden, työntekijöiden ja ihmisten terveyden tai ympäristön suojele edistävien valtioista riippumattomien järjestöjen edustajia.

⁽¹⁾ EUVL C 248, 25.8.2011, s. 138.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 14. kesäkuuta 2012, ja neuvoston päätös, tehty 26. kesäkuuta 2012.

⁽³⁾ EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13.

- (5) Teollisuusonnettomuuksien rajojen yli ulottuvista vaikutuksista tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimuksessa, joka hyväksyttiin unionin puolesta yleissopimuksen tekemisestä teollisuusonnettomuuksien rajojen yli ulottuvista vaikutuksista 23 päivänä maaliskuuta 1998 tehdyllä neuvoston päätöksellä 98/685/EY⁽¹⁾, määrätään toimenpiteistä, jotka koskevat sellaisten teollisuusonnettomuuksien ennaltaehkäisyä, torjuntavalmiutta ja torjuntaa, joista voi seurata valtioiden rajojen ylittäviä vaikutuksia, sekä kansainvälistä yhteistyötä tällä alalla. Direktiivillä 96/82/EY pannaan täytäntöön yleissopimus unionin lainsäädännössä.
- (6) Suuronnettomuuksilla voi olla rajat ylittäviä seurauksia, ja onnettomuuden ekologisista ja taloudellisista kustannuksista joutuvat vastaamaan sekä asianomainen tuotantolaitos että kyseessä olevat jäsenvaltiot. Sen vuoksi olisi vahvistettava ja sovellettava turvallisuuteen ja riskien vähentämiseen liittyviä toimenpiteitä, jotta voidaan ehkäistä mahdollisia onnettomuuksia, vähentää onnettomuuksien riskiä ja lieventää niiden vaikutuksia suojelun korkean tason varmistamiseksi koko unionissa.
- (7) Tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava rajoittamatta työterveyttä ja -turvallisuutta sekä työympäristöä koskevien unionin oikeuden säännösten soveltamista, erityisesti rajoittamatta toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY⁽²⁾ soveltamista.
- (8) Tietyt teolliset toiminnot voidaan jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle edellyttäen, että niihin kohdistuu unionin tai kansallisella tasolla muuta lainsäädäntöä, joka takaa samantasoisien turvallisuuden. Komission olisi jatkossakin tutkittava, onko voimassa olevassa sääntelykehyksessä merkittäviä puutteita, jotka liittyvät erityisesti muista toiminnoista sekä tietyistä vaarallisista aineista johtuviin uusiin ja kehittymässä oleviin riskeihin, ja tehtävä tarvittaessa lainsäädäntöehdotus näiden puutteiden korjaamiseksi.
- (9) Direktiivin 96/82/EY liitteessä I luetellaan sen soveltamisalaan kuuluvat vaaralliset aineet muun muassa viittaa-malla tiettyihin vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetussa neuvoston direktiivissä 67/548/EY⁽³⁾ sekä vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 31 päivänä toukokuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/45/EY⁽⁴⁾ säädettyihin säännöksiin. Direktiivit 67/548/ETY ja 1999/45/EY on korvattu aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta 16 päivänä joulukuuta 2008 annetulla asetukseella (EY) N:o 1272/2008⁽⁵⁾, jolla pannaan täytäntöön unionissa kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettu luokitus- ja merkintäjärjestelmä (Globally Harmonised System of Classification and Labelling of Chemicals), joka on hyväksytty kansainvälisellä tasolla Yhdistyneiden kansakuntien puitteissa. Kyseisellä asetukseella otetaan käyttöön uudet vaaraluokat ja vaarakategoriat, jotka vastaavat ainoastaan osittain kumotuissa direktiiveissä käytettyjä. Tiettyjä aineita tai seoksia ei kuitenkaan kriteerien puuttumisen vuoksi luokiteltaisi kyseisessä järjestelmässä. Direktiivin 96/82/EY liite I on sen vuoksi muutettava sen yhdenmukaistamiseksi kyseisen asetuksen kanssa, samalla kun on säilytettävä kyseisessä direktiivissä säädetty tämänhetkinen suojelun taso tai edelleen parannettava sitä.
- (10) Jalostetun biokaasun luokitusta varten olisi otettava huomioon Euroopan standardointikomiteassa (CEN) kehitettäviä standardeja koskevat tiedot.
- (11) Yhdenmukaistamisella asetuksen (EY) N:o 1272/2008 kanssa ja kyseisen asetuksen myöhemmillä mukautuksilla, joilla on vaikutusta aineiden ja seosten luokitukseen, voi mahdollisesti esiintyä epätoivottuja vaikutuksia. Tähän direktiiviin sisältyvien kriteerien perusteella komission olisi arvioitava, onko olemassa vaarallisia aineita, jotka eivät vaaraluokituksestaan huolimatta aiheuta suuronnettomuuden vaaraa, ja tarvittaessa esitettävä lainsäädäntöehdotus vaarallisen aineen sulkemiseksi tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Arviointi olisi aloitettava pikaisesti erityisesti aineen tai seoksen luokituksen muuttumisen jälkeen, jotta voidaan välttää toiminnanharjoittajille ja toimivaltaisille viranomaisille jäsenvaltioissa aiheutuva tarpeeton taakka. Tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäävät tapaukset eivät saisi estää jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai toteuttamasta tiukempia suojatoimenpiteitä.
- (12) Toiminnanharjoittajilla olisi oltava yleinen velvoite toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla ehkäistään ennakolta suuronnettomuudet, lievennetään niiden seurauksia ja korjataan niiden jälkiä. Jos tuotantolaitoksissa on vaarallisia aineita tiettyjä määriä enemmän, toiminnanharjoittajan olisi annettava toimivaltaiselle viranomaiselle riittävästi tietoa, jotta se voisi tunnistaa tuotantolaitoksen, siellä olevat vaaralliset aineet ja mahdolliset vaarat. Toiminnanharjoittajan olisi myös laadittava ja, jos kansalliset lait niin edellyttävät, lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevat toimintaperiaatteet, joissa esitetään toiminnanharjoittajan yleinen lähestymistapa sekä toimenpiteet, mukaan luettuina asianmukaiset turvallisuusjohtamisjärjestelmät, joilla kontrolloidaan suuronnettomuuksien vaaroja. Kun toiminnanharjoittajat tunnistavat suuronnettomuusvaarat ja arvioivat niitä, olisi kiinnitettävä huomiota myös vaarallisiin aineisiin, joita voi syntyä tuotantolaitoksen sisällä sattuvan vakavan onnettomuuden seurauksena.

⁽¹⁾ EYVL L 326, 3.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽³⁾ EYVL 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 200, 30.7.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1.

- (13) Ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2004/35/EY⁽¹⁾ sovelletaan tavallisesti suuronnettomuuden aiheuttamiin ympäristövahinkoihin.
- (14) Jotta voidaan vähentää onnettomuuden leviämisen vaaraa silloin, kun tuotantolaitosten sijainti ja lähekkäisyys voivat lisätä suuronnettomuuden todennäköisyyttä tai pahentaa sen seurauksia, toiminnanharjoittajien olisi tehtävä yhteistyötä tietojen vaihtamiseksi ja tiedottamiseksi väestölle, mukaan luettuina lähistöllä sijaitsevat tuotantolaitokset, joihin vaikutukset saattaisivat kohdistua.
- (15) Sen osoittamiseksi, että kaikki tarpeellinen on tehty suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi, ja pelastussuunnitelmien ja torjuntatoimenpiteiden laatimiseksi, olisi huomattavia määriä vaarallisia aineita sisältävien tuotantolaitosten toiminnanharjoittajien annettava toimivaltaiselle viranomaiselle tietoja turvallisuus selvityksen muodossa. Tässä turvallisuus selvityksessä kerrotaan tarkasti tuotantolaitokseen, siellä oleviin vaarallisiin aineisiin, laitteistoihin tai varastointiin, mahdollisiin suuronnettomuuskenaarioihin ja riskianalyyseihin, ehkäisemis- ja pelastustoimiin sekä johtamisjärjestelmiin liittyvistä seikoista suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niiden vaaran vähentämiseksi, sekä niiden seurausten rajoittamiseksi tarvittavien toimenpiteiden mahdollistamiseksi. Tuotantolaitoksen sijaintiin liittyvien luonnonkatastrofien todennäköisyys voi lisätä suuronnettomuuden riskiä. Tämä olisi otettava huomioon suuronnettomuuskenaarioiden laatimisessa.
- (16) Hätätilanteisiin varautumisen kannalta on tärkeää, että niissä tuotantolaitoksissa, joissa on huomattavia määriä vaarallisia aineita, laaditaan sisäiset ja ulkoiset pelastussuunnitelmat sekä otetaan käyttöön menettelyt, joilla varmistetaan suunnitelmien testaus ja niiden tarkistaminen tarvittaessa, sekä suunnitelmien käyttöönotto suuronnettomuuden tapahtuessa tai sen uhatessa. Tuotantolaitoksen henkilöstöä olisi kuultava sisäisestä pelastussuunnitelmasta ja yleisölle, jota asia koskee, olisi annettava mahdollisuus esittää mielipiteensä ulkoisesta pelastussuunnitelmasta. Alihankkijoiden käytöllä voi olla vaikutusta tuotantolaitoksen turvallisuuteen. Jäsenvaltioiden olisi vaadittava, että toiminnanharjoittajat ottavat tämän huomioon laatiessaan suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevia toimintaperiaatteita, turvallisuus selvitystä tai sisäistä pelastussuunnitelmaa.
- (17) Kun toiminnanharjoittajat harkitsevat soveltuvia käyttömenetelmiä, mukaan luettuina seuranta ja valvontaa koskevat menetelmät, niiden olisi otettava huomioon saatavilla oleva tieto parhaista käytänteistä.
- (18) Asuinalueiden, huomattavassa yleisessä käytössä olevien alueiden sekä ympäristön, mukaan luettuina luontonsa puolesta erityisen kiinnostavat tai herkät alueet, suojelemiseksi on tarpeellista, että jäsenvaltioiden maankäytön suunnittelussa ja muissa asiaan kuuluvissa jäsenvaltioiden toimintaperiaateissa huolehditaan riittävästä etäisyydestä edellä mainittujen alueiden ja kyseisten vaaraa aiheuttavien tuotantolaitosten välillä ja että olemassa olevien tuotantolaitosten osalta toteutetaan tarvittaessa tekniset lisätoimenpiteet, jotta ihmisiin tai ympäristöön kohdistuvat riskit pysyvät hyväksyttävällä tasolla. Päätöksiä tehtäessä olisi otettava huomioon riittävästi tietoa näistä riskeistä sekä näihin riskeihin liittyvistä teknisistä neuvoista. Mahdollisuuksien mukaan erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten hallinnollisen taakan vähentämiseksi menettelyt ja toimenpiteet olisi yhdistettävä muuhun asiaa koskevaan unionin lainsäädäntöön perustuviin menettelyihin ja toimenpiteisiin.
- (19) Jotta voitaisiin parantaa ympäristöä koskevan tiedon saatavuutta noudattaen tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireilepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevaa Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimusta, jäljempänä 'Århusin yleissopimus', joka hyväksyttiin unionin puolesta tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireilepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevan yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta 17 päivänä helmikuuta 2005 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2005/370/EY⁽²⁾, olisi lisättävä yleisölle suunnattua tiedottamista ja parannettava sen laatua. Erityisesti henkilöillä, joita suuronnettomuus mahdollisesti koskee, olisi oltava käytettävissään riittävät tiedot, jotta he osaavat toimia oikein onnettomuuden mahdollisesti sattua. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava saataville tietoa siitä, mistä löytyy tietoa niiden henkilöiden oikeuksista, joihin suuronnettomuus vaikuttaisi. Yleisölle annettavat tiedot olisi ilmaistava selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla. Sen lisäksi, että tietoa annetaan aktiivisesti ilman, että yleisön on sitä pyydyttävä, tiedot, joita päivitetään jatkuvasti, olisi asetettava pysyvästi saataville sähköisesti, tämän kuitenkin estämättä tiedon levittämistä muilla tavoin. Samalla olisi taattava luottamuksellisuuden suojaaminen esimerkiksi käsiteltäessä turvallisuutta koskevia asioita.
- (20) Tietojen hallinnointitavan olisi oltava yhdenmukainen SEIS-aloitteen kanssa, joka käynnistettiin 1 päivänä helmikuuta 2008 annetulla komission tiedonannolla "Kohti yhteistä ympäristötietojärjestelmää (Shared Environmental Information System, SEIS)". Siinä olisi noudatettava myös Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta 14 päivänä maaliskuuta 2007 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2007/2/EY⁽³⁾ ja sen täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä, joilla pyritään mahdollistamaan ympäristöön liittyvien paikkatietojen jakaminen julkisen alan organisaatioiden välillä sekä helpottamaan paikkatietojen julkista saatavuutta kaikkialla unionissa. Tietoja olisi säilytettävä julkisesti saatavilla olevassa tietokannassa unionin tasolla, mikä myös helpottaa täytäntöönpanon seuranta ja raportointia.

(1) EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56.

(2) EUVL L 124, 17.5.2005, s. 1.

(3) EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1.

- (21) Århusin yleissopimuksen mukaisesti yleisön tehokas osallistuminen päätöksentekoon on tarpeen, jotta yleisö, jota asia koskee, voi ilmaista ja päätöksentekijät voivat ottaa huomioon ne kannat ja huolenaiheet, joilla voi olla merkitystä päätöksenteossa; siten lisätään päätöksenteon vastuullisuutta ja avoimuutta sekä yleisön tietoisuutta ympäristökysymyksistä ja tukea tehdyille päätöksille.
- (22) Sen varmistamiseksi, että suuronnettomuuden sattuessa toteutetaan tarkoituksenmukaiset toimenpiteet, toiminnanharjoittajan olisi välittömästi ilmoitettava onnettomuudesta toimivaltaiselle viranomaiselle sekä annettava tälle tiedot, jotka ovat viranomaiselle tarpeen onnettomuudesta ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien vaikutusten arvioimiseksi.
- (23) Paikallisviranomaiset ovat mukana suuronnettomuuksien ennalta estämisessä ja niiden seurausten lieventämisessä, ja niiden rooli voi olla merkittävä. Jäsenvaltioiden olisi otettava tämä huomioon tämän direktiivin täytäntöönpanossa.
- (24) Tietojen vaihdon helpottamiseksi ja vastaavanlaisten onnettomuuksien estämiseksi tulevaisuudessa jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle tiedot alueellaan sattuvista suuronnettomuuksista, jotta komissio voisi analysoida niihin liittyvät vaarat sekä perustaa erityisesti suuronnettomuuksia ja niistä saatuja kokemuksia koskevan tiedonvälitysjärjestelmän ja ylläpitää sitä. Tämän tietojen vaihdon olisi katettava myös sellaiset läheltä piti -tilanteet, joihin jäsenvaltiot katsovat kohdistuvan erityistä teknistä mielenkiintoa suuronnettomuuksien estämisen ja niiden seurauksien rajoittamisen kannalta. Jäsenvaltioiden ja komission olisi pyrittävä varmistamaan suuronnettomuuksia koskevien tietojen vaihdon helpottamiseksi perustettujen tietojärjestelmien tietojen kattavuus.
- (25) Jäsenvaltioiden olisi nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat siitä, että toiminnanharjoittajat täyttävät veloitteensa. Toimivaltaisten viranomaisten ja komission olisi tehtävä yhteistyötä täytäntöönpanoa tukevissa toimissa, kuten asianmukaisten ohjeiden laatimisessa ja parhaiden käytänteiden vaihtamisessa. Tarpeettoman hallinnollisen taakan välttämiseksi tiedotusveloitteet olisi tilanteen mukaan yhdistettävä muuhun asiaa koskevaan unionin lainsäädäntöön perustuviin velvoitteisiin.
- (26) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, mikäli direktiiviä ei noudateta. Jotta voidaan varmistaa tehokas täytäntöönpano ja sen valvonta, käytössä olisi oltava tarkastusjärjestelmä, mukaan luettuna säännöllisin väliajoin suoritettavien rutiinitarkastusten sekä muiden kuin rutiiniluonteisten tarkastusten ohjelma. Tarkastuksia olisi mahdollisuuksien mukaan koordinoitava unionin muuhun lainsäädäntöön, myös teollisuuden päästöistä (yhteenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) 24 päivänä marraskuuta 2010 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2010/75/EU ⁽¹⁾ perustuvien tarkastusten kanssa. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että käytettävissä on riittävästi henkilöstöä, jolla on tarkastusten tekemiseen tarvittava ammattitaito ja pätevyys. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarjottava asianmukaista tukea käyttäen välineitä ja mekanismeja, joilla vaihdetaan kokemuksia ja vahvistetaan tietämystä, myös unionin tasolla.
- (27) Teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä, joilla muutetaan liitteitä II–VI niiden mukauttamiseksi tekniseen kehitykseen. On erityisen tärkeää, että komissio toteuttaa asiaa valmistellessaan asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (28) Tämän direktiivin yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ mukaisesti.
- (29) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin johdosta annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja varmistettava näiden seuraamusten täytäntöönpano. Näiden seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhtaisia ja varoittavia.
- (30) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on ihmisten terveyden ja ympäristönsuojelun korkea taso, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17.

⁽²⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (31) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteitä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (32) Direktiiviä 96/82/ETY olisi muutettava ja myöhemmin se olisi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt sellaisten suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi, joissa on mukana vaarallisia aineita, ja rajoitetaan suuronnettomuuksista ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia seurauksia, jotta koko unionissa voitaisiin taata yhdenmukaisesti ja tehokkaasti korkea suojelun taso.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyihin tuotantolaitoksiin.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin:
  - a) puolustusvoimien tuotantolaitoksiin, laitoksiin tai varastoihin;
  - b) aineista peräisin olevan ionisoivan säteilyn aiheuttamiin vaaroihin;
  - c) vaarallisten aineiden kuljetukseen ja siihen suoraan liittyvään väliaikaiseen varastointiin maantie-, rautatie-, sisävesi-, meri- ja ilmakuljetuksessa, mukaan lukien purku ja lastaus sekä siirto kuljetusmuodosta toiseen kuljetusmuotoon satama-alueilla, laitureilla tai ratapihoilla, tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotantolaitosten ulkopuolella;
  - d) vaarallisten aineiden siirtoon putkilinjoissa, pumppuasemat mukaan lukien, tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotantolaitosten ulkopuolella;
  - e) mineraalien hyödyntämiseen maanalaisissa kaivoksissa ja avolouhoksissa eli etsintään, louhintaan ja prosessointiin, mukaan lukien porausreikien kautta tapahtuvat toimet;
  - f) mineraalien, hiilivedyt mukaan lukien, offshore-etsintään tai hyödyntämiseen;

- g) kaasun varastointiin maanalaisilla offshore-työskentelypaikoilla, mukaan lukien sekä varsinaiset varastointipaikat että paikat, joilla myös harjoitetaan mineraalien, hiilivedyt mukaan lukien, etsintää ja hyödyntämistä;
- h) kaatopaikkoihin, mukaan luettuna jätteen maanalainen varastointi.

Sen estämättä, mitä ensimmäisen alakohdan e ja h alakohdassa säädetään, direktiivin soveltamisalaan kuuluvat kaasun onshore-varastointi maan alla luonnollisissa kerrostumissa, pohjavettä johtavissa kerroksissa, suolakerrostumiin liuotetuissa onkaloissa ja käyttämättömissä kaivoksissa sekä kemialliset ja lämpöprosessitoiminnot ja sellaisiin toimintoihin liittyvä varastointi, joissa käytetään vaarallisia aineita, sekä toimivat kaivosjätteen käsittelylaitokset ja niiden altaat ja padot, joissa esiintyy vaarallisia aineita.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. 'tuotantolaitoksella' koko sitä toiminnanharjoittajien valvonnassa olevaa aluetta, jossa on vaarallisia aineita yhdessä tai useammassa laitoksessa, yhteiset tai toisiinsa liittyvät infrastruktuurit tai toiminnot mukaan lukien; tuotantolaitokset ovat joko alemman tason tuotantolaitoksia tai ylemmän tason tuotantolaitoksia;
2. 'alemman tason tuotantolaitoksella' tuotantolaitosta, jossa on vaarallisia aineita vähintään niin suuria määriä kuin liitteessä I olevan 1 osan sarakkeessa 2 tai liitteessä I olevan 2 osan sarakkeessa 2 mainitaan, mutta vähemmän kuin määriä, jotka mainitaan liitteessä I olevan 1 osan sarakkeessa 3 tai liitteessä I olevan 2 osan sarakkeessa 3, soveltaen tarvittaessa liitteessä I olevassa huomautuksessa 4 esitettyä yhteenlaskusääntöä;
3. 'ylemman tason tuotantolaitoksella' tuotantolaitosta, jossa on vaarallisia aineita vähintään niin suuria määriä kuin liitteessä I olevan 1 osan sarakkeessa 3 tai liitteessä I olevan 2 osan sarakkeessa 3 mainitaan, soveltaen tarvittaessa liitteessä I olevassa huomautuksessa 4 esitettyä yhteenlaskusääntöä;
4. 'lähistöllä olevalla tuotantolaitoksella' tuotantolaitosta, joka sijaitsee niin lähellä toista tuotantolaitosta, että suuronnettomuuden riski tai seuraukset lisääntyvät;
5. 'uudella tuotantolaitoksella'
  - a) tuotantolaitosta, jonka toiminta aloitetaan tai joka rakennetaan 1 päivänä kesäkuuta 2015 tai sen jälkeen; tai

⁽¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- b) toimintapaikkaa, joka kuuluu tämän direktiivin soveltamisalaan, tai alemman tason tuotantolaitosta, josta tulee ylemmän tason tuotantolaitos tai päinvastoin 1 päivänä kesäkuuta 2015 tai sen jälkeen siitä syystä, että sen laitoksia tai toimintaa muutetaan siten, että se johtaa muutokseen tuotantolaitoksen vaarallisten aineiden luettelossa;
6. 'olemassa olevalla tuotantolaitoksella' tuotantolaitosta, joka kuuluu 31 päivänä toukokuuta 2015 direktiivin 96/82/EY soveltamisalaan ja 1 päivästä kesäkuuta 2015 tämän direktiivin soveltamisalaan muuttamatta sen luokitusta alemman tason tuotantolaitoksena tai ylemmän tason tuotantolaitoksena;
7. 'muulla tuotantolaitoksella' toimintapaikkaa, joka kuuluu tämän direktiivin soveltamisalaan, tai alemman tason tuotantolaitosta, josta tulee ylemmän tason tuotantolaitos tai päinvastoin 1 päivänä kesäkuuta 2015 tai sen jälkeen muista kuin 5 kohdassa tarkoitetuista syistä;
8. 'laitoksella' tuotantolaitoksen sisäpuolella olevaa joko maanpäällistä tai maanalaista teknistä yksikköä, jossa tuotetaan, käytetään, käsitellään tai varastoidaan vaarallisia aineita; se käsittää kaikki laitteistot, rakenteet, putkistot, koneet, työkalut, yksityisessä käytössä olevat rautatien sivuraiteet, satarma-altaat, laitoksen käyttöön tarkoitetut lastaus- ja purkauspaikat, laiturit, varastot tai vastaavat kelluvat tai maalle rakennetut rakennelmat, jotka ovat tarpeen kyseisen laitoksen toiminnalle;
9. 'toiminnanharjoittajalla' ketä tahansa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää tai jolla on hallinnassaan tuotantolaitos tai laitos tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin määrätään, ketä tahansa henkilöä, jolle on luovutettu merkittävää taloudellista valtaa tai päättäväntä tuotantolaitoksen tai laitoksen teknisen toiminnan suhteen;
10. 'vaarallisella aineella' liitteessä I olevassa 1 osassa mainittua tai 2 osassa lueteltua ainetta tai seosta, mukaan lukien raaka-aineen, tuotteen, sivutuotteen, jäämän tai välituotteen muodossa olevat;
11. 'seoksella' seosta tai liuosta, joka koostuu kahdesta tai useammasta aineesta;
12. 'vaarallisten aineiden olemassaololla' sitä, että vaarallisia aineita on tai niitä ennakoidaan olevan tuotantolaitoksessa tai että voidaan kohtuudella ennakoida näitä aineita muodostuvan tuotantolaitoksen sisäpuolella sijaitsevan laitoksen prosessien, myös varastossa harjoitettavan toiminnan, hallinnan menettämisen seurauksena niin suuria tai suurempia määriä kuin liitteessä I olevassa 1 osassa tai 2 osassa säädetty soveltamisen vähimmäismäärät;
13. 'suuronnettomuudella' esimerkiksi huomattavaa päästöä, tulipaltoa, räjähdystä tai muuta ilmiötä, joka seuraa tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotantolaitoksen toiminnassa esiintyneistä hallitsemattomista tapahtumista, jotka voivat aiheuttaa ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvaa vakavaa välitöntä tai myöhemmin ilmenevää vaaraa tuotantolaitoksen sisä- tai ulkopuolella, ja jossa on mukana yksi tai useampia vaarallisia aineita;
14. 'vaaralla' sellaista vaaralliseen aineeseen tai tilanteeseen olennaisesti liittyvää ominaisuutta, joka voi aiheuttaa vahinkoa ihmisten terveydelle tai ympäristölle;
15. 'riskillä' todennäköisyyttä, että tietty erityinen vaikutus syntyy tiettyinä aikoina tai määrättyissä olosuhteissa;
16. 'varastoinnilla' sitä, että alueella varastoidaan tai säilytetään tietty määrä vaarallisia aineita;
17. 'yleisöllä' yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka, kansallisen oikeuden tai käytännön mukaisesti, näiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä;
18. 'yleisöllä, jota asia koskee' yleisöä, johon onnettomuus vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa, tai yleisöä, jonka etu 15 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvia asioita koskeva päätös koskee; tätä määritelmää sovellettaessa valtioista riippumattomilla järjestöillä, jotka edistävät ympäristönsuojelua ja täyttävät mahdolliset kansallisen lainsäädännön mukaiset vaatimukset, katsotaan olevan etu tässä asiassa;
19. 'tarkastuksella' kaikkia toimia, myös laitosvierailuja, sisäisten toimenpiteiden, järjestelmien ja raporttien tarkastuksia ja seuranta-asiakirjoja sekä mahdollisesti tarvittavia seuranta-toimia, jotka toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tai jotka toteutetaan niiden puolesta sen tarkistamiseksi ja edistämiseksi, että tuotantolaitokset noudattavat tämän direktiivin vaatimuksia.

4 artikla

Tietyn vaarallisen aineen aiheuttaman suuronnettomuuden vaaran arviointi

1. Komissio arvioi tarvittaessa tai joka tapauksessa jäsenvaltion 2 kohdan mukaisesti tekemän ilmoituksen perusteella, onko liitteessä I olevassa 1 osassa mainittu tai 2 osassa lueteltu tietyn vaarallisen aineen käytännössä mahdollisesti aiheuttaa sellaisen aineen tai energian vapautuminen, joka voisi aiheuttaa suuronnettomuuden sekä tavanomaisissa että epätavallisissa kohtuullisesti ennakoitavissa olevissa olosuhteissa. Arvioinnissa on otettava huomioon 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen ja sen perustuttava yhteen tai useampaan seuraavista ominaisuuksista:

- a) vaarallisen aineen olomuoto tavanomaisissa prosessi- tai käsitteilyolosuhteissa tai suunnittelemattoman vapautumisen tapauksessa;

b) vaarallisen aineen tai aineiden luontaiset ominaisuudet, etenkin sellaiset, jotka liittyvät leviämiskäyttäytymiseen suuronnettomuuskenaariossa, kuten molekyylimassa ja höyryn kylästymispaine;

c) vaarallisten aineiden enimmäispitoisuus seoksissa.

Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi olisi tarvittaessa otettava huomioon vaarallisen aineen säilytys- ja pakkaustapa, erityisesti silloin, kun niihin kohdistuu erityistä unionin lainsäädäntöä.

2. Jos jokin jäsenvaltio katsoo, että vaarallinen aine ei aiheuta suuronnettomuuden vaaraa 1 kohdan mukaisesti, kyseinen jäsenvaltio ilmoittaa asiasta komissiolle ja toimittaa asianmukaiset perustelut, mukaan lukien 3 kohdassa tarkoitettut tiedot.

3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan tarkoituksia varten asianomaisesta vaarallisesta aineesta terveydelle aiheutuvien vaarojen, fysikaalisten vaarojen ja ympäristölle aiheutuvien vaarojen arvioinnissa tarvittaviin tietoihin on sisällyttävä:

a) kattava luettelo ominaisuuksista, joita tarvitaan sen arvioimiseksi, minkälaista fysikaalista, terveydellistä tai ympäristöön kohdistuvaa haittaa vaarallinen aine voi aiheuttaa;

b) fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet (esimerkiksi molekyylimassa, höyryn kylästymispaine, luontainen toksisuus, kiehumispiste, reaktiivisuus, viskositeetti, liukoisuus ja muut olennaiset ominaisuudet);

c) terveydelle aiheutuvia ja fysikaalisia vaaroja koskevat ominaisuudet (esimerkiksi reaktiivisuus, syttyvyys ja toksisuus sekä lisätekijät, kuten altistustapa, vammojen ja kuolemantapausten suhde ja pitkän aikavälin vaikutukset, sekä muut olennaiset ominaisuudet);

d) ympäristölle aiheutuvia vaaroja koskevat ominaisuudet (esimerkiksi ekotoksisuus, pysyvyys, biokertyminen, mahdollisuus kulkeutua pitkiä matkoja ympäristössä, sekä muut olennaiset ominaisuudet);

e) ainetta tai seosta koskeva unionin luokitus, jos se on saatavissa;

f) tietoja ainespesifisistä toimintaolosuhteista (esimerkiksi lämpötila, paine ja muut olennaiset olosuhteet), joissa vaarallinen aine varastoidaan tai joissa sitä käytetään ja/tai joissa sitä voi esiintyä ennakoitavissa olevassa epätavallisessa toiminnassa tai onnettomuudessa, kuten tulipalossa.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen arvioinnin jälkeen komissio esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle kyseisen vaarallisen aineen jättämiseksi tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

5 artikla

Toiminnanharjoittajan yleiset velvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja velvoitetaan toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niistä ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien seurauksien rajoittamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja velvoitetaan olemaan aina valmis osoittamaan 6 artiklassa tarkoitettulle toimivaltaiselle viranomaiselle erityisesti 20 artiklassa tarkoitettuja tarkastuksia ja valvontaa varten, että hän on toteuttanut kaikki tarpeelliset tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet.

6 artikla

Toimivaltainen viranomainen

1. Jäsenvaltioiden on asetettava tai nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, jäljempänä 'toimivaltainen viranomainen', jonka tehtävänä on panna toimeen tässä direktiivissä vahvistetut tehtävät, sekä tarvittaessa muita elimiä, joiden tehtävänä on avustaa toimivaltaista viranomaista teknisellä tasolla, tämän rajoittamatta toiminnanharjoittajan vastuuta. Jäsenvaltioiden, jotka perustavat tai nimeävät useamman kuin yhden toimivaltaisen viranomaisen, on varmistettava, että menettelyt niiden velvoitteiden suorittamiseksi koordinoidaan täysin.

2. Toimivaltaiset viranomaiset ja komissio tekevät yhteistyötä toimissa, joilla tuetaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa, ottaen sidosryhmät mukaan soveltuviin tapauksiin.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tiedot, jotka toiminnanharjoittajat toimittavat muun asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti, jos ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset. Toimivaltaisten viranomaisten on tällaisessa tilanteessa varmistettava, että tämän direktiivin vaatimuksia noudatetaan.

7 artikla

Tiedoksianto

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava toiminnanharjoittajaa lähettämään toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitus, jossa on seuraavat tiedot:

a) toiminnanharjoittajan nimi ja/tai toiminimi ja kyseisen tuotantolaitoksen täydellinen osoite;

b) toiminnanharjoittajan toimipaikka ja sen täydellinen osoite;

c) tuotantolaitoksesta vastaavan henkilön nimi ja toimi, jos kyseessä on muu henkilö kuin a alakohdassa tarkoitettu;

- d) tiedot, joiden avulla vaaralliset aineet, joita tuotantolaitoksessa on tai voi olla, ja näiden aineiden luokka voidaan tunnistaa;
- e) kyseis(t)en vaarallis(t)en aine(id)en määrä ja olomuoto;
- f) laitoksessa tai varastossa harjoitettava tai harjoitettavaksi suunniteltu toiminta;
- g) tuotantolaitoksen välitön ympäristö ja tekijät, jotka voivat aiheuttaa suuronnettomuuksia tai pahentaa niiden seurauksia, mukaan luettuina saatavilla olevat tiedot lähistöllä sijaitsevista tuotantolaitoksista, kohteista jotka jäävät tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, sekä alueista ja rakennushankkeista, jotka voisivat lisätä suuronnettomuuden ja onnettomuuden leviämisen riskiä tai seurauksia tai jotka voisivat olla sen aiheuttajia.

2. Ilmoitus tai sen ajanmukaistettu versio on lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavissa määräajoissa:

- a) uusista tuotantolaitoksista kohtuullisessa määräajassa ennen kuin rakentaminen tai toiminta aloitetaan tai ennen muutoksia, jotka johtavat muutokseen vaarallisten aineiden luettelossa;
- b) kaikissa muissa tapauksissa yhdessä vuodessa siitä, kun tätä direktiiviä aletaan soveltaa kyseiseen tuotantolaitokseen.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos toiminnanharjoittaja on jo lähettänyt ilmoituksen toimivaltaiselle viranomaiselle kansallisen lainsäädännön vaatimusten nojalla ennen 1 päivää kesäkuuta 2015, ja ilmoituksessa annetut tiedot täyttävät 1 kohdassa asetetut vaatimukset, eivätkä tiedot ole muuttuneet.

4. Toiminnanharjoittajan on etukäteen ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavista tapahtumista:

- a) toiminnanharjoittajan 1 kohdan mukaisesti tekemässä ilmoituksessa mainittu vaarallisen aineen määrä kasvaa tai vähenee merkittävästi tai aineen ominaisuudet ja olomuoto muuttuvat taikka prosessit, joissa sitä käytetään, muuttuvat merkittävästi;
- b) tuotantolaitokseen tai laitokseen tehdään muutoksia, jotka saattavat vaikuttaa merkittävästi suuronnettomuusvaaroihin;
- c) tuotantolaitos suljetaan lopullisesti tai poistetaan käytöstä; tai
- d) edellä 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuja tietoja muutetaan.

8 artikla

Toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että toiminnanharjoittaja laatii kirjallisesti asiakirjan, jossa toiminnanharjoittaja selostaa toimintaperiaatteensa suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi, ja

varmistaa, että näitä toimintaperiaatteita noudatetaan. Nämä toimintaperiaatteet on laadittava niin, että ne takaavat korkeatasoisen ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun. Ne on suhteutettava tuotantolaitoksessa esiintyviin suuronnettomuuden vaaroihin. Niissä on esitettävä toiminnanharjoittajan yleiset tavoitteet ja toimintaperiaatteet, johdon rooli ja vastuu sekä sitoutuminen jatkuvasti parantamaan suuronnettomuuksien vaarojen hallintaa ja varmistamaan suojelun korkea taso.

2. Toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi on laadittava ja kansallisen lainsäädännön sitä edellyttäessä lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavissa määräajoissa:

- a) uusista tuotantolaitoksista kohtuullisessa määräajassa ennen kuin rakentaminen tai toiminta aloitetaan tai ennen muutoksia, jotka johtavat muutokseen vaarallisten aineiden luettelossa;
- b) kaikissa muissa tapauksissa yhdessä vuodessa siitä, kun tätä direktiiviä aletaan soveltaa kyseiseen tuotantolaitokseen.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos toiminnanharjoittaja on jo laatinut toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ja lähettänyt ne toimivaltaiselle viranomaiselle kansallisen lainsäädännön vaatimusten nojalla ennen 1 päivää kesäkuuta 2015, ja toimintaperiaateissa annetut tiedot täyttävät 1 kohdassa asetetut vaatimukset, eivätkä tiedot ole muuttuneet.

4. Toiminnanharjoittajan on säännöllisesti tarkistettava ja tarvittaessa saatettava toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ajan tasalle vähintään joka viides vuosi tämän kuitenkaan rajoittamatta 11 artiklan soveltamista. Ajan tasalle saatetut toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi on kansallisen lainsäädännön sitä edellyttäessä lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä.

5. Toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi on pantava täytäntöön asianmukaisin keinoin ja rakentein sekä liitteen III mukaisella turvallisuusjohtamisjärjestelmällä, joka suhteutetaan suuronnettomuuksien vaaroihin sekä tuotantolaitoksen organisaation tai toimintojen moninaisuuteen. Alemman tason tuotantolaitosten osalta velvoite panna täytäntöön toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi voidaan toteuttaa muilla asianmukaisilla keinoilla, rakenteilla ja johtamisjärjestelmillä, jotka suhteutetaan suuronnettomuuksien vaaroihin, ottaen huomioon liitteessä III säädetyt periaatteet.

9 artikla

Onnettomuuden leviäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomaismaainen määrittelee toiminnanharjoittajien 7 ja 10 artiklan mukaisesti toimittamien tietojen tai toimivaltaisen viranomaisen esittämän lisätietoja koskevan pyynnön tai 20 artiklan perusteella tehtyjen tarkastusten perusteella kaikki alemman tason ja ylemmän tason tuotantolaitokset tai tuotantolaitosryhmät, joissa suuronnettomuuden vaara voi kasvaa tai suuronnettomuuden seuraukset saattavat lisääntyä tuotantolaitosten maantieteellisen sijainnin ja toisten tuotantolaitosten läheisyyden sekä niissä olevien vaarallisten aineiden takia.

2. Jos toimivaltaisella viranomaisella on lisätietoja niiden tietojen lisäksi, joita toiminnanharjoittaja on toimittanut 7 artiklan 1 kohdan g alakohdan nojalla, sen on annettava nämä tiedot asianomaisen toiminnanharjoittajan saataville, jos se on tarpeen tämän artiklan soveltamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan mukaisesti määritelyjen tuotantolaitosten toiminnanharjoittajat:

- a) vaihtavat tarpeellisia tietoja, jotta nämä tuotantolaitokset voivat tarpeellisessa määrin ottaa huomioon suuronnettomuuden yleisen vaaran laadun ja laajuuden kokonaisuudessaan toimintaperiaatteissaan suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi, turvallisuusjohtamisjärjestelmissään, turvallisuusselvityksissään ja sisäisissä pelastussuunnitelmissaan;
- b) tekevät yhteistyötä tiedottaakseen yleisölle ja viereisille kohteille, jotka jäävät tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, ja toimittaakseen tietoa viranomaiselle, joka vastaa ulkoisten pelastussuunnitelmien laatimisesta.

10 artikla

Turvallisuusselvitys

1. Jäsenvaltioiden on veloitettava ylemmän tason tuotantolaitoksen toiminnanharjoittaja tekemään turvallisuusselvitys seuraavia tarkoituksia varten:

- a) osoittamaan, että on otettu käyttöön toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi ja turvallisuusjohtamisjärjestelmä toimintaperiaatteiden toteuttamiseksi liitteessä III vahvistettujen tietojen mukaisesti;
- b) osoittamaan, että suuronnettomuuden vaarat ja mahdolliset suuronnettomuusskenaariot on tunnistettu ja että on toteutettu tarpeelliset toimenpiteet tällaisten onnettomuuksien estämiseksi ja niiden ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamien seurauksien rajoittamiseksi;
- c) osoittamaan, että riittävä turvallisuus- ja luotettavuustaso on otettu huomioon kaikkien sellaisten tuotantolaitosten toimintaan liittyvien laitosten, varastojen, laitteiden ja perusrakenteiden osalta suunnittelussa, rakentamisessa, käytössä ja kunnossapidossa, joilla on yhteys tuotantolaitoksessa esiintyviin suuronnettomuusvaaroihin;
- d) osoittamaan, että on laadittu sisäiset pelastussuunnitelmat, ja toimittamaan sellaiset tiedot, joiden perusteella voidaan laatia ulkoinen pelastussuunnitelma;
- e) takaamaan riittävien tietojen toimittaminen toimivaltaiselle viranomaiselle, jotta tämä voi tehdä päätöksen uusien toimintojen sijoittamisesta tai hankkeista olemassa olevien tuotantolaitosten ympärillä.

2. Turvallisuusselvityksessä on oltava vähintään liitteessä II luetellut tiedot. Siinä on mainittava selvityksen laatimiseen osallistuneet tahot.

3. Turvallisuusselvitys on lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavissa määräajoissa:

- a) uusista tuotantolaitoksista kohtuullisessa määräajassa ennen kuin rakentaminen tai toiminta aloitetaan tai ennen muutoksia, jotka johtavat muutokseen vaarallisten aineiden luettelossa;
- b) olemassa olevista ylemmän tason tuotantolaitoksista viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2016;
- c) muista tuotantolaitoksista kahdessa vuodessa siitä, kun tätä direktiiviä aletaan soveltaa kyseiseen tuotantolaitokseen.

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta, jos toiminnanharjoittaja on jo lähettänyt turvallisuusselvityksen toimivaltaiselle viranomaiselle kansallisen lainsäädännön vaatimusten nojalla ennen 1 päivää kesäkuuta 2015 ja turvallisuusselvityksessä annetut tiedot täyttävät 1 ja 2 kohdassa asetetut vaatimukset, eivätkä tiedot ole muuttuneet. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdan noudattamiseksi toiminnanharjoittajan on esitettävä mahdollisesti muuttuneet turvallisuusselvityksen osat toimivaltaisen viranomaisen määräämässä muodossa, jollei 3 kohdassa säädetyistä määräajoista muuta johdu.

5. Jollei 11 artiklassa säädetyistä muuta johdu, toiminnanharjoittajan on säännöllisesti tarkistettava ja tarvittaessa saatettava ajan tasalle turvallisuusselvitys vähintään joka viides vuosi.

Toiminnanharjoittajan on myös tarkistettava turvallisuusselvitys ja tarvittaessa saatettava se ajan tasalle tuotantolaitoksessaan tapahtuneen suuronnettomuuden jälkeen ja milloin tahansa muulloin toiminnanharjoittajan aloitteesta tai toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä, kun se on tarpeen uusien seikkojen ilmaantumista tai jotta voitaisiin ottaa huomioon turvallisuuteen liittyvän teknisen tietämyksen kehittyminen esimerkiksi onnettomuuksien tai, siinä määrin kuin mahdollista, läheltä piti -tilanteiden selvittelyn pohjalta sekä vaarojen arviointiin liittyvän tietämyksen lisääntyminen.

Ajan tasalle saatettu turvallisuusselvitys tai sen ajan tasalle saatetut osat on lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä.

6. Ennen kuin toiminnanharjoittaja aloittaa rakentamisen tai toiminnan tai edellä tämän artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa sekä 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, toimivaltaisen viranomaisen on kohtuullisessa määräajassa selvityksen saatuaan ilmoitettava toiminnanharjoittajalle turvallisuusselvitystä koskevat johtopäätöksensä, ja, soveltuviissa tapauksissa 19 artiklan mukaisesti, kiellettävä kyseessä olevan tuotantolaitoksen käyttöönotto tai sen toiminnan jatkaminen.

11 artikla

Muutosten tekeminen laitoksiin, tuotantolaitoksiin tai varastoihin

Jos laitoksen, tuotantolaitoksen, varaston, prosessin tai vaarallisten aineiden laadun, olomuodon tai määrien muutoksella voi olla merkittäviä seurauksia suuronnettomuuksiin liittyvien vaarojen suhteen tai jos muutos voi johtaa siihen, että alemman tason tuotantolaitoksesta tulee ylemmän tason tuotantolaitos tai päinvastoin, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja tarkistaa ja tarvittaessa saattaa ajan tasalle ilmoituksen, toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi, turvallisuusjohtamisjärjestelmän ja turvallisuusselvityksen, ja ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle näistä ajan tasalle saattamisista ennen muutosten toteuttamista.

12 artikla

Pelastussuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikkien ylemmän tason tuotantolaitosten osalta, että

- a) toiminnanharjoittaja laatii sisäisen pelastussuunnitelman toimenpiteistä, jotka toteutetaan tuotantolaitoksen sisällä;
- b) toiminnanharjoittaja toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot, jotka tarvitaan ulkoisen pelastussuunnitelman laatimista varten;
- c) jäsenvaltion tähän tehtävään nimeämät viranomaiset laativat ulkoisen pelastussuunnitelman niistä toimista, joihin ryhdytään tuotantolaitoksen ulkopuolella kahden vuoden kuluessa siitä, kun tarvittavat tiedot on vastaanotettu toiminnanharjoittajalta b alakohdan mukaisesti.

2. Toiminnanharjoittajien on noudatettava 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä velvoitteita seuraaviin määräaikoihin mennessä:

- a) uusista tuotantolaitoksista kohtuullisessa ajassa ennen kuin toiminta aloitetaan tai ennen muutoksia, jotka johtavat muutokseen vaarallisten aineiden luettelossa;
- b) olemassa olevien ylemmän tason tuotantolaitosten osalta viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2016, paitsi jos sisäinen pelastussuunnitelma on siihen mennessä laadittu kansallisen lainsäädännön vaatimusten nojalla ja siinä annetut tiedot sekä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tiedot täyttävät tässä artiklassa asetetut vaatimukset, eivätkä tiedot ole muuttuneet;
- c) muista tuotantolaitoksista kahdessa vuodessa siitä, kun tätä direktiiviä aletaan soveltaa kyseiseen tuotantolaitokseen.

3. Pelastussuunnitelmat on laadittava ottaen huomioon seuraavat tavoitteet:

- a) onnettomuudet on rajattava ja hallittava niiden seurauksien minimoimiseksi ja ihmisten terveydelle, ympäristölle ja omaisuudelle aiheutuvien vahinkojen rajoittamiseksi;
- b) on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi suuronnettomuuksien seurauksilta;
- c) on annettava tarpeelliset tiedot väestölle ja asiasta vastaaville alueen viranomaisille ja laitoksille;
- d) on varauduttava suuronnettomuuden jälkien korjaamiseen ja ympäristön puhdistamiseen.

Pelastussuunnitelmissa on oltava liitteessä IV tarkoitetut tiedot.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä direktiivissä tarkoitetut sisäiset pelastussuunnitelmat laaditaan siten, että kuullaan tuotantolaitoksessa työskentelevää henkilöstöä, mukaan luettuina asianomaiset pitkäaikaiset alihankkijat.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle, jota asia koskee, annetaan aikaisessa vaiheessa mahdollisuus kertoa mielipiteensä ulkoisista pelastussuunnitelmista niitä tehtäessä tai merkittävästi muutettaessa.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja tehtävään nimetyt viranomaiset tarkastavat, harjoittavat ja tarpeen vaatiessa ajanmukaistavat sisäiset ja ulkoiset pelastussuunnitelmat asianmukaisin väliajoin, kuitenkin enintään kolmen vuoden välein. Tarkastamisessa on otettava huomioon näissä tuotantolaitoksissa ja pelastuspalveluissa tapahtuneet muutokset, uusi tekninen tietämys ja suuronnettomuuksissa toteutettavia toimenpiteitä koskevan tiedon lisääntyminen.

Ulkoisten pelastussuunnitelmien osalta jäsenvaltioiden on otettava huomioon tarve edistää tiiviimpää yhteistyötä avustustoimissa, joita pelastuspalvelut suorittavat vakavissa hätätilanteissa.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja tarvittaessa tähän tehtävään nimetty toimivaltainen viranomainen toteuttavat pelastussuunnitelmat viipymättä suuronnettomuuden tapahtuessa tai kun kyseessä on jokin hallitsematon tapahtuma, jonka voidaan sen luonteen takia kohtuudella olettaa johtavan suuronnettomuuteen.

8. Toimivaltainen viranomainen voi perustellusta syystä päätää, että turvallisuusselvityksen sisältämien tietojen perusteella 1 kohdan säännöksiä ulkoisen pelastussuunnitelman pakollisesta laatisesta ei sovelleta.

13 artikla

Maankäytön suunnittelu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suuronnettomuuk-
sien ehkäisemisen ja niiden ihmisten terveyteen ja ympäristöön
kohdistuvien seurausten rajoittamisen tavoite otetaan huomioon
jäsenvaltioiden maankäytön suunnittelussa tai muissa asiaankuu-
luvuissa toimintaperiaatteissa. Ne pyrkivät näihin tavoitteisiin val-
vomalla:

- a) uusien tuotantolaitosten sijoittamista;
- b) tuotantolaitoksiin tehtäviä 11 artiklassa tarkoitettuja muu-
toksia;
- c) tuotantolaitosten läheisyydessä toteutettavia uusia rakennus-
hankkeita, mukaan luettuina liikenneväylät, yleisessä käytössä
olevat kohteet ja asuinalueet, silloin kun tuotantolaitoksen
sijainti tai alueen uudet järjestelyt saattavat lisätä suuronnet-
tomuuden vaaraa tai pahentaa sen seurauksia tai olla sen
aiheuttajia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden maankäytön
suunnittelussa tai muissa asiaan kuuluvissa toimintaperiaatteissa
sekä näiden toimintaperiaatteiden täytäntöönpanemiseksi käytet-
tävässä menettelytavoissa otetaan huomioon tarve pitkällä aika-
välillä:

- a) pitää yllä riittävä etäisyys tässä direktiivissä tarkoitettujen
tuotantolaitosten sekä asuinalueiden, yleisessä käytössä ole-
vien rakennusten ja alueiden, virkistysalueiden, sekä mahdol-
lisuuksien mukaan pääliikenneväylien välillä;
- b) suojella luonnon kannalta erityisen herkkiä tai tärkeitä alueita
tuotantolaitosten läheisyydessä tarvittaessa riittävien etäisyyk-
sien tai muiden asianmukaisten toimenpiteiden avulla;
- c) olemassa olevien tuotantolaitosten osalta ottaa huomioon
5 artiklan mukaiset tekniset lisätoimenpiteet, jotta ihmisten
terveyteen ja ympäristöön kohdistuvia vaaroja ei lisättäisi.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viran-
omaiset ja kaavoitukseen liittyviä päätöksiä tekevät viranomaiset
ottavat käyttöön asianmukaisia kuulemismenettelyjä edellä 1
kohdan mukaisesti määriteltyjen toimien toteuttamisen helpot-
tamiseksi. Menettelyjen on oltava sellaisia, että toiminnanharjoit-
tajat toimittavat riittävästi tietoa tuotantolaitokseen liittyvistä
riskeistä ja että päätöksentekohetkellä on käytettävissä joko ta-
pauskohtaisen tutkimuksen tai yleisten perusteiden nojalla tek-
nisiä neuvoja kyseessä olevista riskeistä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että alemman tason tuotanto-
laitokset toimittavat toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tuo-
tantolaitokseen liittyvistä riskeistä riittävästi tietoa maankäytön
suunnittelua varten.

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädetyillä vaatimuksilla
ei rajoiteta tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäris-
tövaikutusten arvioinnista 13 päivänä joulukuuta 2011 annetun
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU ⁽¹⁾,
tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvi-
oinnista 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetun Euroopan parla-
mentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY ⁽²⁾ ja muiden asiaa
koskevien unionin säädösten sisältämien säännösten soveltamis-
ta. Jäsenvaltiot voivat luoda koordinoituja tai yhteisiä menette-
lyjä, jotta voidaan täyttää tässä artiklassa sekä kyseisessä lain-
säädannössä esitetyt vaatimukset ja muun muassa välttää arvi-
ointien tai kuulemisten päällekkäisyyttä.

14 artikla

Yleisölle tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä V tarkoite-
tut tiedot ovat pysyvästi yleisön saatavilla, myös sähköisessä
muodossa. Tiedot on pidettävä ajan tasalla tarpeen mukaan,
myös silloin, kun tehdään 11 artiklassa tarkoitettuja muutoksia.

2. Ylemmän tason tuotantolaitosten osalta jäsenvaltioiden on
myös varmistettava, että

- a) kaikki henkilöt, joihin suuronnettomuus voi vaikuttaa, saavat
säännöllisesti mahdollisimman sopivassa muodossa ja heidän
sitä pyytämättä selvää ja ymmärrettävää tietoa turvallisuus-
toimenpiteistä ja suuronnettomuuden tapahtuessa noudatet-
tavasta käyttäytymisestä;
- b) turvallisuusselvitys saatetaan yleisön saataville pyynnöstä, jol-
lei 22 artiklan 3 kohdassa säädetyistä muuta johdu; jos so-
velletaan 22 artiklan 3 kohtaa, saataville on toimitettava
muutettu selvitys esimerkiksi yleistajuisena tiivistelmänä,
joka sisältää vähintään yleiset tiedot suuronnettomuuksien
vaaroista sekä suuronnettomuuden mahdollisista vaikutuk-
sista ihmisten terveyteen ja ympäristöön;
- c) vaarallisten aineiden luettelo saatetaan yleisön saataville
pyynnöstä, jollei 22 artiklan 3 kohdassa säädetyistä muuta
johdu.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti
toimitettavien tietojen on sisällettävä ainakin liitteessä V tarkoi-
tetut tiedot. Kyseiset tiedot on toimitettava myös kaikille ylei-
sessä käytössä oleville rakennuksille ja alueille, kuten kouluille ja
sairaaloille, sekä kaikille lähistöllä sijaitseville tuotantolaitoksille,
jos kyseessä ovat 9 artiklan soveltamisalaan kuuluvat tuotanto-
laitokset. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot toimiteta-
taan vähintään joka viides vuosi ja että ne tarkistetaan säännöl-
lisesti ja saatetaan tarvittaessa ajan tasalle, myös silloin, kun
tehdään 11 artiklassa tarkoitettuja muutoksia.

3. Jäsenvaltioiden on annettava niille jäsenvaltioille, jotka
saattavat mahdollisesti joutua alttiiksi ylemmän tason tuotanto-
laitoksessa syntyvän suuronnettomuuden rajat ylittävälle

⁽¹⁾ EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30.

vaikutuksille, riittävät tiedot, jotta nämä voivat tarvittaessa noudattaa kaikkia asiaankuuluvia 12 ja 13 artiklan sekä tämän artiklan säännöksiä.

4. Jos kyseessä oleva jäsenvaltio on päättänyt 12 artiklan 8 kohtaa sovellettaessa, että lähellä toisen jäsenvaltion aluetta sijaitseva tuotantolaitos ei voi aiheuttaa rajan yli ulottuvaa suur-onnettomuuden vaaraa, eikä tuotantolaitokselta näin ollen edellytetä 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ulkoisen pelastussuunnitelman laatimista, jäsenvaltion on ilmoitettava perustellusta päätöksestään toiselle jäsenvaltiolle.

15 artikla

Yleisön kuuleminen ja osallistuminen päätöksentekoon

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle, jota asia koskee, annetaan aikaisessa vaiheessa mahdollisuus kertoa mielipiteensä erityisistä yksittäisistä hankkeista, jotka koskevat:

- a) uusia tuotantolaitoksia koskevaa suunnittelua 13 artiklan mukaisesti;
- b) tuotantolaitoksissa tehtäviä 11 artiklassa tarkoitettuja merkittäviä muutoksia, kun aiottu muutokset on tehtävä 13 artiklassa säädettyjä velvoitteita noudattaen;
- c) uusia hankkeita tuotantolaitosten ympärillä, jos tuotantolaitoksen sijainti tai alueen uudet järjestelyt saattavat lisätä suur-onnettomuuden vaaraa 13 artiklan mukaisesti.

2. Mitä tulee 1 kohdassa tarkoitettuihin erityisiin yksittäisiin hankkeisiin, yleisölle on ilmoitettava (julkisilla ilmoituksilla tai muilla asianmukaisilla tavoilla, kuten mahdollisuuksien mukaan sähköisillä viestimillä) seuraavat seikat päätöksenteon varhaisessa vaiheessa ja viimeistään heti, kun tiedot voidaan kohtuudella antaa:

- a) erityisen hankkeen aihe;
- b) tarvittaessa tieto, että hankkeeseen sovelletaan kansallista tai valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arviointimekaniikkaa taikka että siitä käydään 14 artiklan 3 kohdan mukaisia jäsenvaltioiden välisiä neuvotteluja;
- c) yksityiskohtaiset tiedot toimivaltaisista viranomaisista, jotka vastaavat päätöksenteosta, joilta saa asiaan liittyviä tietoja ja joille huomautukset tai kysymykset voidaan esittää, sekä yksityiskohtaiset tiedot huomautusten tai kysymysten esittämistä koskevasta aikataulusta;
- d) mahdollisten päätösten luonne tai päätösluonnos, jos sellainen on;
- e) tiedot siitä, milloin, missä ja miten asianomaiset tiedot annetaan saataville;

f) tiedot menettelyistä tämän artiklan 7 kohdan mukaista yleisön osallistumista ja kuulemistakin varten.

3. Jäsenvaltioiden on 1 kohdassa tarkoitettujen erityisten yksittäisten hankkeiden osalta varmistettava, että asianmukaisen ajan kuluessa yleisön, jota asia koskee, saataville saatetaan:

- a) kansallisen lainsäädännön mukaisesti tärkeimmät selvitykset ja ohjeet, joita toimivaltaiselle viranomaiselle on annettu ajankohtana, jona yleisölle, jota asia koskee, on annettu 2 kohdassa tarkoitettua tietoa;
- b) ympäristöä koskevan tiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY⁽¹⁾ säännösten mukaisesti muut kuin tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tietoa, jotka ovat merkityksellisiä päätöksen kannalta ja jotka tulevat saataville vasta, kun yleisölle, jota asia koskee, on jo ilmoitettu mainitun kohdan mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisöllä, jota asia koskee, on oikeus ilmaista toimivaltaiselle viranomaiselle huomionsa ja kantansa ennen kuin 1 kohdassa tarkoitettua erityisestä yksittäisestä hankkeesta päätetään ja että päätöstä tehtäessä 1 kohdan mukaisten kuulemisten tulokset otetaan asianmukaisesti huomioon.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun asiaa koskevat päätökset on tehty, toimivaltainen viranomainen toimittaa yleisön saataville:

- a) päätöksen sisällön ja sen perustelut, myös myöhemmät päivitykset;
- b) ennen päätöksen tekemistä pidettyjen kuulemisten tulokset ja selvityksen siitä, miten nämä tulokset on otettu huomioon kyseistä päätöstä tehtäessä.

6. Laadittaessa 1 kohdan a tai c alakohdassa tarkoitettuja asioita koskevia yleisiä suunnitelmia tai ohjelmia jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle annetaan mahdollisuus osallistua varhaisessa vaiheessa ja tehokkaasti niiden valmisteluun ja muuttamiseen tai tarkistamiseen käyttäen yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen 26 päivänä toukokuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/35/EY⁽²⁾ 2 artiklan 2 kohdassa säädettyjä menettelyjä.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä, mikä on se yleisö, jolla on oikeus osallistua menettelyyn tässä kohdassa tarkoitetuissa asioissa, mukaan lukien asianomaiset valtioista riippumattomat järjestöt, kuten ympäristönsuojelua edistävät järjestöt, jotka täyttävät kansallisen lainsäädännön niille asettamat vaatimukset.

⁽¹⁾ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

⁽²⁾ EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17.

Tätä kohtaa ei sovelleta suunnitelmiin ja ohjelmiin, joiden osalta yleisön osallistumista koskeva menettely toteutetaan direktiivin 2001/42/EY nojalla.

7. Jäsenvaltiot päättävät yksityiskohtaisista järjestelyistä yleisölle tiedottamiseksi sekä yleisön, jota asia koskee, kuulemiseksi.

Eri vaiheille on asetettava kohtuulliset määräajat, joilla mahdollistetaan, että yleisölle tiedottamiseen ja yleisön, jota asia koskee, valmistautumiseen sekä tehokkaaseen osallistumiseen ympäristöä koskevaan päätöksentekoon tämän artiklan mukaisesti jää riittävästi aikaa.

16 artikla

Tiedot, jotka toiminnanharjoittajan on annettava, ja toimet, jotka on toteutettava suuronnettomuuden jälkeen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajan on suuronnettomuuden jälkeen mahdollisimman nopeasti ja asianmukaisin tavoin:

- a) tiedotettava tapahtuneesta toimivaltaiselle viranomaiselle;
- b) ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot heti, kun ne ovat saatavissa:
  - i) onnettomuusolosuhteet;
  - ii) onnettomuuteen liittyvät vaaralliset aineet;
  - iii) käytettävissä olevat tiedot, jotta voitaisiin arvioida onnettomuuden vaikutukset ihmisten terveyteen, ympäristöön ja omaisuuteen;
  - iv) pelastustoimenpiteet, joihin on ryhdytty;
- c) ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, mihin toimenpiteisiin aiotaan ryhtyä:
  - i) onnettomuuden keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutusten lieventämiseksi;
  - ii) onnettomuuden toistumisen estämiseksi;
- d) saatettava toimittamansa tiedot ajan tasalle, jos perusteellisempi tutkimus paljastaa niihin tai niistä tehtyihin johtopäätöksiin vaikuttavia uusia seikkoja.

17 artikla

Toimet, jotka toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava suuronnettomuuden jälkeen

Suuronnettomuuden jälkeen jäsenvaltioiden on annettava toimivaltaisen viranomaisen tehtäväksi:

- a) varmistaa, että ryhdytään kaikkiin tarpeellisiin välittömiin, keskipitkän ja pitkän aikavälin toimenpiteisiin;

- b) kerätä tarkastuksen tai tutkimuksen avulla tai muilla asianmukaisilla tavoilla suuronnettomuuden täydelliseen selvittämiseen tarvittavat tiedot tekniikan, organisaation ja johtamisen osalta;
- c) toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toiminnanharjoittaja suorittaa tarpeelliset korjaustoimenpiteet;
- d) antaa suosituksia tulevista onnettomuuksien ehkäisemiskeinoista; ja
- e) antaa tapahtuneesta onnettomuudesta tietoja henkilöille, joihin se todennäköisesti vaikuttaa, ja tarvittaessa antaa tietoja toimista, jotka on toteutettu suuronnettomuuden seurausten lieventämiseksi.

18 artikla

Tiedot, jotka jäsenvaltioiden on annettava suuronnettomuuden jälkeen

1. Jotta suuronnettomuuksia voitaisiin ehkäistä ja niiden seurauksia rajoittaa, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle niiden alueilla tapahtuneista suuronnettomuuksista, jotka täyttävät liitteessä VI esitetyt perusteet. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle seuraavat tiedot:

- a) jäsenvaltio ja ilmoituksesta vastaavan viranomaisen nimi ja osoite;
- b) onnettomuuden päivämäärä, kellonaika ja paikka sekä toiminnanharjoittajan täydellinen nimi ja kyseessä olevan tuotantolaitoksen osoite;
- c) lyhyt kuvaus suuronnettomuuden olosuhteista, mukaan lukien selostus vaarallisista aineista, joita siinä oli mukana, ja ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuneista välittömistä vaikutuksista;
- d) lyhyt kuvaus toteutetuista pelastustoimenpiteistä sekä välittömästi toteutettavista varotoimenpiteistä, jotta estettäisiin onnettomuuden toistuminen;
- e) selvitystyönsä tulokset ja suositukset.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava mahdollisimman nopeasti ja viimeistään vuoden kuluttua onnettomuuspäivästä käyttäen 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tietokantaa. Mikäli tämän määräajan puitteissa tietokantaan voidaan toimittaa vain alustavat 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetut tiedot, ne on saatettava ajan tasalle, kun selvitystyön tulokset ja suositukset ovat saatavilla.

Jäsenvaltiot saavat lykätä 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen tietojen antamista mahdollistaakseen oikeuskäsittelyn saattamisen loppuun silloin, kun tällainen tietojen antaminen saattaisi vaikuttaa oikeuskäsittelyn kulkuun.

3. Jäsenvaltioiden tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista varten on laadittava raportointilomake täytäntöönpanosäädösten muodossa. Täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelunnettelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikkien sellaisten elinten nimet ja osoitteet, joilla voisi olla tietoja suuronnettomuuksista ja jotka voisivat antaa neuvoja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joiden on toimittava tällaisen onnettomuuden tapahtuessa.

19 artikla

Toiminnan kieltäminen

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä tuotantolaitoksen, laitoksen tai varaston tai minkä tahansa niiden osan käyttäminen tai käyttöönotto, jos toiminnanharjoittajan toteuttamissa toimenpiteissä suuronnettomuuksien estämiseksi ja rajoittamiseksi on vakavia puutteita. Jäsenvaltioiden on tällöin otettava huomioon muun muassa tarkastusraportissa tarpeellisiksi katsottujen toimenpiteiden vakavat laiminlyönnit.

Jäsenvaltiot voivat kieltää tuotantolaitoksen, laitoksen, varaston tai minkä tahansa niiden osan käyttämisen tai käyttöönoton, jos toiminnanharjoittaja ei ole toimittanut ilmoitusta, selvityksiä tai muita tässä direktiivissä tarkoitettuja tietoja säädettyssä määräajassa.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toiminnanharjoittajat voivat hakea muutosta toimivaltaisen viranomaisen 1 kohdan nojalla määräämään kieltoon asianmukaiselta elimeltä, josta määrätään kansallisessa lainsäädännössä ja kansallisissa menettelyissä.

20 artikla

Tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset luovat tarkastusjärjestelmän.

2. Tarkastusten on oltava kyseessä olevaan tuotantolaitokseen soveltuvia. Nämä tarkastukset eivät riipu siitä, onko viranomaisille toimitettu turvallisuusselvitys tai muita selvityksiä. Niiden on oltava sillä tavoin riittäviä, että voidaan tutkia suunnitelmallisesti ja järjestelmällisesti kyseessä olevassa tuotantolaitoksessa sovellettavat tekniset järjestelmät, organisatoriset järjestelmät ja johtamisjärjestelmät, jotta voidaan erityisesti varmistaa, että:

- toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että hän on, tuotantolaitoksessa harjoitetut toiminnot huomioon ottaen, toteuttanut asianmukaiset toimenpiteet torjuakseen suuronnettomuudet;
- toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että hän on varautunut asianmukaisiin toimenpiteisiin suuronnettomuuksien seurausten rajoittamiseksi tuotantolaitoksen alueella ja sen ulkopuolella;
- turvallisuusselvityksessä tai muussa selvityksessä esitetyt tiedot vastaavat tarkasti tuotantolaitoksessa vallitsevaa tilannetta;

d) 14 artiklassa tarkoitettujen tietojen on annettu väestölle.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tuotantolaitokset kuuluvat tarkastussuunnitelmaan kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla ja että tätä suunnitelmaa tarkistetaan ja tarvittaessa saatetaan ajan tasalle säännöllisesti.

Kuhunkin tarkastussuunnitelmaan on sisällyttävä:

- kyseeseen tulevien turvallisuuskysymysten yleinen arviointi;
- tarkastussuunnitelman kattama maantieteellinen alue;
- luettelo suunnitelman kattamista tuotantolaitoksista;
- luettelo tuotantolaitosryhmistä, joihin liittyy 9 artiklassa tarkoitettu onnettomuuden leviämisen vaara;
- luettelo tuotantolaitoksista, joissa erityiset ulkoiset riskien tai vaarojen lähteet voisivat lisätä suuronnettomuuden riskejä tai seuraamuksia;
- rutiiniluonteisia tarkastuksia koskevat menettelyt, mukaan luettuina 4 kohdassa tarkoitettujen ohjelmien kyseisiä tarkastuksia varten;
- 6 kohdan mukaisesti toteutettavat muita kuin rutiinitarkastuksia koskevat menettelyt;
- eri tarkastusviranomaisten välistä yhteistyötä koskevat määräykset.

4. Toimivaltainen viranomainen laatii säännöllisesti 3 kohdassa tarkoitettujen tarkastussuunnitelmien perusteella kaikkia tuotantolaitoksia varten rutiiniluonteisia tarkastuksia koskevat ohjelmat, joihin sisältyy laitosvierailujen tiheys eri laitostyyppien osalta.

Kahden peräkkäisen laitosvierailun väli ei saa ylittää vuotta ylemmän tason tuotantolaitosten ja kolmea vuotta alemman tason tuotantolaitosten osalta, jollei toimivaltainen viranomainen ole laatinut tarkastusohjelmaa, joka perustuu kyseessä olevien tuotantolaitosten suuronnettomuuksien vaaran järjestelmälliseen arviointiin.

5. Asianomaisten tuotantolaitosten vaarojen järjestelmällisen arvioinnin on perustuttava vähintään seuraaviin arviointiperusteisiin:

- kyseessä olevien laitosten mahdolliset vaikutukset ihmisen terveyteen ja ympäristöön;

b) tämän direktiivin vaatimusten aiempi noudattaminen.

Tarvittaessa otetaan huomioon unionin muun lainsäädännön perusteella tehtyjen tarkastusten asiaan liittyvät tulokset.

6. Muita kuin rutiiniluonteisia tarkastuksia tehdään mahdollisimman nopeasti, kun on tarpeen tutkia vakavia valituksia, vakavia onnettomuuksia ja läheltä piti -tilanteita, vaaratilanteita ja vaatimusten laiminlyöntejä.

7. Toimivaltainen viranomainen toimittaa toiminnanharjoittajalle neljän kuukauden kuluessa kustakin tarkastuksesta päätelmät sekä tiedot tarpeelliseksi katsotuista toimenpiteistä. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että toiminnanharjoittaja toteuttaa kaikki tarpeelliseksi katsotut toimenpiteet kohdullisessa ajassa saatuaan niistä ilmoituksen.

8. Jos tarkastuksessa on havaittu vakava tapaus, jossa tämän direktiivin säännöksiä ei ole noudatettu, tehdään uusi tarkastus kuuden kuukauden kuluessa.

9. Tarkastukset on mahdollisuuksien mukaan koordinoitava ja tilanteen mukaan yhdistettävä muuhun unionin lainsäädäntöön perustuvien tarkastusten kanssa.

10. Jäsenvaltioiden on kannustettava toimivaltaisia viranomaisia järjestämään mekanismeja ja välineitä, joilla vaihdetaan kokemuksia ja vahvistetaan tietämystä, sekä osallistumaan tilanteen mukaan kyseisiin mekanismeihin unionin tasolla.

11. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat tarjoavat toimivaltaisille viranomaisille kaiken tarvittavan avun, jotta kyseiset viranomaiset voivat suorittaa tarkastukset ja koota tarvittavat tiedot tämän direktiivin soveltamiseksi tarvittavien tehtäviensä suorittamiseksi, erityisesti jotta viranomaiset voivat arvioida asianmukaisesti suuronnettomuuden mahdollisuutta, suuronnettomuuksien todennäköisyyden mahdollista kasvua tai niiden seurauksien mahdollista pahenemista sekä laatia ulkoisen pelastussuunnitelman ja ottaa huomioon aineet, jotka olomuotonsa, erityisolosuhteiden tai sijoituspaikkansa takia voivat vaatia erityistä huomiota.

21 artikla

Tietojärjestelmä ja tietojen vaihto

1. Jäsenvaltioiden ja komission on vaihdettava tietoja suuronnettomuuksien ehkäisemisestä ja niiden seurauksien rajoittamisesta saamistaan kokemuksista. Näissä tiedoissa on käsiteltävä erityisesti tässä direktiivissä säädettyjen toimenpiteiden toimivuutta.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2019 ja tämän jälkeen neljän vuoden välein kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

3. Jäsenvaltioiden on tämän direktiivin soveltamisalaa kuuluvien tuotantolaitosten osalta annettava komissiolle ainakin seuraavat tiedot:

- toiminnanharjoittajan nimi tai toiminimi ja kyseisen tuotantolaitoksen täydellinen osoite;
- tuotantolaitoksen toiminta tai toiminnot.

Komissio perustaa tietokannan, joka sisältää jäsenvaltioiden toimittamat tiedot, ja pitää sitä yllä. Tietokannan käyttöoikeus on rajoitettu vain komission tai jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten valtuutetuille henkilöille.

4. Komissio perustaa jäsenvaltioiden käytettäväksi tietokannan, johon kootaan tiedot erityisesti jäsenvaltioiden alueilla tapahtuneista suuronnettomuuksista, ja pitää sitä yllä, seuraavia tarkoituksia varten:

- jotta voidaan taata jäsenvaltioiden 18 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen nopea välittäminen kaikille toimivaltaisille viranomaisille;
- jotta voidaan toimittaa toimivaltaisille viranomaisille onnettomuuksien syistä tehty tutkimus ja niistä tehdyt johtopäätökset;
- jotta voidaan tiedottaa toimivaltaisille viranomaisille ennalta ehkäisevistä toiminnoista, joihin on ryhdytty;
- jotta voidaan toimittaa tietoja organisaatioista, jotka voivat antaa neuvoja tai tietoja suuronnettomuuksista, niiden ehkäisemisestä ja niiden seurauksien rajoittamisesta.

5. Komissio hyväksyy viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2015 täytäntöönpanosäädöksiä tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen, jäsenvaltioilta ja asianomaisista 3 ja 4 kohdassa mainituista tietokannoista saatavien tietojen välittämistä koskevien mallien luomiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Tämän artiklan 4 kohdassa mainitun tietokannan on sisällettävä ainakin:

- jäsenvaltioiden 18 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimitettavat tiedot;
- selvitykset onnettomuuksien syistä;
- onnettomuuksista tehty johtopäätökset;
- tiedot onnettomuuden toistumisen ehkäisemiseksi tarvittavista toiminnoista.

7. Komissio julkaisee tiedoista ne, jotka eivät ole luottamuksellisia.

22 artikla

Tietojen saanti ja salassapito

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava avoimuuden takaamiseksi se, että toimivaltainen viranomaisena antaa direktiivin 2003/4/EY nojalla kaikki tämän direktiivin mukaiset tiedonsa kaikkien niiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden käyttöön, jotka niitä pyytävät.

2. Toimivaltainen viranomaisena voi evätä tämän direktiivin, myös sen 14 artiklan, perusteella edellytettujen tietojen asettamisen saataville tai rajoittaa sitä, jos direktiivin 2003/4/EY 4 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

3. Toimivaltainen viranomaisena voi evätä 14 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen, hallussaan olevien tietojen asettamisen saataville, jos toiminnanharjoittaja on pyytänyt, ettei turvallisuuspalveluksen tai vaarallisten aineiden luettelon tiettyjä osia anneta saataville direktiivin 2003/4/EY 4 artiklassa esiteityistä syistä, rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista.

Toimivaltainen viranomaisena voi myös päättää samoista syistä, ettei selvityksen tai luettelon tiettyjä osia aseteta saataville. Tällöin toiminnanharjoittajan on toimitettava, kyseisen viranomaisen suostumuksella, toimivaltaiselle viranomaiselle muutettu selvitys tai luettelo, josta nämä osat on poistettu.

23 artikla

Muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) tämän direktiivin 14 artiklan 2 kohdan b tai c alakohdan tai 22 artiklan 1 kohdan nojalla tietoja pyytävä henkilö voi direktiivin 2003/4/EY 6 artiklan mukaisesti hakea muutosta kyseistä pyyntöä koskevaan toimivaltaisen viranomaisen toimeen tai laiminlyöntiin;
- b) yleisöllä, jota asia koskee, on kansallisten oikeusjärjestelmänsä mukaisesti tämän direktiivin 15 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa mahdollisuus saattaa asian laillisuus uudelleen tutkittavaksi direktiivin 2011/92/EU 11 artiklassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

24 artikla

Ohjeet

Komissio voi laatia ohjeita riittävästä etäisyydestä ja onnettomuuden leviämisestä.

25 artikla

Liitteiden muuttaminen

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 26 artiklan mukaisesti liitteiden II–VI mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen. Mukautukset eivät saa aiheuttaa merkittäviä muutoksia jäsenvaltioiden ja toiminnanharjoittajien tässä direktiivissä säädettyihin velvollisuuksiin.

26 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 25 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 13 päivästä elokuuta 2012. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään neljä kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 25 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhemmänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 25 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

27 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivillä 96/82/EY perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

28 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava seuraamukset, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen. Näin säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2015 ja ilmoitettava sille viipymättä niitä koskevista myöhemmistä muutoksista.

29 artikla

Raportointi ja uudelleentarkastelu

1. Komissio antaa jäsenvaltioiden 18 artiklan ja 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittamien tietojen ja 21 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tietokannoissa olevien tietojen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2020 ja joka neljäs vuosi sen jälkeen kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja toimivuudesta, mukaan lukien tiedot unionin alueella tapahtuneista suuronnettomuuksista ja niiden mahdollisesta vaikutuksesta tämän direktiivin täytäntöönpanoon. Komissio sisällyttää ensimmäiseen näistä kertomuksista arvioinnin tämän direktiivin soveltamisalan tarkistamisen tarpeesta. Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää lainsäädäntöehdotus.

2. Asiaan liittyvän unionin lainsäädännön yhteydessä komissio voi tarkastella tarvetta käsitellä suuronnettomuuksiin liittyviä toiminnanharjoittajan taloudellisia vastuita, vakuutusmaksut mukaan lukien.

30 artikla

Direktiivin 96/82/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 96/82/EY liitteessä I olevan 1 osan otsikko-kohtaan ”Öljytuotteet” sanat ”d) raskaat polttoöljyt”.

31 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2015. Niiden on sovellettava toimenpiteitä 1 päivästä kesäkuuta 2015.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on saatettava 30 artiklan noudattamisen edellyttämät

lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 14 päivään helmikuuta 2014 mennessä. Niiden on sovellettava toimenpiteitä 15 päivästä helmikuuta 2014.

Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

32 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivi 96/82/EY 1 päivästä kesäkuuta 2015.
2. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

33 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

34 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi osoitetaan jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 4 päivänä heinäkuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. D. MAVROYIANNIS

LIITELUETTELO

- Liite I — Vaaralliset aineet
- Liite II — Vähimmäistiedot, jotka on esitettävä 10 artiklassa tarkoitettussa turvallisuusselvityksessä
- Liite III — Suuronnettomuuksien ehkäisemisen kannalta tarpeelliset tuotantolaitoksen turvallisuusjohtamisjärjestelmää ja organisaatiota koskevat 8 artiklan 5 kohdassa ja 10 artiklassa tarkoitettut tiedot
- Liite IV — Tiedot, jotka on esitettävä 12 artiklassa tarkoitetuissa pelastussuunnitelmissa
- Liite V — Tiedot, jotka on 14 artiklan 1 kohdan ja 14 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoitettava yleisölle
- Liite VI — Perusteet, joiden nojalla komissiolle on tehtävä 18 artiklan 1 kohdan mukainen ilmoitus suuronnettomuudesta
- Liite VII — Vastaavuustaulukko
-

LIITE I

VAARALLISET AINEET

Tässä liitteessä olevan 1 osan sarakkeessa 1 lueteltuun vaarakategoriaan kuuluvia vaarallisia aineita koskevat 1 osan sarakkeessa 2 ja 3 säädetyt soveltamisen vähimmäismäärät.

Mikäli aine tai seos kuuluu tässä liitteessä olevan 1 osan soveltamisalaan ja se on lueteltu myös 2 osassa, sitä koskevat 2 osan sarakkeessa 2 ja 3 säädetyt soveltamisen vähimmäismäärät.

1 OSA

Vaarallisten aineiden kategoriat

Tämän osan soveltamisalaan kuuluvat kaikki ne vaaralliset aineet, jotka kuuluvat johonkin sarakkeessa 1 lueteltuun vaarakategoriaan:

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3
Asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaiset vaarakategoriat	3 artiklan 10 kohdassa tarkoitetun vaarallisen aineen soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina)	
	Alemman tason vaatimukset	Ylemmän tason vaatimukset
Jakso "H" – TERVEYDELLE AIHEUTUVAT VAARAT		
H1 VÄLITÖN MYRKYLLISYYS, kategoria 1, kaikki altistumistiet	5	20
H2 VÄLITÖN MYRKYLLISYYS — Katteoria 2, kaikki altistumistiet — Katteoria 3, hengitysteiden kautta tapahtuva altistuminen (ks. huomautus 7)	50	200
H3 STOT ELINKOHTAINEN MYRKYLLISYYS – KERTA-ALTISTUMINEN STOT SE kategoria 1	50	200
Jakso "P" – FYSIKAALISET VAARAT		
P1a RÄJÄHTEET (ks. huomautus 8) — Epästabiilit räjähteet — Räjähteet, luokka 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 tai 1.6, tai — Aineet tai seokset, joilla on räjähtäviä ominaisuuksia asetuksen (EY) N:o 440/2008 menetelmän A.14 mukaisesti (ks. huomautus 9) ja jotka eivät kuulu vaaraluokkiin "orgaaniset peroksidit" tai "itseaktiiviset aineet ja seokset"	10	50
P1b RÄJÄHTEET (ks. huomautus 8) Räjähteet, luokka 1.4 (ks. huomautus 10)	50	200
P2 SYTTYVÄT KAASUT Syttyvät kaasut, kategoria 1 tai 2	10	50
P3a SYTTYVÄT AEROSOLIT (ks. huomautus 11.1) "Syttyvät" aerosolit, kategoria 1 tai 2, jotka sisältävät kategoriaan 1 tai 2 kuuluvia kaasuja tai kategoriaan 1 kuuluvia syttyviä nesteitä	150 (netto)	500 (netto)
P3b SYTTYVÄT AEROSOLIT (ks. huomautus 11.1) "Syttyvät" aerosolit, kategoria 1 tai 2, jotka eivät sisällä kategoriaan 1 tai 2 kuuluvia kaasuja tai kategoriaan 1 kuuluvia syttyviä nesteitä (ks. huomautus 11.2)	5 000 (netto)	50 000 (netto)

Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3
Asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaiset vaarakategoriat	3 artiklan 10 kohdassa tarkoitettujen vaarallisten aineiden soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina)	
	Alemman tason vaatimukset	Ylemmän tason vaatimukset
P4 HAPETTAVAT KAASUT Hapettavat kaasut, kategoria 1	50	200
P5a SYTTYVÄT NESTEET — Syttyvät nesteet, kategoria 1, tai — Syttyvät nesteet, kategoria 2 tai 3, joita säilytetään kiehumispistettään korkeammassa lämpötilassa, tai — Muut nesteet, joiden leimahduspiste on ≤ 60 °C ja joita säilytetään kiehumispistettään korkeammassa lämpötilassa (ks. huomautus 12)	10	50
P5b SYTTYVÄT NESTEET — Syttyvät nesteet, kategoria 2 tai 3, jotka tietyissä prosessiolosuhteissa, kuten korkeassa paineessa tai korkeassa lämpötilassa, voivat aiheuttaa suuronnettomuuden vaaran, tai — Muut nesteet, joiden leimahduspiste ≤ 60 °C ja jotka tietyissä prosessiolosuhteissa, kuten korkeassa paineessa tai korkeassa lämpötilassa, voivat aiheuttaa suuronnettomuuksien vaaran (ks. huomautus 12)	50	200
P5c SYTTYVÄT NESTEET Syttyvät nesteet, kategoria 2 tai 3, jotka eivät kuulu kategorioihin P5a ja P5b	5 000	50 000
P6a ITSEREAKTIIVISET AINEET JA SEOKSET ja ORGAANISET PEROKSIDIT Itseraktiiviset aineet ja seokset, tyypit A tai B, tai orgaaniset peroksidit, tyypit A tai B	10	50
P6b ITSEREAKTIIVISET AINEET JA SEOKSET ja ORGAANISET PEROKSIDIT Itseraktiiviset aineet ja seokset, tyypit C, D, E tai F, tai orgaaniset peroksidit, tyypit C, D, E tai F	50	200
P7 PYROFORISET NESTEET JA KIINTEÄT AINEET Pyroforiset nesteet, kategoria 1 Pyroforiset kiinteät aineet, kategoria 1	50	200
P8 HAPETTAVAT NESTEET JA KIINTEÄT AINEET Hapettavat nesteet, kategoria 1, 2 tai 3, tai Hapettavat kiinteät aineet, kategoria 1, 2 tai 3	50	200
Jakso "E" – YMPÄRISTÖLLE AIHEUTUVAT VAARAT		
E1 Vaarallisuus vesiympäristölle kategoriassa Välittömästi vaarallinen vesiympäristölle 1 tai kroonisesti vaarallinen vesiympäristölle 1	100	200
E2 Vaarallisuus vesiympäristölle kategoriassa Kroonisesti vaarallinen vesiympäristölle 2	200	500
Jakso "O" – MUUT VAARAT		
O1 Aineet tai seokset, joilla on vaaralauseke EUH014	100	500
O2 Aineet ja seokset, jotka veden kanssa kosketuksiin joutuessaan kehittävät syttyviä kaasuja, kategoria 1	100	500
O3 Aineet tai seokset, joilla on vaaralauseke EUH029	50	200

2 OSA

Nimetyt vaaralliset aineet

Sarake 1	CAS-numero (1)	Sarake 2	Sarake 3
		Soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina)	
Vaaralliset aineet		Alemman tason vaatimukset	Ylemmän tason vaatimukset
1. Ammoniumnitraatti (ks. huomautus 13)	—	5 000	10 000
2. Ammoniumnitraatti (ks. huomautus 14)	—	1 250	5 000
3. Ammoniumnitraatti (ks. huomautus 15)	—	350	2 500
4. Ammoniumnitraatti (ks. huomautus 16)	—	10	50
5. Kaliumnitraatti (ks. huomautus 17)	—	5 000	10 000
6. Kaliumnitraatti (ks. huomautus 18)	—	1 250	5 000
7. Arseenipentoksidi, arseeni(V)happo ja/tai suolat	1303-28-2	1	2
8. Arseenitrioksidi, arseeni(III)happo ja/tai suolat	1327-53-3		0,1
9. Bromi	7726-95-6	20	100
10. Kloori	7782-50-5	10	25
11. Jauhemaiset nikkelyhdisteet, jotka voivat joutua hengitysteihin: nikkelimonoksidi, nikkeliidioksidi, nikkelisulfidi, tri-nikkelisulfidi, dinikkelitrioksidi	—		1
12. Etyleeni-imiini	151-56-4	10	20
13. Fluori	7782-41-4	10	20
14. Formaldehydi (pitoisuus ≥ 90 %)	50-00-0	5	50
15. Vety	1333-74-0	5	50
16. Kloorivety (nesteytetty kaasu)	7647-01-0	25	250
17. Lyijyalkyyli	—	5	50
18. Syttyvät nesteytettyt kaasut, kategoria 1 tai 2 (mukaan lukien nestekaasu) ja maakaasu (ks. huomautus 19)	—	50	200
19. Asetyleeni	74-86-2	5	50
20. Etyleenioksidi	75-21-8	5	50
21. Propyleenioksidi	75-56-9	5	50
22. Metanoli	67-56-1	500	5 000
23. 4,4'-metyleeni-bis (2-kloorianiliini) ja/tai sen suolat, jauhemaisessa muodossa	101-14-4		0,01
24. Metyyli-isosyanaatti	624-83-9		0,15
25. Happi	7782-44-7	200	2 000
26. 2,4-tolueenidi-isosyanaatti	584-84-9	10	100
2,6-tolueenidi-isosyanaatti	91-08-7		

Sarake 1	CAS-numero (1)	Sarake 2	Sarake 3
		Soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina)	
Vaaralliset aineet		Alemman tason vaatimukset	Ylemmän tason vaatimukset
27. Karbonyylidikloridi (fosgeeni)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arsiini (arseenitrihydridi)	7784-42-1	0,2	1
29. Fosfiini (fosforitrihydridi)	7803-51-2	0,2	1
30. Rikkidikloridi	10545-99-0		1
31. Rikkitrioksidi	7446-11-9	15	75
32. Polyklooridibentsofuraanit ja polyklooribentsodioksiinit (TCDD mukaan lukien) laskettuna TCDD:nä (ks. huomautus 20)	—		0,001
33. Seuraavat SYÖPÄÄ AIHEUTTAVAT AINEET tai seokset, jotka sisältävät seuraavia syöpää aiheuttavia aineita yli 5 painoprosenttia: 4-aminobifenyyli ja/tai sen suolat, bentsotrikloridi, bentsidiini ja/tai sen suolat, bis-(kloorimetyyli)etteri, kloorimeetyylimetyylieetteri, 1,2-dibromietaani, dietyylisulfaatti, dimetyylisulfaatti, dimetyylikarbamyylidikloridi, 1,2-dibromi-3-klooripropani, 1,2-dimetyylihydratsiini, dimetyylinitrosamiini, heksametyylifosforitriamidi, hydratsiini, 2-naftyyliamiini ja/tai sen suolat, 4-nitrodifenyyli ja 1,3-propaanisultoni	—	0,5	2
34. Öljytuotteet ja vaihtoehtoiset polttoaineet a) moottori- ja teollisuusbenssiinit, b) petrolit (mukaan luettuina lentopetrolit), c) kaasuoilyt (mukaan luettuina dieselölyt, kevyet lämmityspolttöilyt ja kaasuoilyjakeet) d) raskaat polttoölyt e) vaihtoehtoiset polttoaineet, joita käytetään samoihin tarkoituksiin kuin a–d kohdassa tarkoitettuja tuotteita ja joiden syttyvyyttä ja ympäristölle aiheuttamia vaaroja koskevat ominaisuudet ovat samat kuin a–d kohdassa tarkoitettujen tuotteiden	—	2 500	25 000
35. Vedetön ammoniakki	7664-41-7	50	200
36. Booritrifluoridi	7637-07-2	5	20
37. Rikkivety	7783-06-4	5	20
38. Piperidiini	110-889-4	50	200
39. Bis (2-dimetyyliaminoetyyli) (metyyli)amiini	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-etyyliheksyylioksi) propyyliamiini	5397-31-9	50	200
41. Natriumhypokloriittia sisältävät seokset (*), jotka on luokiteltu välittömästi vaarallinen vesiympäristölle -kategoriaan 1 [H400] ja jotka sisältävät enintään 5 % aktiiviklooria ja joita ei ole luokiteltu mihinkään muuhun liitteessä I olevan 1 osan vaarakategoriaan.		200	500

(*) Edellyttäen, että seosta ei natriumhypokloriitin puuttuessa luokiteltaisi vaarallinen vesiympäristölle -kategoriaan 1 [H400].

Sarake 1	CAS-numero ⁽¹⁾	Sarake 2	Sarake 3
Vaaralliset aineet		Soveltamisen vähimmäismäärät (tonneina)	
		Alemman tason vaatimukset	Ylemmän tason vaatimukset
42. Propyyliamiini (ks. huomautus 21)	107-10-8	500	2 000
43. Tert-butyliakrylaatti (ks. huomautus 21)	1663-39-4	200	500
44. 2-metyyli-3-buteeninitriili (ks. huomautus 21)	16529-56-9	500	2 000
45. Tetrahydro-3,5-dimetyyli-1,3,5, tiadiatsiini-2-tioni (Dazo-met) (ks. huomautus 21)	533-74-4	100	200
46. Metyyliakrylaatti (ks. huomautus 21)	96-33-3	500	2 000
47. 3-metyylipyridiini (ks. huomautus 21)	108-99-6	500	2 000
48. 1-bromi-3-klooripropaani (ks. huomautus 21)	109-70-6	500	2 000

⁽¹⁾ CAS-nro ilmoitetaan vain tiedoksi.

LIITETTÄ I KOSKEVAT HUOMAUTUKSET

- Aineet ja seokset on luokiteltu asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti.
- Seoksia käsitellään samalla tavalla kuin puhtaita aineita edellyttäen, että niiden pitoisuudet ovat pitoisuusrajoissa, jotka on vahvistettu seosten ominaisuuksien perusteella huomautuksessa 1 mainitussa asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 tai sen viimeisimmässä tekniikan kehityksen huomioon ottavassa mukautuksessa, ellei ole erityisesti annettu prosentuaalista koostumusta tai muuta määrittelyä.
- Edellä säädetty soveltamisen vähimmäismäärät on annettu tuotantolaitosta kohti.

Artikloja sovellettaessa otetaan huomioon korkeimmat millä tahansa hetkellä kyseessä olevassa paikassa esiintyvät tai mahdollisesti esiintyvät määrät. Sellaisia vaarallisia aineita, joita on tuotantolaitoksessa vain enintään 2 prosenttia vahvistetusta soveltamisen vähimmäismäärästä, ei oteta lukuun laskettaessa paikalla olevaa kokonaismäärää, jos niiden sijaintipaikka tuotantolaitoksen tiloissa on sellainen, etteivät ne voi käynnistää tapahtumasarjaa, joka johtaa suuronnettomuuteen tuotantolaitoksen muissa osissa.

- Tarvittaessa sovelletaan seuraavia sääntöjä vaarallisten aineiden, tai vaarallisten aineiden luokkien yhteenlaskemisesta:

Jos tuotantolaitoksessa ei ole yksittäistä vaarallista ainetta vähintään kyseisen soveltamisen edellyttämää vähimmäismäärää, käytetään seuraavaa sääntöä sen määrittämiseksi, kuuluuko tuotantolaitos tämän direktiivin asianomaisten vaatimusten soveltamisalaan.

Direktiiviä sovelletaan ylemmän tason tuotantolaitoksiin, jos summa

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{ on suurempi tai yhtä suuri kuin } 1,$$

q_x = tässä liitteessä olevaan 1 tai 2 osaan kuuluvan vaarallisen aineen x (tai vaarallisten aineiden kategorian) määrä,

sekä Q_{UX} = tässä liitteessä olevan 1 osan sarakkeen 3 tai 2 osan sarakkeen 3 soveltamisen vähimmäismäärä vaarallisen aineen tai kategorian x osalta.

Direktiiviä sovelletaan alemman tason tuotantolaitoksiin, jos summa

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{ on suurempi tai yhtä suuri kuin } 1,$$

q_x = tässä liitteessä olevaan 1 tai 2 osaan kuuluvan vaarallisen aineen x (tai vaarallisten aineiden kategorian) määrä,

sekä Q_{LX} = tässä liitteessä olevan 1 osan sarakkeessa 2 tai 2 osan sarakkeessa 2 oleva soveltamisen vähimmäismäärä vaarallisen aineen tai seoksen tai luokan x osalta.

Tätä sääntöä käytetään terveydelle aiheutuvien vaarojen, fysikaalisten vaarojen ja ympäristölle aiheutuvien vaarojen arviointiin. Siksi sitä on sovellettava kolme kertaa:

- a) sellaisten 2 osassa lueteltujen vaarallisten aineiden, jotka kuuluvat välitöntä myrkyllisyyttä kuvaavaan kategoriaan 1, 2 tai 3 (hengitysteiden kautta) tai STOT SE kategoriaan 1, laskemiseksi yhteen sellaisten vaarallisten aineiden kanssa, jotka kuuluvat 1 osan jaksoon H, merkinnät H1–H3;
- b) sellaisten 2 osassa lueteltujen vaarallisten aineiden, jotka ovat räjähteitä, syttyviä kaasuja, syttyviä aerosoleja, hapettavia kaasuja, syttyviä nesteitä, itsereaktiivisia aineita ja seoksia, orgaanisia peroksiedeja, pyroforisia nesteitä tai kiinteitä aineita tai hapettavia nesteitä tai kiinteitä aineita, laskemiseksi yhteen sellaisten vaarallisten aineiden kanssa, jotka kuuluvat 1 osan jaksoon P, merkinnät P1–P8;
- c) sellaisten 2 osassa lueteltujen vaarallisten aineiden, jotka kuuluvat myrkyllisiksi vesiympäristölle joko välitöntä myrkyllisyyttä kuvaavaan kategoriaan 1, kroonista myrkyllisyyttä kuvaavaan kategoriaan 1 tai kroonista myrkyllisyyttä kuvaavaan kategoriaan 2, laskemiseksi yhteen sellaisten vaarallisten aineiden kanssa, jotka kuuluvat 1 osan jaksoon E, merkinnät E1 ja E2.

Tämän direktiivin asianomaisia säännöksiä sovelletaan, kun yksikin jollain edellä a, b ja c kohdassa mainitulla tavalla saaduista summista on suurempi tai yhtä suuri kuin 1.

5. Jos tuotantolaitoksessa on tai voi olla vaarallisia aineita, joita asetus (EY) N:o 1272/2008 ei koske, mukaan lukien jäte, mutta joilla kuitenkin on tai voi olla tuotantolaitoksessa vallitsevissa olosuhteissa vastaavanlaisia ominaisuuksia mahdollisina suuronnettomuuksien aiheuttajina, nämä aineet on nimettävä väliaikaisesti mahdollisimman samankaltaiseen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaan kategoriaan tai nimettyyn vaaralliseen aineeseen.
6. Vaarallisiin aineisiin, jotka ominaisuuksiensa perusteella voidaan luokitella useampaan kuin yhteen luokkaan, sovelletaan tämän direktiivin osalta alinta vähimmäismäärää. Sovellettaessa huomautuksessa 4 olevaa sääntöä on aina käytettävä sitä alinta soveltamisen vähimmäismäärää tai jokaista huomautuksessa 4 olevassa a, b ja c kohdassa tarkoitettua kategoriaryhmää, joka vastaa kyseistä luokitusta.
7. Vaaralliset aineet, jotka kuuluvat välitöntä myrkyllisyyttä koskevaan kategoriaan 3 (altistuminen suun kautta, H301), kuuluvat kohtaan H2 VÄLITÖN MYRKYLLISYYS niissä tapauksissa, joita ei voida luokitella välitöntä myrkyllisyyttä hengitysteiden kautta eikä välitöntä myrkyllisyyttä ihon kautta koskeviin kategorioihin esimerkiksi siitä syystä, että ei ole käytettävissä myrkyllisyyttä hengityksen ja ihon kautta koskevaa ratkaisevaa tietoa.
8. Vaaraluokkaan ”räjähteet” kuuluvat räjähtävät esineet (ks. asetuksen (EY) N:o 1272/2008 liitteessä oleva 2.1 kohta). Jos esineen sisältämän räjähtävän aineen tai seoksen määrä tunnetaan, kyseinen määrä otetaan huomioon tätä direktiiviä sovellettaessa. Jos esineen sisältämän räjähtävän aineen tai seoksen määrää ei tunneta, tätä direktiiviä sovellettaessa kohdellaan koko esinettä räjähtävänä.
9. Aineiden ja seosten räjähtävien ominaisuuksien testaaminen on tarpeen ainoastaan, jos Yhdistyneiden kansakuntien suositusten vaarallisten tavaroiden kuljettamiseksi, Kokeet ja kriteerit (The United Nations Recommendations on the Transport of Dangerous Goods, Manual of Tests and Criteria), jäljempänä ’YK:n Kokeet ja kriteerit -käsikirja,’⁽¹⁾, 6 lisäyksen 3 osan mukaisessa menettelyssä havaitaan, että aineella tai seoksella on mahdollisesti räjähtäviä ominaisuuksia.
10. Jos vaarallisuusluokkaan 1.4 kuuluvat räjähteet on purettu pakkauksista tai jos ne on pakattu uudestaan, niille on annettava merkintä P1a, ellei vaaraluokan osoiteta edelleen vastaavan luokkaa 1.4 asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti.
- 11.1 Syttyvät aerosolit luokitellaan aerosoleja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä toukokuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/324/EY⁽²⁾ (aerosolidirektiivi) mukaisesti. Direktiivin 75/324/EY soveltamisalaan kuuluvat ”erittäin helposti syttyvät” ja ”syttyvät” aerosolit vastaavat asetuksen (EY) N:o 1272/2008 kategorioiden 1 ja 2 syttyviä aerosoleja.
- 11.2 Jotta tätä luokitusta voitaisiin käyttää, on osoitettava, ettei aerosoli sisällä kategoriaan 1 tai 2 kuuluvaa syttyvää kaasua tai kategoriaan 1 kuuluvaa syttyvää nestettä.

⁽¹⁾ Lisäohjeita testistä vapautumisesta on testimenetelmän A.14 kuvauksessa, ks. testimenetelmien vahvistamisesta kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 nojalla 30 päivänä toukokuuta 2008 annettu komission asetus (EY) N:o 440/2008 (EUVL L 142, 31.5.2008, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 147, 9.6.1975, s. 40.

12. Asetuksen (EY) N:o 1272/2008 liitteessä I olevan 2.6.4.5 kohdan mukaisesti sellaisia nesteitä, joiden leimahduspiste on yli 35 °C, ei tarvitse luokitella kategoriaan 3, jos YK:n Kokeet ja kriteerit -käsikirjan III osan 32 jaksossa esitetystä palamisen ylläpitämistä koskevassa testissä L.2 on saatu negatiiviset tulokset. Tätä ei kuitenkaan voida soveltaa olosuhteissa, joissa esimerkiksi lämpötila on kohonnut tai paine kasvanut, joten tällaiset nesteet luokitellaan tähän kategoriaan.
13. Ammoniumnitraatti (5 000/10 000): itsestään hajoavat lannoitteet
- Sovelletaan ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin ja lannoiteseoksiin (lannoite tai lannoiteseos sisältää ammoniumnitraattia sekä fosfaattia ja/tai kaliumkarbonaattia), jotka YK:n kaukalokokeen mukaan ovat itsestään hajoavia (ks. YK:n Kokeet ja kriteerit -käsikirja, osa III, kohta 38.2) ja joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on
- 15,75 ⁽¹⁾ ja 24,5 ⁽²⁾ painoprosentin välillä ja jotka eivät sisällä palavia/organisia aineita yli 0,4:ää prosenttia tai jotka täyttävät lannoitteista 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2003/2003 ⁽³⁾ liitteessä III-2 asetetut vaatimukset,
  - enintään 15,75 painoprosenttia ja joiden sisältämää palavien aineiden määrää ei ole rajoitettu.
14. Ammoniumnitraatti (1 250/5 000): lannoitelaa
- Tätä sovelletaan yksiravinteisiin ammoniumnitraattilannoitteisiin ja ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin/lannoiteseoksiin, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liitteessä III-2 asetetut vaatimukset ja joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on
- yli 24,5 painoprosenttia, lukuun ottamatta yksiravinteisia ammoniumnitraattilannoitteita sekä dolomiitin, kalkkikiven ja/tai kalsiumkarbonaatin seoksia, joiden puhtausaste on vähintään 90 prosenttia,
  - yli 15,75 painoprosenttia ammoniumnitraatin ja ammoniumsulfaatin seosten osalta,
  - yli 28 painoprosenttia ⁽⁴⁾ yksiravinteisten ammoniumnitraattilannoitteiden sekä dolomiitin, kalkkikiven ja/tai kalsiumkarbonaatin seosten, joiden puhtausaste on vähintään 90 prosenttia, osalta.
15. Ammoniumnitraatti (350/2 500): tekninen laatu
- Tätä sovelletaan ammoniumnitraattiin ja ammoniumnitraattiseoksiin, joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on
- 24,5 ja 28 painoprosentin välillä ja jotka sisältävät korkeintaan 0,4 prosenttia palavia aineita,
  - yli 28 painoprosenttia ja jotka sisältävät korkeintaan 0,2 prosenttia palavia aineita.
- Tätä sovelletaan myös ammoniumnitraatin vesiliuoksiin, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on yli 80 painoprosenttia.
16. Ammoniumnitraatti (10/50): "off-specs"-materiaali ja lannoitteet, jotka eivät täytä detonaatiokoetta.
- Tätä sovelletaan
- valmistusprosessin aikana hylättyyn materiaaliin ja ammoniumnitraattiin sekä ammoniumnitraattiseoksiin, yksiravinteisiin ammoniumnitraattilannoitteisiin ja huomautuksissa 14 ja 15 tarkoitettuihin ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin ja lannoiteseoksiin, joita ollaan palauttamassa tai jotka on palautettu loppukäyttäjältä valmistajalle, väliaikaiseen varastoon tai jälleenkäsittelylaitokseen uusittaviksi, kierrätettäväksi tai käsiteltäväksi turvallista käyttöä varten, koska ne eivät enää täytä huomautusten 14 ja 15 vaatimuksia,
  - tässä liitteessä olevan huomautuksen 13 ensimmäisessä luetelmakohdassa ja huomautuksessa 14 tarkoitettuihin lannoitteisiin, jotka eivät täytä asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liitteessä III-2 asetettuja vaatimuksia.
17. Kaliumnitraatti (5 000/10 000):
- Tätä sovelletaan niihin kaliumnitraattipohjaisiin lannoiteseoksiin (mikrorakenteinen tai rakeinen muoto), joilla on samat vaaralliset ominaisuudet kuin kaliumnitraatilla.

⁽¹⁾ Ammoniumnitraatista aiheutuva 15,75 % typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 45 %:a ammoniumnitraattipitoisuutta.

⁽²⁾ Ammoniumnitraatista aiheutuva 24,5 % typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 70 %:a ammoniumnitraattipitoisuutta.

⁽³⁾ EUVL L 304, 21.11.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Ammoniumnitraatista aiheutuva 28 % typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 80 %:a ammoniumnitraattipitoisuutta.

18. Kaliumnitraatti (1 250/5 000):

Tätä sovelletaan niihin kaliumnitraattipohjaisiin lannoiteseoksiin (kidemuoto), joilla on samat vaaralliset ominaisuudet kuin kaliumnitraatilla.

19. Jalostettu biokaasu

Tämän direktiivin täytäntöönpanossa jalostettu biokaasu voidaan luokitella liitteessä I olevan 2 osan kategoriaan 18, jos sitä on käsitelty puhdistettuun ja jalostettuun biokaasuun sovellettavien vaatimusten mukaisesti, mikä takaa, että se vastaa laadultaan maakaasua, metaanipitoisuus mukaan lukien, ja jos siinä on enintään 1 prosentti happea.

20. Polyklooridibentsofuraanit ja polyklooridibentsodioksiinit

Polyklooridibentsofuraanien ja polyklooridibentsodioksiinien määrät lasketaan seuraavien painokertoimien avulla:

WHO 2005 TEF-ARVO			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(T = tetra, P = penta, Hx = heksa, HP = hepta, O = okta)

Lähde: Van den Berg et al: The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds

21. Tapauksissa, joissa tämä vaarallinen aine kuuluu myös kategoriaan P5a Syttyvät nesteet tai P5b Syttyvät nesteet, tätä direktiiviä täytäntöönpannassa sovelletaan alimpia vähimmäismääriä.

LIITE II

Vähimmäistiedot, jotka on esitettävä 10 artiklassa tarkoitetussa turvallisuusselvityksessä

1. Suuronnettomuuksien ehkäisemisen kannalta tarpeelliset tiedot tuotantolaitoksen organisaatiosta ja johtamisjärjestelmästä.

Näistä tiedoista on käytävä ilmi liitteessä III käsitellyt seikat.

2. Kuvaus tuotantolaitoksen ympäristöstä:

- a) kuvaus tuotantolaitoksesta ja sen ympäristöstä, myös maantieteellinen sijainti sekä sääolosuhteita, maaperää, pohja- ja pintavesiä koskevat tiedot sekä tarvittaessa tiedot alueen aikaisemmasta käytöstä;
- b) selostus tuotantolaitoksen laitoksista ja muista toiminnoista, jotka voivat aiheuttaa suuronnettomuuden vaaran;
- c) saatavilla olevien tietojen perusteella selostus lähistöllä olevista tuotantolaitoksista sekä kohteista, jotka jäävät tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, sekä alueista ja hankkeista, jotka saattaisivat aiheuttaa suuronnettomuuden tai lisätä sen riskiä ja sen vaikutuksia sekä aiheuttaa onnettomuuden leviämisen;
- d) kuvaus alueista, joihin suuronnettomuus saattaa vaikuttaa.

3. Laitoksen kuvaus:

- a) kuvaus tärkeimmistä toiminnoista ja tuotteista turvallisuuden kannalta tärkeissä tuotantolaitoksen osissa, suuronnettomuuksien vaaralähteistä ja tilanteista, joissa suuronnettomuus voisi tapahtua, sekä lisäksi kuvaus suunnitelluista toimenpiteistä onnettomuuksien ehkäisemiseksi;
- b) kuvaus prosesseista, erityisesti käyttömenetelmistä; tarvittaessa on otettava huomioon saatavilla oleva tieto parhaista käytänteistä;
- c) kuvaus vaarallisista aineista:
  - i) luettelo vaarallisista aineista, johon kuuluu:
    - kyseessä olevien vaarallisten aineiden yksilöinti: kemiallinen nimi, CAS-numero, IUPAC:n mukainen nimi,
    - niiden vaarallisten aineiden enimmäismäärät, joita tuotantolaitoksessa on tai voi olla;
  - ii) fysikaaliset, kemialliset ja toksikologiset ominaisuudet ja selostus ihmisten terveydelle tai ympäristölle välittömästi tai viivästyneesti aiheutuvista vaaroista;
  - iii) aineen fysikaalinen tai kemiallinen käyttäytyminen normaaleissa käyttöolosuhteissa tai ennakoitavissa olevissa onnettomuusolosuhteissa.

4. Onnettomuusriskien tunnistaminen ja analysointi sekä ehkäisemiskeinot:

- a) yksityiskohtainen kuvaus mahdollisten suuronnettomuuksien kulusta sekä siitä, millä todennäköisyydellä ja minkälaisissa olosuhteissa niitä esiintyy, mukaan lukien yhteenveto sekä laitoksen sisällä että sen ulkopuolella esiintyvistä seikoista, jotka voivat vaikuttaa näiden onnettomuuksien syntyyn, mukaan lukien erityisesti:
  - i) toimintaan liittyvät syyt;
  - ii) esimerkiksi onnettomuuden leviämiseen, tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jääviin kohteisiin, sekä alueisiin ja rakennushankkeisiin liittyvät ulkoiset syyt, jotka saattavat aiheuttaa tai lisätä suuronnettomuuden riskiä tai vaikutuksia;
  - iii) luonnolliset syyt, esimerkiksi maanjäristykset tai tulvat;
- b) arvio kuvattujen suuronnettomuuksien seurausten laajuudesta ja vakavuudesta mukaan lukien kartat, kuvat tai soveltuvissa tapauksissa kuvaukset alueista, joihin tällaiset tuotantolaitoksessa mahdollisesti tapahtuvat onnettomuudet saattavat vaikuttaa;

- c) samoista aineista tai käytetyistä prosesseista aiheutuneiden aikaisempien onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tarkastelu, saatujen kokemusten tarkastelu ja nimenomainen viittaus erityisiin toimiin, jotka on toteutettu tällaisten onnettomuuksien ehkäisemiseksi;
- d) kuvaus laitosten turvallisuuden takaamiseksi käytettävistä teknisistä tekijöistä ja laitteista.
5. Pelastustoimenpiteet suuronnettomuuksien seurausten rajoittamiseksi:
- a) kuvaus laitokseen asennetuista laitteista, joilla rajoitetaan suuronnettomuuksien vaikutuksia ihmisten terveydelle ja ympäristölle, kuten havainnointi- ja suojelujärjestelmät, tekniset laitteet tahattomien päästöjen määrän rajoittamiseksi, vesisuihkut; höyrystys- ja suojelujärjestelmät; hätätilanteissa käytettävät päästöjen kokoajat; sulkuventtiilit; inertointijärjestelmät; sammutusveden pidättäminen;
- b) hälytyksen ja pelastustoimien organisointi;
- c) kuvaus sisäisestä ja ulkoisesta pelastusvalmiudesta;
- d) kuvaus mahdollisista teknisistä ja muista kuin teknisistä toimenpiteistä, jotka ovat olennaisia suuronnettomuuden seurausten vähentämiseksi.
-

LIITE III

Suuronnettomuuksien ehkäisemisen kannalta tarpeelliset tuotantolaitoksen turvallisuusjohtamisjärjestelmää ja organisaatiota koskevat 8 artiklan 5 kohdassa ja 10 artiklassa tarkoitetut tiedot

Toiminnanharjoittajan laatimaa turvallisuusjohtamisjärjestelmää toteutettaessa otetaan huomioon seuraavat seikat:

- a) turvallisuusjohtamisjärjestelmä on suhteutettava laitoksen vaaroihin, teollisiin toimintoihin ja organisaation moninaisuuteen ja sen on perustuttava riskien arviointiin; siihen olisi sisällyttävä se osa yleistä johtamisjärjestelmää, johon kuuluu organisaatorakenne, vastualueet, käytännöt, menettelyt, menetelmät ja voimavarat, jotka mahdollistavat suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevien toimintaperiaatteiden määrittelyn ja täytäntöönpanon;
- b) turvallisuusjohtamisjärjestelmän yhteydessä käsitellään seuraavia kysymyksiä:
- i) organisaatio ja henkilöstö – kaikilla organisaatiotasoilla suuronnettomuusvaarojen hallintaan osallistuvan henkilöstön tehtävät ja vastualueet sekä toimet tietoisuuden lisäämiseksi turvallisuuskulttuurin jatkuvan kohentamisen tarpeesta. Henkilöstön koulutustarpeen määrittäminen ja koulutuksen järjestäminen. Turvallisuuden kannalta tärkeän henkilöstön ja tuotantolaitoksessa työskentelevien alihankkijoiden henkilöstön osallistuminen;
  - ii) suuronnettomuusvaarojen tunnistaminen ja arviointi – normaalissa tai normaalista poikkeavassa toiminnassa, tapauksen mukaan myös alihankintatoiminnassa, mahdollisesti esiintyvien suuronnettomuusvaarojen järjestelmällinen tunnistaminen sekä niiden todennäköisyyden ja vakavuuden arvioimiseksi tarvittavien menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto;
  - iii) käytönvalvonta – laitoksen ja sen prosessien sekä laitteiden ja hälytysjärjestelmien turvallista käyttöä ja kunnossapitoa sekä seisokkeja koskevien menettelytapojen käyttöönotto ja ohjeiden antaminen; seuranta ja valvontaa koskevia parhaita käytänteitä koskevan saatavilla olevan tiedon huomioon ottaminen järjestelmähäiriöiden riskin vähentämiseksi; tuotantolaitoksen laitteiden vanhenemiseen ja korroosioon liittyvien riskien hallinta ja valvonta – tuotantolaitoksen laitteiden inventointi, laitteiden tilan seuranta ja valvontaa koskevat suunnitelmat ja menetelmät, asianmukaiset jatkotoimet ja tarvittavat korjaavat toimet;
  - iv) muutosten hallinta – menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto olemassa olevissa tuotantolaitoksissa tehtävien muutosten tai uusien laitosten, prosessien tai varastojen suunnittelua varten;
  - v) valmistautuminen hätätilanteisiin – sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joiden avulla voidaan tunnistaa ennakoitavissa olevat hätätilanteet järjestelmällisen analyysin avulla sekä laatia, harjoitella ja tarkistaa pelastussuunnitelmia ja siten hallita tällaiset vaaratilanteet ja antaa asianomaiselle henkilöstölle koulutusta. Tämä koulutus koskee kaikkea tuotantolaitoksessa työskentelevää henkilöstöä, mukaan lukien asiaankuuluva alihankkijoiden henkilöstö;
  - vi) toteutuksen seuranta – sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joilla voidaan jatkuvasti arvioida toiminnanharjoittajan suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevien toimintaperiaatteiden ja turvallisuusjohtamisjärjestelmien tavoitteiden toteutumista sekä tutkinnan ja korjaavien toimintojen menettelyt siinä tapauksessa, että näitä tavoitteita ei saavuteta. Näihin menettelyihin kuuluvat toiminnanharjoittajien ilmoitusjärjestelmä suuronnettomuuksista tai läheltä piti -tilanteista, varsinkin jos turvallisuustoimissa on ollut puutteellisuuksia, sekä niiden tutkinta ja seurantamenettelyt ottaen huomioon aiemmat kokemukset. Menettelyihin voi myös kuulua suoritusta kuvaavia indikaattoreita, kuten turvallisuutta kuvaavia ja muita asiaankuuluvia indikaattoreita;
  - vii) tarkastus ja arviointi – sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joilla voidaan säännöllisin väliajoin järjestelmällisesti arvioida suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevia toimintaperiaatteita sekä turvallisuusjohtamisjärjestelmän tehokkuutta ja asianmukaisuutta. Ylemmän johdon tekemä kirjallinen arviointi toimintaperiaatteiden ja turvallisuusjohtamisjärjestelmän toteuttamisesta, mukaan lukien arvioinnin ja tarkastuksen osoittamien tarvittavien muutosten tarkastelu ja sisällyttäminen järjestelmään, ja niiden saattamisesta ajan tasalle.

LIITE IV

Tiedot, jotka on esitettävä 12 artiklassa tarkoitetuissa pelastussuunnitelmissa

1. Sisäiset pelastussuunnitelmat:

- a) niiden henkilöiden nimet tai tehtävät, joilla on valtuudet käynnistää pelastustoimet ja jotka ovat vastuussa laitoksen sisäisistä pelastustoimista;
- b) sen henkilön nimi tai tehtävät, joka vastaa yhteyksistä ulkoisesta pelastussuunnitelmasta vastaaviin viranomaisiin;
- c) kuvaus toimista, joihin on ryhdyttävä tilanteen tai tapahtuman hallitsemiseksi ja sen seurauksien rajoittamiseksi, jokaisen ennakoitavissa olevan tilanteen tai tapahtuman osalta, joka voisi merkittävästi vaikuttaa suuronnettomuuden syntymiseen; kuvauksessa on selostettava myös turvallisuuslaitteet ja käytettävissä olevat voimavarat;
- d) alueella oleviin ihmisiin kohdistuvien vaarojen rajoittamiseen tähtäävät toimet, mukaan lukien tapa, jolla hälytys annetaan ja ohjeet käyttäytymisestä hälytyksen sattuessa;
- e) järjestelyt, joilla onnettomuuden sattuessa ilmoitetaan nopeasti ulkoisen pelastussuunnitelman käynnistämisestä vastaaville viranomaisille, millaisia tietoja annetaan välittömästi ja miten yksityiskohtaisempia tietoja toimitetaan sitä mukaa kuin niitä saadaan;
- f) tarvittaessa järjestelyt, joilla henkilöstöä koulutetaan tehtäviin, jotka heidän edellytetään suorittavan, ja joilla tämä toiminta soveltuvisissa tapauksissa sovitetaan yhteen ulkoisen pelastuspalvelun kanssa;
- g) järjestelyt, joilla alueen ulkopuolella tehtäviä pelastustoimia tuetaan.

2. Ulkoiset pelastussuunnitelmat:

- a) niiden henkilöiden nimet tai tehtävät, joilla on valtuudet käynnistää pelastustoimet, ja niiden henkilöiden nimet tai tehtävät, joilla on valtuudet johtaa ja sovittaa yhteen alueen ulkopuolella tehtäviä toimia;
- b) järjestelyt, joilla mahdollisista onnettomuuksista saadaan tieto nopeasti, sekä se, miten hälytykset annetaan ja miten apua kutsutaan;
- c) järjestelyt, joilla ulkoisen pelastussuunnitelman toteuttamiseksi tarvittavat voimavarat sovitetaan yhteen;
- d) järjestelyt, joilla alueella toteutettuja pelastustoimia tuetaan;
- e) järjestelyt, joilla alueen ulkopuolella toteutetaan pelastustoimia, mukaan lukien turvallisuus selvityksen mukaiset toimenpiteet suuronnettomuuskenaarioissa esitetyissä tilanteissa sekä mahdollisen onnettomuuksien leviämisen huomioon ottaminen, myös ympäristöön vaikuttavissa suuronnettomuuksissa;
- f) järjestelyt, joilla päätetään siitä, miten yleisölle ja lähistöllä sijaitseville laitoksille tai kohteille, jotka jäävät tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle annetaan 9 artiklan mukaisesti erityisiä onnettomuuteen ja sen yhteydessä suositeltavaan käyttäytymiseen liittyviä tietoja;
- g) järjestelyt, joilla huolehditaan tiedottamisesta muiden jäsenvaltioiden pelastusviranomaisille sellaisen suuronnettomuuden sattuessa, jolla voi olla vaikutuksia yli valtion rajojen.

LIITE V

Tiedot, jotka on 14 artiklan 1 kohdan ja 14 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoitettava yleisölle

1 OSA

Kaikkien tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien laitosten osalta:

1. Toiminnanharjoittajan nimi tai toiminimi sekä kyseessä olevan tuotantolaitoksen täydellinen osoite.
2. Vahvistus siitä, että tuotantolaitoksen on noudatettava tämän direktiivin soveltamisesta johtuvia säännöksiä ja/tai hallinnollisia määräyksiä ja että 7 artiklan 1 kohdassa säädetty ilmoitus sekä 10 artiklan 1 kohdassa säädetty turvallisuus selvitys on toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle.
3. Selkeästi laadittu selostus tuotantolaitoksen toiminnasta tai toimintoista.
4. Tuotantolaitoksessa olevien olennaisten suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavien vaarallisten aineiden yleisnimi tai liitteessä I olevassa 1 osassa mainittujen vaarallisten aineiden ollessa kyseessä, yleisnimet tai vaaraluokitus sekä selkeä maininta näiden aineiden pääasiallisista vaarallisista ominaisuuksista.
5. Yleiset tiedot siitä, kuinka yleisöä, jota asia koskee, tarvittaessa varoitetaan; riittävät tiedot asianmukaisesta käyttäytymisestä suuronnettomuustapauksessa tai tiedot siitä, missä nämä tiedot ovat saatavilla sähköisessä muodossa.
6. Tämän direktiivin 20 artiklan 4 kohdan mukaisen viimeisimmän laitosvierailun päivämäärä tai viite siihen, missä tämä tieto on saatavilla sähköisessä muodossa; pyynnöstä voi saada tiedot siitä, mistä saa tarkempaa tietoa tarkastuksesta ja siihen liittyvästä tarkastussuunnitelmasta, rajoittamatta kuitenkaan 22 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.
7. Täsmennykset siihen, miten muita asiaa koskevia tietoja voi saada 22 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

2 OSA

Ylemmän tason laitosten osalta tässä liitteessä olevassa 1 osassa tarkoitettujen tietojen lisäksi:

1. Yleiset tiedot suuronnettomuuksien vaarojen luonteesta, mukaan lukien niiden mahdolliset vaikutukset ihmisten terveyteen ja ympäristöön, sekä tiivistelmä merkittävimmistä onnettomuusskenaarioista ja valvontatoimenpiteistä niiden hallitsemiseksi.
2. Vahvistus siitä, että toiminnanharjoittajalla on velvollisuus ryhtyä asianmukaisiin toimiin alueella ja erityisesti ottaa yhteys pelastustoimeen, jotta suuronnettomuuksissa voidaan toimia asianmukaisesti ja minimoida niiden seuraukset.
3. Asianmukaiset tiedot ulkoisesta pelastussuunnitelmasta, joka on laadittu onnettomuudesta alueen ulkopuolelle aiheutuvien vaikutusten käsittelemiseksi. Tähän olisi sisällyttävä neuvot siitä, kuinka pelastustoimen ohjeita tai vaatimuksia olisi noudatettava onnettomuustapauksessa.
4. Soveltuvien osin selvitys siitä, sijaitseeko laitos toisen jäsenvaltion alueen lähellä siten, että on mahdollista aiheutua suuronnettomuus, jolla olisi YK:n Euroopan talouskomission teollisuusonnettomuuksien rajojen ylittäviä vaikutuksia koskevan yleissopimuksen mukaisia rajat ylittäviä vaikutuksia.

LIITE VI

Perusteet, joiden nojalla komissiolle on tehtävä 18 artiklan 1 kohdan mukainen ilmoitus suuronnettomuudesta

I. Komissiolle on ilmoitettava kaikki 1 alakohdassa tarkoitettut suuronnettomuudet sekä suuronnettomuudet, joilla on vähintään yksi jäljempänä 2, 3, 4 tai 5 alakohdassa mainituista seurauksista.

1. Onnettomuuteen liittyvät vaaralliset aineet

Tulipalot, räjähdykset tai vahingossa tapahtuneet vaarallisen aineen päästöt, joissa esiintyy kyseessä olevaa ainetta vähintään 5 prosenttia liitteessä I olevan 1 osan sarakkeessa 3 tai 2 osan sarakkeessa 3 mainitusta soveltamisen vähimmäismäärästä.

2. Henkilö- tai omaisuusvahingot:

- a) kuolemantapaus;
- b) kuusi henkilöä on loukkaantunut tuotantolaitoksen tiloissa ja ollut sairaalahoitossa vähintään 24 tuntia;
- c) yksi henkilö tuotantolaitoksen ulkopuolella on joutunut sairaalahoitoon vähintään 24 tunniksi;
- d) tuotantolaitoksen ulkopuolella sijaisev(i)a asunto(ja) on vahingoittunut ja tullut käyttökelvottomaksi/käyttökelvottomiksi onnettomuuden johdosta;
- e) henkilöitä on jouduttu evakuoimaan tai heitä on käsketty pysymään sisä- tai suojatiloissa vähintään kahden tunnin ajan (henkilöä × tuntia): jos luku on vähintään 500;
- f) juomavesi, sähkö, kaasu tai puhelin on ollut poikki yli kaksi tuntia (henkilöä × tuntia): jos luku on vähintään 1 000.

3. Välittömät ympäristövahingot:

- a) pysyvät tai pitkäaikaiset ympäristövahingot maa-alueilla:
  - i) vähintään 0,5 ha ympäristön tai suojelun kannalta tärkeää, lainsäädännöllä suojeltua elinympäristöä;
  - ii) vähintään 10 ha muuta aluetta mukaan lukien maatalouskäytössä olevat alueet;
- b) huomattavat tai pitkäaikaiset vahingot vesistössä tai meriympäristössä:
  - i) vähintään 10 km joesta tai kanavasta;
  - ii) vähintään 1 ha järvestä tai lammesta;
  - iii) vähintään 2 ha suistoalueesta;
  - iv) vähintään 2 ha rannikoista tai merestä;
- c) huomattavat pohjavesivahingot:

vähintään 1 ha.

4. Omaisuusvahingot

- a) tuotantolaitokselle aiheutuneet omaisuusvahingot: vähintään 2 000 000 euroa;
- b) tuotantolaitoksen ulkopuoliset aineelliset vahingot: vähintään 500 000 euroa.

5. Rajojen yli ulottuvat vahingot

Vaarallisesta aineesta suoranaisesti aiheutunut suuronnettomuus, jonka vaikutukset ulottuvat kyseessä olevan jäsenvaltion alueen ulkopuolelle.

II. Komissiolle olisi lisäksi ilmoitettava sellaisista onnettomuuksista ja läheltä piti -tilanteista, joilla jäsenvaltiot arvioivat olevan erityistä teknistä merkitystä suuronnettomuuksien estämiselle ja niiden seurauksien rajoittamiselle, vaikka ne eivät täyttäisi yllä mainittuja määrällisiä arviointiperusteita.

LIITE VII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 96/82/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	2 artiklan 1 kohta ja 3 artiklan 2 ja 3 kohta
2 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	3 artiklan 12 kohta
2 artiklan 2 kohta	—
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 8 kohta
3 artiklan 3 kohta	3 artiklan 9 kohta
3 artiklan 4 kohta	3 artiklan 10 kohta
3 artiklan 5 kohta	3 artiklan 13 kohta
3 artiklan 6 kohta	3 artiklan 14 kohta
3 artiklan 7 kohta	3 artiklan 15 kohta
3 artiklan 8 kohta	3 artiklan 16 kohta
—	3 artiklan 2–7 kohta, 3 artiklan 11 ja 12 kohta sekä 3 artiklan 17–19 kohta
4 artikla	2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a–f ja h alakohta
—	2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohta ja 2 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
—	4 artikla
5 artikla	5 artikla
6 artiklan 1 kohta	7 artiklan 2 kohta
6 artiklan 2 kohdan a–g alakohta	7 artiklan 1 kohdan a–g alakohta
6 artiklan 3 kohta	7 artiklan 3 kohta
6 artiklan 4 kohta	7 artiklan 4 kohdan a–c alakohta
—	7 artiklan 4 kohdan d alakohta
7 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta
—	8 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
7 artiklan 1 a kohta	8 artiklan 2 kohdan a alakohta
7 artiklan 2 kohta	8 artiklan 5 kohta
7 artiklan 3 kohta	—
—	8 artiklan 3 kohta
—	8 artiklan 4 kohta
—	8 artiklan 5 kohta
8 artiklan 1 ja 2 kohta	9 artiklan 1 ja 2 kohta

Direktiivi 96/82/EY	Tämä direktiivi
—	9 artiklan 2 kohta
9 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
9 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	10 artiklan 2 kohta
9 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
9 artiklan 3 kohta	10 artiklan 3 kohta
9 artiklan 4 kohta	10 artiklan 6 kohta
9 artiklan 5 kohta	10 artiklan 5 kohta
9 artiklan 6 kohta	—
—	10 artiklan 4 kohta
10 artikla	11 artikla
11 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta	12 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta ja 12 artiklan 2 kohta
11 artiklan 1 kohdan c alakohta	12 artiklan 1 kohdan c alakohta
11 artiklan 2 kohta	12 artiklan 3 kohta
11 artiklan 3 kohta	12 artiklan 4 ja 5 kohta
11 artiklan 4 kohta	12 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta
11 artiklan 4 a kohta	12 artiklan 6 kohdan toinen alakohta
11 artiklan 5 kohta	12 artiklan 7 kohta
11 artiklan 6 kohta	12 artiklan 8 kohta
12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	13 artiklan 1 kohta
12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	13 artiklan 2 kohta
12 artiklan 1 a kohta	—
12 artiklan 2 kohta	13 artiklan 3 kohta
—	13 artiklan 4 kohta
13 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	14 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta ja 14 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toinen virke
13 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen ja kolmas virke	14 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan viimeinen virke
13 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toinen virke	14 artiklan 1 kohta
13 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	14 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke
—	14 artiklan 1 kohdan toinen virke
13 artiklan 2 kohta	14 artiklan 3 kohta
13 artiklan 3 kohta	14 artiklan 4 kohta
13 artiklan 4 kohdan ensimmäinen virke	14 artiklan 2 kohdan b alakohta
13 artiklan 4 kohdan toinen ja kolmas virke	22 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
13 artiklan 5 kohta	15 artiklan 1 kohta
13 artiklan 6 kohta	14 artiklan 2 kohdan c alakohta

Direktiivi 96/82/EY	Tämä direktiivi
—	15 artiklan 2–7 kohta
14 artiklan 1 kohta	16 artikla
14 artiklan 2 kohta	17 artikla
15 artiklan 1 kohdan a–d alakohta	18 artikla 1 kohdan a–d alakohta ja 18 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
15 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	18 artiklan 1 kohdan e alakohta ja 18 artiklan 3 kohta
15 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	18 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
15 artiklan 3 kohta	18 artiklan 4 kohta
16 artikla	6 artiklan 1 kohta
—	6 artiklan 2 ja 3 kohta
17 artikla	19 artikla
18 artiklan 1 kohta	20 artiklan 1 ja 2 kohta
18 artiklan 2 kohdan a alakohta	20 artiklan 4 kohta
18 artiklan 2 kohdan b ja c alakohta	20 artiklan 7 kohta
18 artiklan 3 kohta	20 artiklan 11 kohta
—	20 artiklan 3, 5, 6, 8, 9 ja 10 kohta
19 artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohta
19 artiklan 1 a kohdan ensimmäinen alakohta	21 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
19 artiklan 1 a kohdan toinen alakohta	21 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
19 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	21 artiklan 4 kohta
19 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	21 artiklan 6 kohta
19 artiklan 3 kohta	21 artiklan 7 kohta
—	21 artiklan 5 kohta
19 artiklan 4 kohta	21 artiklan 2 kohta
20 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	22 artiklan 1 kohta
20 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	22 artiklan 2 kohta
20 artiklan 2 kohta	—
—	23 artikla
—	24 artikla
21 artiklan 1 kohta	25 artikla
21 artiklan 2 kohta	21 artiklan 5 kohta
22 artikla	27 artikla
23 artikla	32 artikla
24 artikla	31 artikla
25 artikla	33 artikla

Direktiivi 96/82/EY	Tämä direktiivi
26 artikla	34 artikla
—	26 artikla ja 28–30 artikla
—	Liite I, johdantokappaleet
Liite I, johdanto, 1–5 kohta	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, huomautukset 1–3
Liite I, johdanto, 6–7 kohta	—
Liite I, 1 osa	Liite I, 2 osa
Liitteessä I oleva 1 osa, 1 osaa koskevat huomautukset, huomautukset 1–6	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, huomautukset 13–18
Liitteessä I oleva 1 osa, 1 osaa koskevat huomautukset, huomautus 7	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, huomautus 20
—	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, huomautus 7
Liite I, 2 osa	Liite I, 1 osa
Liitteessä I oleva 2 osa, 2 osaa koskevat huomautukset, huomautus 1	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, huomautukset 1, 5 ja 6
Liitteessä I oleva 2 osa, 2 osaa koskevat huomautukset, huomautus 2	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, huomautukset 8–10
Liitteessä I oleva 2 osa, 2 osaa koskevat huomautukset, huomautus 3	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, huomautukset 11.1, 11.2 ja 12
Liitteessä I oleva 2 osa, 2 osaa koskevat huomautukset, huomautus 4	Liite I, liitettä I koskevat huomautukset, huomautus 4
Liitteessä II oleva I–III kohta	Liitteessä II oleva 1–3 kohta
Liitteessä II olevan IV kohdan A alakohta	Liitteessä II olevan 4 kohdan a alakohta
—	Liitteessä II olevan 4 kohdan a alakohdan i–iii luettelakoh- ta
Liitteessä II olevan IV kohdan B alakohta	Liitteessä II olevan 4 kohdan b alakohta
—	Liitteessä II olevan 4 kohdan c alakohta
Liitteessä II olevan IV kohdan C alakohta	Liitteessä II olevan 4 kohdan d alakohta
Liitteessä II olevan V kohdan A–C alakohta	Liitteessä II oleva 5 kohdan a–c alakohta
Liitteessä II olevan V kohdan D alakohta	—
—	Liitteessä II olevan 5 kohdan d alakohta
Liitteessä III oleva johdantokappale ja a–b kohta	Liitteessä III oleva johdantolause ja a kohta 8 artiklan 1 ja 5 kohta
Liitteessä III olevan c kohdan i–iv alakohta	Liitteessä III olevan b kohdan i–iv alakohta
Liitteessä III olevan c kohdan v–vii alakohta	Liitteessä III oleva b kohdan v–vii alakohta
Liite IV	Liite IV
Liitteessä V oleva 1 kohta	Liitteessä V olevan 1 osan 1 alakohta
Liitteessä V oleva 2 kohta	—
Liitteessä V oleva 3–5 kohta	Liitteessä V olevan 1 osan 2–4 alakohta
Liitteessä V oleva 6 kohta	Liitteessä V olevan 2 osan 1 alakohta
Liitteessä V oleva 7–8 kohta	Liitteessä V olevan 1 osan 5 alakohta
—	Liitteessä V olevan 1 osan 6 alakohta
Liitteessä V oleva 9–10 kohta	Liitteessä V olevan 2 osan 2 ja 3 kohta

Direktiivi 96/82/EY	Tämä direktiivi
Liitteessä V oleva 11 kohta	Liitteessä V olevan 1 osan 7 alakohta
—	Liitteessä V olevan 2 osan 4 kohta
Liitteessä VI oleva I kohta	Liitteessä VI oleva I kohta
Liitteessä VI oleva II kohta	Liitteessä VI oleva II kohta
—	Liite VII

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2012/19/EU,

annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012,

sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta

(uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisympäristöstä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27 päivänä tammikuuta 2003 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2002/96/EY ⁽⁴⁾ on tehtävä useita merkittäviä muutoksia. Sen vuoksi mainittu direktiivi olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Unionin ympäristöpolitiikan tavoitteita ovat erityisesti ympäristön laadun säilyttäminen, suojeleminen ja parantaminen, ihmisten terveyden suojeleminen sekä luonnonvarojen käyttäminen harkitusti ja järkevästi. Tämä politiikka perustuu ennalta varautumisen periaatteeseen sekä periaatteisiin, joiden mukaan olisi toteutettava ehkäiseviä toimia, ympäristövahingot olisi korjattava ensisijaisesti niiden lähteellä ja saastuttajan olisi maksettava.
- (3) Ympäristöalan ja kestävä kehityksen politiikkaa ja toimintaa koskevassa yhteisön ohjelmassa (viides ympäristöä koskeva toimintaohjelma) ⁽⁵⁾ todettiin, että kestävä kehityksen aikaansaamiseksi tarvitaan merkittäviä muutoksia kehityksen, tuotannon, kulutuksen ja käyttäytymisen nykyisiin malleihin, ja siinä kehoitettiin muun muassa

vähentämään luonnonvarojen tuhlaamista ja ehkäisemään saastumista. Ohjelmassa mainittiin sähkö- ja elektroniikkalaiteromu eräänä sääntelyä edellyttävistä aloista, jonka osalta voidaan soveltaa jätteen ennaltaehkäisyn, hyödyntämisen ja turvallisen loppukäsittelyn periaatteita.

- (4) Tämä direktiivi täydentää unionin yleistä jätehuoltolainsäädäntöä, kuten jätteistä 19 päivänä marraskuuta 2008 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2008/98/EY ⁽⁶⁾. Tässä direktiivissä viitataan mainitun direktiivin määritelmiin, kuten jätteen ja yleisten jätehuoltotoimintojen määritelmiin. Jätteistä annetussa direktiivissä 2008/98/EY oleva jätteen keräyksen määritelmä sisältää jätteen alustavan lajittelun ja alustavan varastoinnin sen kuljettamiseksi jätteenkäsittelylaitokseen. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/125/EY ⁽⁷⁾ vahvistetaan energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettävien vaatimusten puitteet ja mahdollistetaan myös tämän direktiivin soveltamisalaan mahdollisesti kuuluvien energiaan liittyvien tuotteiden ekologialla suunnittelua koskevien erityisvaatimusten hyväksyminen. Direktiivi 2009/125/EY ja sen nojalla hyväksytyt täytäntöönpanotoimenpiteet eivät vaikuta unionin jätehuoltolainsäädännön soveltamiseen. Tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa 27 päivänä tammikuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/95/EY ⁽⁸⁾ edellyttää, että kielletyt aineet on korvattava kaikissa sen soveltamisalaan kuuluvissa sähkö- ja elektroniikkalaitteissa.
- (5) Markkinoiden yhä laajentuessa ja innovaatioisykliä lyhentyessä entisestään tuotteita vaihdetaan aikaisempaan nopeammin, mistä seuraa, että sähkö- ja elektroniikkalaitteista syntyvän jätteen määrä kasvaa nopeasti. Vaikka direktiivillä 2002/95/EY on edistetty tehokkaasti vaarallisten aineiden määrän vähentämistä uusissa sähkö- ja elektroniikkatuotteissa, sähkö- ja elektroniikkalaiteromussa esiintyy vielä vuosia vaarallisia aineita, kuten elohopeaa, kadmiumia, lyijyä, kuudenarvoista kromia ja polykloorattuja bifenyylejä (PCB) sekä otsonikerrosta heikentäviä aineita. Vaarallisten komponenttien määrä sähkö- ja elektroniikkalaitteissa aiheuttaa vakavia ongelmia jätehuoltovaiheessa, eikä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua kierrätetä riittävästi. Jos laitteita ei kierrätetä, menehtään arvokkaita resursseja.
- (6) Tällä direktiivillä on tarkoitus edistää kestäviä tuotanto- ja kulutustapoja ensisijaisesti ehkäisemällä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun syntymistä sekä lisäksi edistämällä tällaisen romun uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja muita hyödyntämistapoja loppukäsittelyyn tulevan jätteen määrän

⁽¹⁾ EUVL C 306, 16.12.2009, s. 39.

⁽²⁾ EUVL C 141, 29.5.2010, s. 55.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 3. helmikuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 19. heinäkuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 19. tammikuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 7. kesäkuuta 2012.

⁽⁴⁾ EUVL L 37, 13.2.2003, s. 24.

⁽⁵⁾ EYVL C 138, 17.5.1993, s. 5.

⁽⁶⁾ EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽⁷⁾ EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10.

⁽⁸⁾ EUVL L 37, 13.2.2003, s. 19.

vähentämiseksi ja resurssien tehokkaan käytön ja arvokaiden uusioraaka-aineiden keräämisen edistämiseksi. Direktiivillä pyritään myös tehostamaan kaikkien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden elinkaaren aikaisten toimijoiden, kuten tuottajien, jakelijoiden ja kuluttajien, sekä erityisesti suoraan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräämiseen ja käsittelyyn osallistuvien toimijoiden ympäristönsuojelun tasoa. Erityisesti tuottajavastuun periaatteen soveltaminen eri tavoin eri maissa voi johtaa huomattaviin eroihin taloudellisten toimijoiden taloudellisissa rasitteissa. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskevaan jätehuoltoon liittyvien kansallisten politiikkojen erot heikentävät kierrätyspolitiikkojen tehokkuutta. Tästä syystä keskeiset perusteet olisi vahvistettava unionin tasolla ja olisi laadittava vähimmäisvaatimukset sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelyä varten.

- (7) Tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava tuotteisiin ja tuottajiin myyntitavasta riippumatta, etämyynti ja sähköinen kauppa mukaan lukien. Tässä yhteydessä etämyynti- ja sähköisen kaupankäynnin kanavia käyttävien tuottajien ja jakelijoiden velvoitteet olisi, sikäli kuin käytännössä mahdollista, esitettävä samassa muodossa ja pantava täytäntöön samalla tavoin kuin muiden jakelukanavien osalta sen välttämiseksi, että näiden muiden jakelukanavien olisi kannettava tästä direktiivistä aiheutuvat jätehuoltokustannukset niiden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden osalta, jotka on myyty etämyyntinä tai sähköisesti.
- (8) Tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi tietyssä jäsenvaltiossa tuottajan olisi oltava sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon. Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan nykyisten esteiden ja hallinnollisten rasitteiden vähentämiseksi jäsenvaltioiden olisi poikkeuksellisesti sallittava, että tuottajat, jotka eivät ole sijoittautuneet niiden alueelle mutta jotka ovat sijoittautuneet toiseen jäsenvaltioon, nimeävät valtuutetun edustajan, joka on vastuussa kyseisen tuottajan tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämistä. Lisäksi hallinnollisia rasitteita olisi vähennettävä yksinkertaistamalla rekisteröinti- ja raportointimenettelyjä ja varmistamalla, että rekisteröinnistä ei peritä uudelleen maksua yksittäisissä jäsenvaltioissa.
- (9) Tähän direktiiviin olisi sisällytettävä kaikki kuluttajien käyttämät sähkö- ja elektroniikkalaitteet sekä ammattikäyttöön tarkoitetut sähkö- ja elektroniikkalaitteet. Tätä direktiiviä olisi sovellettava rajoittamatta turvallisuus- ja terveysvaatimuksia, joilla suojellaan kaikkia sähkö- ja elektroniikkalaiteromun kanssa tekemisissä olevia, koskevan unionin lainsäädännön sekä jätehuoltoa koskevan unionin erityislainsäädännön, varsinkin paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista 6 päivänä syyskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY⁽¹⁾ soveltamista, ja rajoittamatta unionin tuotesuunnittelulainsäädännön, varsinkin direktiivin 2009/125/EY soveltamista. Valmistettaessa romua uudelleenkäyttöä, hyödyntämistä ja kierrätystä varten jäähdytyslaitteiden ja niiden sisältämien aineiden, valmistaiden tai komponenttien käsittelyssä on noudatettava asiaa koskevaa unionin lainsäädäntöä, erityisesti

otsonikerrosta heikentävistä aineista 16 päivänä syyskuuta 2009 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1005/2009⁽²⁾ ja tietyistä fluoratuista kasvihuonekaasuista 17 päivänä toukokuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 842/2006⁽³⁾. Tämän direktiivin tavoitteet voidaan saavuttaa sisällyttämättä sen soveltamisalaan suuria kiinteästi asennettuja laitteistoja kuten öljylauttoja, lentokenttien matkatavarankuljetusjärjestelmiä ja hissejä. Laitteet, joita ei ole erityisesti suunniteltu ja asennettu tällaisten laitteistojen osaksi ja jotka voivat toimia, vaikka ne eivät ole osa näitä laitteistoja, olisi kuitenkin sisällytettävä tämän direktiivin soveltamisalaan. Tällä tarkoitetaan esimerkiksi valaistuslaitteita tai aurinkosähköpaneeleja.

- (10) Tähän direktiiviin olisi sisällytettävä useita määritelmiä sen soveltamisalan määrittämiseksi. Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden määritelmää olisi kuitenkin selvennettävä edelleen soveltamisalan tarkistamisen yhteydessä, jotta jäsenvaltioiden asiaankuuluvat kansalliset toimenpiteet ja nykyisin sovellettavat vakiintuneet käytännöt saatettaisiin lähemmäksi toisiaan.
- (11) Ekologista suunnittelua koskevista vaatimuksista, joilla helpotetaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun uudelleenkäyttöä, purkamista ja hyödyntämistä, olisi säädettävä direktiivin 2009/125/EY täytäntöönpanotoimenpiteiden puitteissa. Uudelleenkäytön ja hyödyntämisen optimoimiseksi tuotesuunnittelun keinoin olisi otettava huomioon tuotteen koko elinkaari.
- (12) Tällä direktiivillä vahvistetaan tuottajavastuun periaate, mikä osaltaan rohkaisee sähkö- ja elektroniikkalaitteiden suunnittelua ja tuotantoa siten, että niiden korjaus, mahdollinen päivittäminen, uudelleenkäyttö, purkaminen ja kierrätys otetaan täysimääräisesti huomioon ja tehdään helpoksi.
- (13) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromua vastaanottavan ja käsittelevän jakeluhenkilöstön turvallisuuden ja terveyden takaamiseksi jäsenvaltioiden olisi kansallisessa ja unionin lainsäädännössä olevien turvallisuus- ja terveysvaatimusten mukaisesti määriteltävä, millaisin edellytyksin jakelijat voivat kieltäytyä ottamasta vastaan laitteita.
- (14) Erilliskeräys on edellytys sille, että varmistetaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erityinen käsittely ja kierrätys, ja se on tarpeen, jotta saavutetaan ihmisten ja ympäristön suojelun haluttu taso unionissa. Kuluttajien on aktiivisesti vaikutettava keräyksen onnistumiseen, ja heitä olisi rohkaistava palauttamaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromu. Tätä varten olisi huolehdittava käytännön järjestelyistä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun palauttamiseksi, muun muassa järjestämällä yleisiä keräyspisteitä, joihin kotitaloudet voisivat palauttaa laitteensa vähintään maksutta.

(1) EUVL L 266, 26.9.2006, s. 1.

(2) EUVL L 286, 31.10.2009, s. 1.

(3) EUVL L 161, 14.6.2006, s. 1.

Jakelijoilla on merkittävä tehtävä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräämisen onnistumisen edistämässä. Siksi direktiivin 2008/98/EY rekisteröinti- tai lupavaatimuksia ei olisi sovellettava vähittäismyyntiliikkeisiin perustettuihin hyvin pienen sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräyspisteisiin.

- (15) Jotta voidaan saavuttaa suojelun haluttu taso ja yhdenmukaiset ympäristötavoitteet unionissa, jäsenvaltioiden olisi toteuttava tarvittavat toimenpiteet, joilla minimoidaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hävittäminen lajittelemattomana yhdyskuntajätteenä ja saavutetaan korkea taso sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erilliskeräyksessä. Jotta varmistetaan, että jäsenvaltiot pyrkivät luomaan tehokkaita keräysjärjestelmiä, olisi vaadittava, että jäsenvaltiot saavuttavat korkean tason sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräämisessä; erityisesti tämä koskee otsonikerrosta heikentäviä aineita ja fluorattuja kasvihuonekaasuja sisältäviä jäähdytys- ja pakastuslaitteita, ottaen huomioon niiden suuret ympäristövaikutukset ja asetuksen (EY) N:o 842/2006 sekä asetuksen (EY) N:o 1005/2009 vaatimukset. Komission vuonna 2008 toteuttamaan vaikutusten arviointiin sisältyvien tietojen mukaan 65 prosenttia markkinoille saatetuista sähkö- ja elektroniikkalaitteista kerättiin jo erikseen, mutta tästä määrästä yli puolet saatettiin käsitellä sääntöjen vastaisesti ja viedä laittomasti maasta, ja vaikka se oli käsitelty asianmukaisesti, siitä ei raportoitu. Tästä syystä aiheutuu arvokkaan uusioraaka-aineen menetyksiä, ympäristövahinkoja ja epä johdonmukaisten tietojen antamista. Tämän välttämiseksi on asetettava kunnianhimoinen keräystavoite ja varmistettava, että kerätty sähkö- ja elektroniikkalaiteromu käsitellään ympäristöä säästävällä tavalla ja että siitä raportoidaan asianmukaisesti. On aiheellista säätää sähkö- ja elektroniikkalaiteromuksi epäiltyjen käytettyjen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden siirtoja koskevista vähimmäisvaatimuksista, joiden soveltamisessa jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon mahdolliset asiaankuuluvat yhteyshenkilöiden suuntaviivat, jotka on laadittu jätteiden siirrosta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006⁽¹⁾ täytäntöönpanon yhteydessä. Tällaisten vähimmäisvaatimusten tavoitteena olisi joka tapauksessa oltava toimimattomien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden ei-toivottujen siirtojen estäminen kehitysmaihin.
- (16) Kunnianhimoisten keräystavoitteiden asettamisen olisi perustuttava syntyvän sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määrään, kun otetaan asianmukaisesti huomioon tuotteiden erilaiset elinkaaret jäsenvaltioissa, markkinat, jotka eivät ole kypsiä, ja pitkän elinkaaren sähkö- ja elektroniikkalaitteet. Siksi lähitulevaisuudessa olisi kehitettävä menetelmä syntyvän sähkö- ja elektroniikkaromuun perustuvan keräysasteen laskemiseksi. Nykyisten arvioiden mukaan syntyvän sähkö- ja elektroniikkalaiteromun 85 prosentin keräysaste vastaa suurin piirtein edellisinä kolmena vuotena markkinoille saatettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden vuosittaista keskimääräistä painoa koskevaa 65 prosentin keräysastetta.
- (17) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erityinen käsittely on välttämätöntä, jotta vältetään pilaavien aineiden leviäminen kierrätettävään materiaaliin tai jätevirtaan. Erityinen käsittely on tehokkain tapa varmistaa yhteisössä ympäristön suojelulle asetetun tason noudattaminen. Kaikkien laitosten tai yritysten, jotka suorittavat keräys-, kierrätys- tai käsittelytoimintoja, olisi noudatettava vähimmäisvaatimuksia sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelyyn liittyvien ympäristöhaittojen estämiseksi. Käsitellessä, hyödyntämisessä ja kierrätyksessä olisi käytettävä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, sikäli kuin sillä varmistetaan ihmisten terveys ja korkeatasoinen ympäristön suojelu. Paras käytettävissä oleva käsittely-, hyödyntämis- ja kierrätystekniikka voidaan määrittää tarkemmin ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 15 päivänä tammikuuta 2008 annetussa direktiivissä 2008/1/EY⁽²⁾ säädettyjen menettelyjen mukaisesti.
- (18) Kehittymässä olevia ja vastikään havaittuja terveysriskejä käsittelevä tiedekomitea totesi 19 päivänä tammikuuta 2009 antamassaan lausunnossa ”Risk Assessment of Products of Nanotechnology”, että jätevaiheessa ja kierrätyksen aikana voi tapahtua altistumista nanomateriaaleille, jotka on upotettu suuriin rakenteisiin, esimerkiksi sähköpiireihin. Nanomateriaaleja sisältävän sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelyn mahdollisesti aiheuttamien, ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvien riskien hallitsemiseksi komission olisi syytä arvioida mahdollisen erityiskäsittelyn tarvetta.
- (19) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräys, varastointi, kuljetus, käsittely ja kierrätys sekä valmistelu uudelleenkäyttöä varten on toteutettava siten, että suojellaan ympäristöä ja ihmisen terveyttä sekä säästetään raaka-aineita, ja tässä on pyrittävä kierrättämään sähkö- ja elektroniikkalaitteiden sisältämät arvokkaat aineet, jotta voidaan parantaa raaka-aineiden saatavuutta unionissa.
- (20) Etusijalle olisi mahdollisuuksien mukaan asetettava sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ja sen komponenttien, osakokoonpanojen ja kulutusosien valmistelu uudelleenkäyttöä varten. Jos tämä ei ole suotavaa, kaikki erikseen kerätty sähkö- ja elektroniikkalaiteromu olisi saatettava hyödynnettäväksi, minkä aikana kierrätyksen ja hyödyntämisen olisi oltava laajamittaista. Lisäksi tuottajia olisi rohkaistava käyttämään kierrätettyä materiaalia uusissa laitteissa.
- (21) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hyödyntäminen, valmistelu uudelleenkäyttöä varten ja kierrättäminen olisi otettava huomioon tässä direktiivissä säädettyjen tavoitteiden saavuttamisen osalta ainoastaan, jos hyödyntäminen, valmistelu uudelleenkäyttöä varten tai kierrätys ei ole vastoin muuta laitteeseen sovellettavaa unionin lainsäädäntöä tai kansallista lainsäädäntöä. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun asianmukainen valmistelu uudelleenkäyttöä varten, kierrättäminen ja hyödyntäminen ovat tärkeitä moitteettoman raaka-aineiden hallinnan kannalta, ja niiden avulla optimoidaan resurssien tarjonta.

⁽¹⁾ EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 24, 29.1.2008, s. 8.

- (22) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollon rahoituksen pääperiaatteet on määriteltävä unionin tasolla, ja rahoitusjärjestelmien avulla on vaikutettava siihen, että keräysaste on korkea ja että tuottajan vastuun periaatetta noudatetaan.
- (23) Kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden käyttäjillä olisi oltava mahdollisuus palauttaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromu vähintään maksutta. Tuottajien olisi rahoitettava vähintään sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräyskeräyspaikoista ja sen käsittely, hyödyntäminen ja loppukäsittely. Jäsenvaltioiden olisi rohkaistava tuottajia ottamaan kokonaisvastuu sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräyksestä, erityisesti rahoittamalla sähkö- ja elektroniikkalaiteromun, mukaan luettuna kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromu, keräys koko jäteketjun ajan, jotta vältetään erilliskerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun alle optimaalisen tason jäävä käsittely ja laitton vienti sekä luodaan tasapuoliset toimintaedellytykset yhdenmukaistamalla tuottajien rahoitusvelvollisuudet unionissa tämän jätteen keräyskustannusten siirtämiseksi tavallisilta veromaksajilta sähkö- ja elektroniikkalaitteiden käyttäjille aiheutumisperiaatteen mukaisesti. Jotta tuottajan vastuun periaate vaikuttaa mahdollisimman tehokkaasti, kunkin tuottajan olisi vastattava omista tuotteistaan aiheutuvien jätteiden jätehuollon rahoittamisesta. Tuottajan olisi voitava valita, täyttääkö se tämän velvollisuuden muista erillään vai liittymällä yhteiseen järjestelmään. Jokaisen tuottajan olisi tuotetta markkinoille saattaessaan annettava rahallinen vakuus, jotta estetään isännättömistä tuotteista peräisin olevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollosta aiheutuvien kustannusten joutuminen yhteiskunnan tai muiden tuottajien maksettavaksi. Velvollisuus rahoittaa vanhan jätteen jätehuolto olisi jaettava kaikkien olemassa olevien tuottajien kesken yhteisissä rahoitusjärjestelmissä, joihin kaikki kustannusten syntyhetkellä markkinoilla toimivat tuottajat osallistuvat suhteellisella osuudellaan. Yhteiset rahoitusjärjestelmät olisi toteutettava niin, että kapealla alalla toimivat ja pienet tuottajat, maahantuojat ja uudet tuottajat eivät jää niiden ulkopuolelle. Yhteisissä järjestelmissä voitaisiin ottaa käyttöön erilaiset maksut tuottajille riippuen siitä, miten helposti tuotteet ja niiden sisältämät arvokkaat uusioraaka-aineet voidaan kierrättää. Pitkän elinkaaren laitteiden, kuten aurinkosähköpaneelien, jotka kuuluvat nyt tämän direktiivin soveltamisalaan, tapauksessa olisi voitava käyttää optimaalisesti nykyisiä keräys- ja hyödyntämisjärjestelmiä edellyttäen, että noudatetaan tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia.
- (24) Voitaisiin sallia, että tuottajat esittävät vapaaehtoisesti uusien tuotteiden myyntihetkellä ostajille kustannukset, jotka aiheutuvat sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ympäristöä säästävistä keräyksestä, käsittelystä ja loppukäsittelystä. Tämä on kestävävä kulutusta ja tuotantoa ja kestävä teollisuuspolitiikan toimintaohjelmaa koskevan komission tiedonannon mukaista erityisesti valistuneen kuluttamisen ja ympäristöä säästävien julkisten hankintojen osalta.
- (25) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräämisen onnistumisen ehdottomana edellytyksenä on, että käyttäjille tiedotetaan vaatimuksesta olla toimittamatta sähkö- ja elektroniikkalaiteromua loppukäsittelyyn lajittelemattomana yhdyskuntajätteenä ja kerätä tällainen romu erikseen sekä keräysjärjestelmistä ja niiden merkityksestä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollossa. Tällainen tiedottaminen edellyttää myös asianmukaisia merkintöjä sähkö- ja elektroniikkalaitteissa, jotka voivat päätyä roskasäiliöihin tai vastaavanlaisiin yhdyskuntajätteiden keräyslaitteisiin.
- (26) Tuottajien antamat tiedot laitteiden osien ja materiaalien tunnistamiseksi ovat tärkeitä, sillä ne helpottavat sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuoltoa sekä erityisesti sen käsittelyä ja hyödyntämistä tai kierrätystä.
- (27) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että on olemassa tarkastus- ja seurantainfrastruktuuri tämän direktiivin soveltamisen todentamiseksi ottaen huomioon muun muassa jäsenvaltioissa suoritettaville ympäristötarkastuksille asetettavista vähimmäisvaatimuksista 4 päivänä huhtikuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus 2001/331/EY ⁽¹⁾.
- (28) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista, joita määrätään jätehuollosta vastaaville luonnollisille ja oikeushenkilöille näiden rikkoessa tämän direktiivin säännöksiä. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava toteuttaa toimia niiden noudattamatta jättämisestä ja kunnostamistoimenpiteistä aiheutuneiden kustannusten perimiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY ⁽²⁾ soveltamista.
- (29) Tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamisen seuraamiseksi on tarpeen saada tiedot unionissa markkinoille saatettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden painosta sekä tämän direktiivin mukaisesti kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräys- ja uudelleenikäytön valmistelumääristä, mukaan lukien mahdollisuuksien mukaan kokonaisten laitteiden uudelleenikäytön valmistelumäärät, sekä hyödyntämis- tai kierrätys- ja maastavientimääristä. Keräysasteiden laskemista varten olisi kehitettävä yhteinen menetelmä sähkö- ja elektroniikkalaitteiden painon laskemiseksi ja tutkittava muun muassa, kattaako kyseinen termi koko laitteen todellisen painon siinä muodossa, jossa sitä markkinoidaan, mukaan lukien sen kaikki komponentit, osakokoonpanot, lisälaitteet ja kulutusosat, mutta pois lukien pakkaukset, paristot, käyttöohjeet ja käsikirjat.

⁽¹⁾ EYVL L 118, 27.4.2001, s. 41.

⁽²⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56.

- (30) On tarkoituksenmukaista, että jäsenvaltiot voivat halutesaan panna tietyt tämän direktiivin säännökset täytäntöön toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisten talouden sektorien välisin sopimuksin, edellyttäen että tietyt vaatimukset täyttyvät.
- (31) Jäsenvaltioille keräysasteen saavuttamisessa aiheutuviin vaikeuksiin puuttumiseksi, tekniikan ja tieteen kehityksen huomioon ottamiseksi ja keräystavoitteiden saavuttamista koskevien säännösten täydentämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat siirtymämukautuksia tiettyjen jäsenvaltioiden osalta, mukauttamista tekniikan ja tieteen kehitykseen ja yksityiskohtaisten sääntöjen hyväksymistä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta, joka on viety unionista ja joka otetaan huomioon keräystavoitteiden saavuttamisen kannalta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (32) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (33) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisempien direktiivien sisältöä. Velvollisuus saattaa muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempiin direktiiveihin.
- (34) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (35) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä XI olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

- (36) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, vaan se voidaan ongelman laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä säädetään toimenpiteistä, joilla suojellaan ympäristöä ja ihmisten terveyttä ehkäisemällä tai vähentämällä sähkö- ja elektroniikkalaitteista peräisin olevan jätteen syntymisen ja jätehuollon aiheuttamia haittavaikutuksia sekä vähentämällä materiaalien käytöstä aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia ja parantamalla tällaisen käytön tehokkuutta direktiivin 2008/98/EY 1 ja 4 artiklan mukaisesti ja siten kestävästä kehitystä tukien.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin seuraavasti:

- a) sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin, jotka kuuluvat liitteessä I mainittuihin luokkiin, 13. elokuuta 2012 lukien 14. elokuuta 2018 saakka (siirtymäkausi), jollei 3 kohdasta muuta johdu. Liite II sisältää ohjeellisen luettelon liitteessä I mainittuihin luokkiin kuuluvista sähkö- ja elektroniikkalaitteista.
- b) kaikkiin sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin 15. elokuuta 2018 lukien, jollei 3 ja 4 kohdasta muuta johdu. Kaikki sähkö- ja elektroniikkalaitteet sijoitetaan liitteessä III mainittuihin luokkiin. Liite IV sisältää ei-tyhjentävän luettelon liitteessä III mainittuihin luokkiin kuuluvista sähkö- ja elektroniikkalaitteista (avoin soveltamisala).

2. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta turvallisuutta ja terveyttä koskevan lainsäädännön, kemikaalilainsäädännön, erityisesti kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) ja Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 annetun asetuksen EY N:o 1907/2006⁽³⁾, sekä erityisen jätehuoltoa tai tuotesuunnittelua koskevan unionin lainsäädännön vaatimusten soveltamista.

3. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin:

- a) jäsenvaltioiden olennaisten turvallisuusasetusten turvaamiseen tarvittavat laitteet, mukaan lukien sotilaallisiin tarkoituksiin tarkoitetut aseet, ammukset ja sotatarvikkeet;

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽³⁾ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

b) laitteet, jotka on erityisesti suunniteltu ja jotka asennetaan osiksi toisenlaisiin, tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jätettyihin tai jääviin laitteisiin ja jotka voivat täyttää tehtävänsä ainoastaan kyseisten laitteiden osina;

c) hehkulamput.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen laitteiden lisäksi tätä direktiiviä ei sovelleta 15. elokuuta 2018 lukien seuraaviin sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin:

a) laitteet, jotka on suunniteltu avaruuteen lähetettäväksi;

b) suuret kiinteät teollisuuden työkonemat;

c) suuret kiinteästi asennetut laitteistot lukuun ottamatta laitteita, joita ei ole erityisesti suunniteltu ja asennettu osaksi kyseisiä laitteistoja;

d) kuljetusvälineet, jotka on tarkoitettu henkilöiden tai tavaroiden kuljettamiseen, lukuun ottamatta sähköisiä kaksipyöräisiä ajoneuvoja, joita ei ole tyyppiähyväksytty;

e) yksinomaan ammattikäyttöön tarkoitettavat liikkuvat työkonemat;

f) laitteet, jotka on erityisesti suunniteltu tutkimus- ja kehittämistarkoituksiin ja jotka on tarkoitettu ainoastaan yrityskäyttöön.

g) lääkinnälliset laitteet ja *in vitro* -diagnostiikkaan tarkoitettavat lääkinnälliset laitteet, jos niiden odotetaan olevan infektoivia ennen käyttöänsä päättymistä, ja aktiiviset implantoitavat lääkinnälliset laitteet.

5. Komissio tarkastelee uudelleen viimeistään 14. elokuuta 2015 tämän direktiivin soveltamisalaa, josta säädetään 1 kohdan b alakohdassa, mukaan lukien parametrit suurten ja pienten laitteiden erottamiseksi toisistaan liitteessä III, ja toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle asiaa koskevan kertomuksen. Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää lainsäädäntöehdotus.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'sähkö- ja elektroniikkalaitteilla' laitteita, jotka tarvitsevat sähkövirtaa tai sähkömagneettisia kenttiä toimiakseen kunnolla, sekä laitteita, joita käytetään kyseisten virtojen ja kenttien tuottamiseen, siirtämiseen ja mittaamiseen, ja jotka on suunniteltu käytettäväksi enintään 1 000 voltin vaihtojännitteellä ja enintään 1 500 voltin tasajännitteellä;

b) 'suurilla kiinteillä teollisuuden työkonemilla' sellaisten koneiden, laitteiden ja/tai komponenttien suurikokoista yhdistelmää, jotka toimivat yhdessä tiettyä käyttötarkoitusta varten, jotka ammattihenkilöt asentavat pysyvästi ja purkavat tietyssä paikassa ja joita ammattihenkilöt käyttävät ja huoltavat teollisuustuotantolaitoksessa tai tutkimus- ja kehittämisskeleissä;

c) 'suurilla kiinteästi asennetuilla laitteistoilla' monentyyppisten laitteiden ja tilanteesta riippuen muiden kojeiden suurikokoista kokoonpanoa, joka

i) on ammattihenkilöiden kokoama, asentama ja purkama;

ii) on tarkoitettu pysyvään käyttöön osana rakennusta tai rakennetta ennalta määritellyssä ja tarkoitukseen varatussa paikassa ja joka

iii) voidaan korvata vain samoilla erityisesti suunnitelluilla laitteilla;

d) 'liikkuvilla työkonemilla' koneita, joissa on mukana teholähde ja joiden toiminta edellyttää joko liikkuvuutta tai jatkuvaa tai lähes jatkuvaa liikkumista usean määrätyn paikan välillä työn kuluessa;

e) 'sähkö- ja elektroniikkalaiteromulla' sähkö- ja elektroniikkalaitteita, jotka ovat direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua jätettä, mukaan lukien kaikki komponentit, osakokoonpanot ja kulutusosat, jotka ovat osa tuotetta silloin, kun se poistetaan käytöstä;

f) 'tuottajalla' luonnollisia tai oikeushenkilöitä, jotka käytetystä myyntitavasta riippumatta, mukaan lukien kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/7/EY⁽¹⁾ tarkoitettu etäkauppa,

i) ovat sijoittautuneet johonkin jäsenvaltioon ja valmistavat sähkö- ja elektroniikkalaitteita omalla nimellään tai tavaramerkillään tai jotka ovat suunnitelluttaneet tai valmistuttaneet sähkö- ja elektroniikkalaitteita ja markkinoivat niitä omalla nimellään tai tavaramerkillään kyseisen jäsenvaltion alueella;

ii) ovat sijoittautuneet johonkin jäsenvaltioon ja myyvät kyseisen jäsenvaltion alueella omalla nimellään tai tavaramerkillään edelleen muiden toimittajien tuottamia laitteita, kuitenkin siten, että jälleenmyyjä ei katsota tuottajaksi, jos tuottajan tuotemerkki esiintyy laitteessa i alakohdan mukaisesti;

⁽¹⁾ EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19.

- iii) ovat sijoittautuneet johonkin jäsenvaltioon ja saattavat ammattimaisesti kyseisen jäsenvaltion markkinoille sähkö- ja elektroniikkalaitteita, jotka ovat peräisin kolmannesta maasta tai toisesta jäsenvaltiosta, tai
- iv) myyvät sähkö- ja elektroniikkalaitteita etäviestinnän avulla suoraan kotitalouksille tai muille käyttäjille kuin kotitalouksille jossakin jäsenvaltiossa ja jotka ovat sijoittautuneet toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan.
- Henkilöä, joka yksinomaan tarjoaa rahoitusta rahoitussopimuksen perusteella, ei pidetä tuottajana, ellei hän toimi myös tuottajana edellä i-iv alakohdassa tarkoitettulla tavalla;
- g) 'jakelijalla' toimitusketjuun kuuluvaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka asettaa sähkö- ja elektroniikkalaitteen saataville markkinoilla. Tämä määritelmä ei estä pitämistä jakelijaa samalla f alakohdassa tarkoitettuna tuottajana;
- h) 'kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromulla' kotitalouksista peräisin olevaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromua tai kaupasta, teollisuudesta, laitoksista tai muualta peräisin olevaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromua, joka laatunsa ja määränsä vuoksi on samankaltaista kuin kotitalouksista peräisin oleva. Jätettä, joka on peräisin sähkö- ja elektroniikkalaitteista, joita todennäköisesti käyttävät sekä kotitaloudet että muut käyttäjät kuin kotitaloudet, pidetään joka tapauksessa kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkaromuna;
- i) 'rahoitussopimuksella' laina-, leasing-, vuokraus- tai osamaksusopimusta tai -järjestelyä, joka liittyy laitteeseen, riippumatta siitä, määrätäänkö kyseisessä sopimuksessa tai järjestelyssä taikka lisäsopimuksessa tai -järjestelyssä, että laitteen omistusoikeus siirtyy tai voi siirtyä;
- j) 'asettamisella saataville markkinoilla' tuotteen toimittamista jäsenvaltion markkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai veloitusta;
- k) 'markkinoille saattamisella' tuotteen ensimmäistä asettamista saataville ammattimaisesti jäsenvaltion alueen markkinoilla;
- l) 'poistamisella' manuaalista, mekaanista, kemiallista tai metallurgista käsittelyä, jonka seurauksena vaaralliset aineet, seokset ja komponentit saadaan käsittelyprosessissa talteen tunnistettavissa olevana virtana tai tunnistettavissa olevana virran osana. Ainetta, seosta tai komponenttia pidetään tunnistettavissa olevana, jos sitä voidaan seurata ympäristön kanalta turvallisen käsittelyn todentamiseksi;
- m) 'lääkinnällisellä laitteella' lääkinällisistä laitteista 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin

93/42/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua lääkinällistä laitetta tai b alakohdassa tarkoitettua lisälaitetta, joka on sähkö- ja elektroniikkalaitte;

- n) 'in vitro -diagnostiikkaan tarkoitettulla lääkinällisellä laitteella' in vitro -diagnostiikkaan tarkoitettua lääkinällisistä laitteista 27 päivänä lokakuuta 1998 annetun direktiivin 98/79/EY⁽²⁾ 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua in vitro -diagnostiikkaan tarkoitettua lääkinällistä laitetta tai c alakohdassa tarkoitettua lisälaitetta, joka on sähkö- ja elektroniikkalaitte;
- o) 'aktiivisilla implantoitavilla lääkinällisillä laitteilla' aktiivisia implantoitavia lääkinällisiä laitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä kesäkuuta 1990 annetun direktiivin 90/385/ETY⁽³⁾ 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja aktiivisia implantoitavia lääkinällisiä laitteita, jotka ovat sähkö- ja elektroniikkalaitteita.

2. Lisäksi sovelletaan direktiivin 2008/98/EY 3 artiklassa vahvistettuja "vaarallisen jätteen", "keräyksen", "erilliskeräyksen", "ehkäisemisen", "uudelleenkäytön", "käsittelyn", "kierrätyksen", "hyödyntämisen", "valmistelun uudelleenkäyttöön", "kierrätyksen" ja "loppukäsittelyn" määritelmiä.

4 artikla

Tuotesuunnittelu

Rajoittamatta sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja tuotesuunnittelua koskevan unionin lainsäädännön, mukaan lukien direktiivi 2009/125/EY, vaatimuksia, jäsenvaltioiden on kannustettava tuottajien ja kierrättäjien yhteistyötä sekä toimenpiteitä, joilla edistetään sellaista sähkö- ja elektroniikkalaitteiden suunnittelua ja valmistusta, jolla helpotetaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun sekä sen osien ja materiaalien uudelleenkäyttöä, purkamista ja hyödyntämistä. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta direktiivissä 2009/125/EY vahvistettuja ekologista suunnittelua koskevia vaatimuksia, joilla edistetään sähkö- ja elektroniikkalaiteromun uudelleenkäyttöä ja käsittelyä, sovelletaan ja jotta tuottajat eivät estä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun uudelleenkäyttöä käyttämällä erityisiä suunnittelusta johtuvia ominaisuuksia tai valmistusmenetelmiä, paitsi jos tällaisilla erityisillä suunnittelusta johtuvilla ominaisuuksilla tai valmistusmenetelmillä saavutetaan esimerkiksi ympäristönsuojelun ja/tai turvallisuus vaatimusten kanalta ylivoimaista hyötyä.

5 artikla

Erilliskeräys

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sähkö- ja elektroniikkalaiteromun lajittelemattomana yhdyskuntajätteenä loppukäsittelyn minimoimiseksi, kaiken kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun asianmukaisen käsittelyn varmistamiseksi ja korkean tason saavuttamiseksi sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erilliskeräyksessä erityisesti ja ensi sijassa otsonikerrosta heikentäviä aineita ja fluorattuina kasviuonekaasuja sisältävien lämmitys- ja jäähdytyslaitteiden, elohopeaa sisältävien loistelamppujen, aurinkosähköpaneelien ja liitteessä III olevassa 5 ja 6 luokassa tarkoitettujen pienten laitteiden osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 169, 12.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 331, 7.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 189, 20.7.1990, s. 17.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta, että

- a) on olemassa järjestelmiä, joiden avulla loppukäyttäjät ja jakelijat voivat palauttaa tällaisen romun vähintään maksutta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarvittavia keräyspaikkoja on olemassa ja käytettävissä, ottaen huomioon erityisesti väestötiheyden;
- b) jakelijat ovat uutta tuotetta toimittaessaan vastuussa sen varmistamisesta, että tällainen romu voidaan palauttaa jakelijalle vähintään maksutta lukumääräisen vastaavuuden pohjalta, edellyttäen että romu vastaa tyypiltään toimitettua laitetta ja sitä on käytetty samaan tarkoitukseen. Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä säännöksestä, jos ne varmistavat, että sähkö- ja elektroniikkalaiteromun palauttaminen ei täten tule loppukäyttäjän kannalta vaikeammaksi ja että järjestelyt säilyvät maksuttomina loppukäyttäjille. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän poikkeuksen käyttämisestä komissiolle;
- c) jakelijat huolehtivat loppukäyttäjien hyvin pienen sähkö- ja elektroniikkalaiteromun (jonka ulkomitoista mikään ei ole yli 25 cm) keräyksestä maksutta ja ilman velvoitetta ostaa vastaavaa sähkö- ja elektroniikkalaitetta vähittäismyyntiliikkeissä, joiden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden myyntipinta-ala on vähintään 400 m², tai niiden välittömässä läheisyydessä, ellei arviointi osoita, että vaihtoehtoiset keräysjärjestelmät ovat todennäköisesti ainakin yhtä tehokkaita. Kyseiset arvioinnit ovat julkisia. Kerätty sähkö- ja elektroniikkalaiteromu on käsiteltävä asianmukaisesti 8 artiklan mukaisesti;
- d) tuottajat voivat perustaa ja käyttää muista erillisiä ja/tai yhteisiä palautusjärjestelmiä kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromulle edellyttäen, että järjestelmät ovat tämän direktiivin tavoitteiden mukaisia, sanotun kuitenkin rajoittamatta a, b ja c alakohdan soveltamista;
- e) kansalliset tai unionin terveys- ja turvallisuusstandardit huomioon ottaen a, b ja c alakohdan mukaisesta palautuksesta voidaan kieltäytyä sellaisen sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta, joka on saastunut ja aiheuttaa siten henkilöstölle terveys- tai turvallisuusriskin. Jäsenvaltioiden on toteutettava erityisjärjestelyjä tällaista sähkö- ja elektroniikkalaiteromua varten.

Jäsenvaltiot voivat säätää erityisjärjestelyistä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun palauttamiselle a, b ja c alakohdan mukaisesti tapauksissa, joissa laitteet eivät sisällä oleellisia komponentteja tai jos ne sisältävät muuta jätettä kuin sähkö- ja elektroniikkalaiteromua.

3. Jäsenvaltiot voivat nimetä 2 kohdassa tarkoitetut toimijat, joiden sallitaan kerätä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua kotitalouksilta.

4. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin keräyspaikkoihin tuotu sähkö- ja elektroniikkalaiteromu toimitetaan tuottajille tai näiden puolesta toimiville kolmansille osapuolille taikka, kun on kyse valmistelusta uudelleenkäyttöön, nimetyille laitoksille tai yrityksille.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat tai näiden puolesta toimivat kolmannet osapuolet huolehtivat muun kuin kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräyksestä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 13 artiklan soveltamista.

6 artikla

Kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun loppukäsittely ja kuljetus

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä sellaisen erilliskerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun loppukäsittely, jota ei ole vielä käsitelty 8 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että erilliskerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräys ja kuljetus suoritetaan niin, että luodaan optimaaliset edellytykset valmisteluille uudelleenkäyttöä ja kierrätystä sekä vaarallisten aineiden eristämistä varten.

Uudelleenkäyttöön valmistelun maksimoimiseksi jäsenvaltioiden on edistettävä sitä, että ennen siirtoa keräysjärjestelmissä tai keräyspaikoissa tarpeen mukaan huolehditaan siitä, että uudelleenkäyttöön valmisteltavat sähkö- ja elektroniikkalaitteet erotellaan muusta erilliskerätystä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta varmistamalla erityisesti uudelleenkäyttökeskusten henkilökunnan pääsy laitteisiin.

7 artikla

Keräysaste

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava tuottajavastuuta koskevan periaatteen soveltaminen ja sen perusteella vähimmäiskeräysasteen saavuttaminen vuosittain, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 artiklan 1 kohdan soveltamista. Vähimmäiskeräysaste on 45 prosenttia 2016 lukien, ja se lasketaan kyseisenä vuonna kyseisessä jäsenvaltiossa 5 ja 6 artiklan mukaisesti kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun kokonaismäärän perusteella, ilmaistuna kolmen edellisen vuoden aikana kyseisessä jäsenvaltiossa markkinoille saatettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden keskimääräisen painon prosentuaalisena osuutena. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määrä kasvaa asteittain 2016 ja 2019 välisenä aikana, ellei toisessa alakohdassa säädettyä keräysastetta ole jo saavutettu.

Vuosittain saavutettava vähimmäiskeräysaste on 2019 lukien 65 prosenttia kolmen edellisen vuoden aikana asianomaisessa jäsenvaltiossa markkinoille saatettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden keskimääräisestä painosta tai vaihtoehtoisesti 85 prosenttia kyseisen jäsenvaltion alueella syntyvän sähkö- ja elektroniikkalaiteromun painosta.

31. joulukuuta 2015 saakka erilliskeräysasteena on edelleen sovellettava keskimäärin vähintään neljää kilogrammaa kotitalouksilta kerättyä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua asukasta kohden vuodessa tai samaa määrää sen sähkö- ja elektroniikkalaiteromun painosta, joka on kerätty kyseisessä jäsenvaltiossa keskimäärin edellisen kolmen vuoden aikana, sen mukaan kumpi on suurempi.

Jäsenvaltiot voivat asettaa itselleen kunnianhimoisempia sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erilliskeräystavoitteita, jolloin niiden on ilmoitettava tästä komissiolle.

2. Sen osoittamiseksi, onko vähimmäiskeräysaste saavutettu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että jäsenvaltioille välitetään maksutta tiedot 5 artiklan mukaisesti erilliskerätystä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta, mukaan luettuina ainakin tiedot sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta, jonka

- a) keräys- ja käsittelylaitokset ovat vastaanottaneet;
- b) jakelijat ovat vastaanottaneet;
- c) tuottajat tai niiden puolesta toimivat kolmannet osapuolet ovat keränneet erikseen.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, Bulgaria, Tšekki, Latvia, Liettua, Unkari, Malta, Puola, Romania, Slovenia ja Slovakia voivat tarvittavien infrastruktuurien puuttumisen ja sähkö- ja elektroniikkalaitteiden vähäisen käytön vuoksi päättää:

- a) saavuttaa 14. elokuuta 2016 lukien keräysasteen, joka on alle 45 prosenttia mutta yli 40 prosenttia kolmen edellisen vuoden aikana markkinoille saatettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden keskimääräisestä painosta; ja
- b) siirtää samalla 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen lopullisten keräysasteiden saavuttamisen haluamaansa myöhempään ajankohtaan, joka ei kuitenkaan saa olla myöhäisempi kuin 14. elokuuta 2021.

4. Komissio antaa tarvittavista siirtymämukautuksista delegoituja säädöksiä 20 artiklan mukaisesti, jotta voidaan ottaa huomioon vaikeudet, joita jäsenvaltioilla on 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamisessa.

5. Tämän artiklan yhdenmukaisten täytäntöönpanoedellytysten varmistamiseksi komissio hyväksyy 14. elokuuta 2015 mennessä täytäntöönpanosäädökset yhteisestä menetelmästä kansallisille markkinoille saatettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden painon laskemiseksi ja yhteisestä menetelmästä kussakin jäsenvaltiossa syntyvän sähkö- ja elektroniikkalaiteromun painomäärän laskemiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle 14. elokuuta 2015 mennessä kertomuksen, joka koskee 1 kohdassa tarkoitettujen keräysasteiden määräaikaisten uudelleen tarkastelua ja mahdollisten yksilöllisten keräysasteiden asettamista yhdelle tai useammalle liitteessä III vahvistetulle luokalle, erityisesti lämmitys- ja jäähdytyslaitteille, aurinkosähköpaneelille,

pienille laitteille, pienille tieto- ja teleteknisille laitteille ja elohopeaa sisältäville lamppuille. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

7. Jos komissio katsoo vaikutustutkimuksen perusteella, että syntyvään sähkö- ja elektroniikkalaiteromuun perustuva keräysaste edellyttää tarkistamista, se välittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen.

8 artikla

Asianmukainen käsittely

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki erilliskerätty sähkö- ja elektroniikkalaiteromu käsitellään asianmukaisesti.

2. Muun kuin uudelleenkäyttöön valmistelevan asianmukaisen käsittelyn sekä hyödyntämis- tai kierrätystoimien on sisällettävä vähintään kaikkien nesteiden poisto ja valikoiva käsittely liitteen VII mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat tai heidän nimissään toimivat kolmannet osapuolet perustavat sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hyödyntämisjärjestelmiä käyttäen parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa. Tuottajat voivat perustaa järjestelmät muista erillään tai yhteisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keräys- tai käsittelytoimia suorittavat laitokset ja yritykset varastoivat ja käsittelevät sähkö- ja elektroniikkalaiteromun liitteessä VIII esitettyjen teknisten vaatimusten mukaisesti.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 20 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteen VII muuttamisesta sisällyttämällä siihen muita käsittelytekniikoita, joilla varmistetaan ainakin sama ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun taso.

Komissio arvioi ensisijaisesti, onko matkapuhelinten painettuja piirilevyjä ja nestekidenäyttöjä koskevia kohtia tarpeen muuttaa. Komissiota kehoitetaan arvioimaan, onko liitettä VII tarpeen muuttaa sähkö- ja elektroniikkalaitteiden sisältämien nanomateriaalien ottamiseksi huomioon.

5. Jäsenvaltiot voivat ympäristönsuojelua varten asettaa laadullisia vähimmäisnormeja kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelylle.

Jäsenvaltioiden, jotka ottavat käyttöön tällaisia laadullisia normeja, on ilmoitettava tästä komissiolle, joka julkaisee nämä normit.

Komissio pyytää viimeistään 14. helmikuuta 2013, että Euroopan standardisointijärjestöt laativat eurooppalaiset normit sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelyä, hyödyntäminen, kierrätys ja valmistelu uudelleenkäyttöön mukaan luettuina, varten. Normien on ilmentävä uusinta tekniikkaa.

Tämän artiklan täytäntöönpanon yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan vähimmäislaatumormit, jotka perustuvat erityisesti Euroopan standardisointijärjestöjen laatimiin normeihin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen.

Viittaus komission hyväksymiin normeihin julkaistaan.

6. Jäsenvaltioiden on rohkaistava käsittelylaitoksia ja -yrityksiä ottamaan käyttöön sertifioituja ympäristöhallintajärjestelmiä noudattaen vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) 25 päivänä marraskuuta 2009 annettua asetusta (EY) N:o 1221/2009 ⁽¹⁾.

9 artikla

Luvat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käsittelytoimia toteuttavat laitokset ja yritykset hankkivat luvan toimivaltaisilta viranomaisilta direktiivin 2008/98/EY 23 artiklan mukaisesti.

2. Poikkeuksissa luvanvaraisuudesta, poikkeuksia koskevissa edellytyksissä ja rekisteröinnissä on noudatettava direktiivin 2008/98/EY 24, 25 ja 26 artiklaa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu lupa tai rekisteröinti sisältää kaikki ehdot, jotka ovat tarpeen 8 artiklan 2, 3 ja 5 kohdan vaatimusten noudattamiseksi sekä 11 artiklassa asetettujen hyödyntämistä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi.

10 artikla

Sähkö- ja elektroniikkaromun siirrot

1. Käsittelytoimet voidaan toteuttaa myös kyseisen jäsenvaltion tai koko unionin ulkopuolella edellyttäen, että sähkö- ja elektroniikkalaiteromun siirrossa noudatetaan asetuksen (EY) N:o 1013/2006 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 liitteessä III tai IIIA lueteltujen tietyn tyyppisten jätteiden viennistä hyödynnettäväksi maihin, joihin ei sovelleta OECD:n päätöstä jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen valvonnasta, 29 päivänä marraskuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1418/2007 ⁽²⁾ säännöksiä.

2. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromu, joka on viety unionista, otetaan huomioon tämän direktiivin 11 artiklassa säädettyjen velvoitteiden noudattamisen ja tavoitteiden saavuttamisen kannalta ainoastaan, jos maastaviejä voi asetusten (EY)

N:o 1013/2006 ja (EY) N:o 1418/2007 mukaisesti osoittaa, että käsittely on tapahtunut tämän direktiivin vaatimuksia vastaavalla tavalla.

3. Komissio antaa viimeistään 14. helmikuuta 2014 20 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla annetaan yksityiskohdalliset säännökset tämän artiklan 2 kohdan täydentämiseksi, erityisesti perusteet vastaavien olosuhteiden arvioimiseksi.

11 artikla

Hyödyntämistavoitteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat täyttävät kaiken 5 artiklan mukaisesti erilliskerätyn ja 8, 9 ja 10 artiklan mukaisesti käsiteltäväksi lähetetyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta liitteen V mukaiset vähimmäistavoitteet.

2. Näiden tavoitteiden saavuttaminen lasketaan kunkin luokan osalta jakamalla hyödyntämis-, kierrätys- tai uudelleenkäyttöön valmistelulaitokseen tulevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun paino, sen jälkeen kun sille on tehty 8 artiklan 2 kohdan mukainen asianmukainen käsittely hyödyntämisen tai kierrätyksen osalta, kaiken erilliskerätyn sähkö- ja elektroniikkaromun painolla kunkin luokan osalta ilmaistuna prosentteina.

Hyödyntämistä edeltäviä alustavia toimia kuten lajittelua ja varastointia ei saa ottaa huomioon tavoitteiden toteutumista laskettaessa.

3. Tämän artiklan täytäntöönpanon yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset vähimmäistavoitteiden soveltamiseen käytettyjä laskentamenetelmiä koskevista lisäsäännöistä; nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että näiden tavoitteiden laskemista varten tuottajat tai näiden puolesta toimivat kolmannet osapuolet pitävät kirjaa keräyspaikasta lähtevän, käsittelylaitokseen tulevan ja niistä lähtevän sekä hyödyntämis-, kierrätys- tai uudelleenkäyttöön valmistelulaitokseen tulevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun, sen sisältämien komponenttien, materiaalien tai aineiden painosta.

Jäsenvaltioiden on myös varmistettava 6 kohtaa sovellettaessa, että hyödyntämislaitoksesta tai kierrätys-/uudelleenkäyttöön valmistelulaitoksesta lähtevien tuotteiden ja materiaalien painosta pidetään kirjaa.

5. Jäsenvaltioiden on kannustettava uusien hyödyntämis-, kierrätys- ja käsittelymenetelmien kehittämistä.

⁽¹⁾ EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 316, 4.12.2007, s. 6.

6. Komissio antaa asiaa koskevan kertomuksen, johon sisältyy tarvittaessa lainsäädäntöehdotus, ja mainitun kertomuksen perusteella viimeistään 14. elokuuta 2016 Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat uudelleen liitteessä V olevassa 3 osassa tarkoitettuja hyödyntämistavoitteita, tarkastelevat mahdollisuutta asettaa erilliset tavoitteet uudelleenkäyttöön valmisteltavalle sähkö- ja elektroniikkalaiteromulle ja tarkastelevat uudelleen 2 kohdassa tarkoitettua laskentamenetelmää arvioidakseen sitä, voidaanko tavoitteet asettaa hyödyntämisen, kierrätys- ja uudelleen käytön valmisteluprosessien tuloksena saatavien tuotteiden ja materiaalien perusteella.

12 artikla

Rahoituksen järjestäminen kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta

1. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat rahoittavat 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustettuihin keräyspaikkoihin tuodun kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta ainakin sen keräyksen, käsittelyn, hyödyntämisen ja ympäristöä säästävän loppukäsittelyn.

2. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa kannustaa tuottajia rahoittamaan myös sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräyksestä kotitalouksilta keräyspaikkoihin aiheutuvat kustannukset.

3. Niiden tuotteiden osalta, jotka on saatettu markkinoille 13 päivän elokuuta 2005 jälkeen, kukin tuottaja vastaa 1 kohdassa tarkoitettujen toimien rahoittamisesta omista tuotteistaan aiheutuvien jätteen osalta. Tuottaja voi valita, täyttääkö se tämän velvollisuuden muista erillään vai liittymällä yhteiseen järjestelmään.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin tuottaja asettaa tuotteen markkinoille saattaessaan vakuuden, joka osoittaa, että kaiken sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollon rahoitus on kunnossa, ja varmistettava, että tuottaja merkitsee tuotteensa selvästi 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tällä vakuudella varmistetaan, että tätä tuotetta koskevien 1 kohdassa tarkoitettujen toimien rahoitus on kunnossa. Vakuus voidaan asettaa joko siten, että tuottaja osallistuu asianmukaisesti sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollon rahoitusjärjestelmiin, tai kierrätysvakuutuksella taikka suljetulla pankkitilillä.

4. Markkinoille viimeistään 13 päivänä elokuuta 2005 saatetuista tuotteista peräisin olevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun, jäljempänä 'vanha jäte', jätehuollosta aiheutuvien kulujen rahoituksesta on huolehdittava yhden tai useamman järjestelmän avulla, johon kaikki kyseisten kulujen syntyhetkellä markkinoilla toimivat tuottajat osallistuvat suhteellisella osuudellaan, esimerkiksi niiden laitetyyppikohtaisten markkinaosuuksien mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kehitetään asianmukaisia mekanismeja tai korvausmenettelyjä tuottajille maksettavien maksujen maksamiseksi takaisin, jos sähkö- ja elektroniikkalaitteet siirretään saataviksi markkinoille asianomaisen jäsenvaltion alueen ulkopuolella. Tuottajat tai niiden puolesta toimivat kolmannet osapuolet voivat kehittää näitä mekanismeja tai menettelyjä.

6. Komissiota kehoitetaan raportoimaan 14. elokuuta 2015 mennessä mahdollisuudesta laatia perusteet käyttöön päättymiseen liittyvien tuottajien todellisten kustannusten sisällyttämiselle sähkö- ja elektroniikkalaiteromun rahoitukseen ja välittämään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

13 artikla

Rahoituksen järjestäminen muiden käyttäjien kuin kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat rahoittavat muiden käyttäjien kuin kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräyksestä, käsittelystä, hyödyntämisestä sekä ympäristöä säästävistä loppukäsittelystä aiheutuvat kustannukset niiden tuotteiden osalta, jotka on saatettu markkinoille 13 päivän elokuuta 2005 jälkeen.

Sellaisesta vanhasta jätteestä, joka korvataan uusilla vastaavilla tuotteilla tai uusilla saman käyttötarkoituksen omaavilla tuotteilla, aiheutuvien kustannusten rahoituksesta vastaavat asianomaisten tuotteiden tuottajat niitä toimittaessaan. Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti säätää, että myös muille käyttäjille kuin kotitalouksille annetaan osittain tai kokonaan vastuu huolehtia tästä rahoituksesta.

Muun vanhan jätteen osalta kustannusten rahoituksesta huolehtivat muut käyttäjät kuin kotitaloudet.

2. Tuottajat ja muut käyttäjät kuin kotitaloudet voivat tehdä sopimuksia muista rahoitustavoista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin soveltamista.

14 artikla

Käyttäjille annettavat tiedot

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että tuottajat osoittavat ostajille uusia tuotteita myytessä keräyksestä, käsittelystä ja ympäristöä säästävistä loppukäsittelystä aiheutuvat kustannukset. Mainitut kustannukset eivät saa ylittää mahdollisimman tarkkaa arviota todellisista kustannuksista.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotitalouksissa sähkö- ja elektroniikkalaitteita käyttäville annetaan tarvittavat tiedot:

- vaatimuksesta olla hävittämättä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua lajittelemattomana yhdyskuntajätteenä ja kerätä sähkö- ja elektroniikkalaiteromu erikseen;
- heidän käytettävissään olevista palautus- ja keräysjärjestelmistä, ja kannustettava järjestämään yhteen tiedot saatavilla olevista keräyspisteistä riippumatta tuottajista tai muista toimijoista, jotka ovat asettaneet ne käytettäväksi;
- siitä, miten he voivat vaikuttaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromun uudelleenkäyttöön, kierrätykseen ja muunlaiseen hyödyntämiseen;

d) sähkö- ja elektroniikkalaitteissa olevista vaarallisista aineista aiheutuvista mahdollisista vaikutuksista ympäristöön ja ihmisten terveyteen;

e) liitteessä IX esitetyn tunnuksen merkityksestä.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta kuluttajat osallistuisivat sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräykseen, ja kannustettava kuluttajia helpottamaan uudelleenkäyttöä, käsittelyä ja hyödyntämistä.

4. Jotta sähkö- ja elektroniikkalaiteromun loppukäsittely lajittelemattomana yhdyskuntajätteenä minimoidaan ja helpotetaan sen erilliskeräystä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat – mieluiten eurooppalaisen standardin EN 50419 ⁽¹⁾ mukaisesti – merkitsevät asianmukaisesti liitteessä IX esitetyllä tunnuksella markkinoille saatetut sähkö- ja elektroniikkalaitteet. Poikkeustapauksissa, jos se on tuotteen koon tai toiminnan vuoksi tarpeen, tunnus merkitään sähkö- ja elektroniikkalaitteen pakkaukseen, käyttöohjeisiin ja takuuseen.

5. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että tuottajat ja/tai jakelijat antavat jotkin tai kaikki 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut tiedot esimerkiksi käyttöohjeissa, myyntipisteissä ja valistuskampanjoissa.

15 artikla

Käsittelylaitoksille annettavat tiedot

1. Helpottaakseen sähkö- ja elektroniikkalaiteromun valmistelua uudelleenkäyttöä varten sekä oikeaa ja ympäristöä säästävää käsittelyä, huolto, päivittäminen, uudistaminen ja kierrätys mukaan lukien, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että tuottajat antavat maksutta uudelleenkäyttöön valmisteluun ja käsittelyyn liittyvät tiedot kustakin ensimmäisen kerran unionin markkinoille saatetusta uuden sähkö- ja elektroniikkalaitteen tyyppistä vuoden kuluessa laitteen markkinoille saattamisesta. Mikäli se on tarpeen uudelleenkäytön valmistelusta, käsittelystä ja kierrätyksestä vastaaville laitoksille tämän direktiivin säännösten noudattamista varten, näissä tiedoissa yksilöidään sähkö- ja elektroniikkalaitteiden komponentit ja materiaalit sekä vaarallisten aineiden ja seosten sijainti sähkö- ja elektroniikkalaitteissa. Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottajien on asetettava nämä tiedot uudelleenkäytön valmistelusta, käsittelystä ja kierrätyksestä vastaavien laitosten saataville käsikirjojen tai sähköisten välineiden muodossa (esimerkiksi CD-ROM, online-palvelut).

2. Jotta sähkö- tai elektroniikkalaitteen markkinoillesaattamisajankohta olisi kiistattomasti määritettävissä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähkö- tai elektroniikkalaitteissa on erityinen merkintä, josta käy ilmi, että kyseinen sähkö- tai elektroniikkalaitte on saatettu markkinoille 13 päivän elokuuta 2005 jälkeen. Tässä tarkoituksessa on mieluiten sovellettava eurooppalaista standardia EN 50419.

⁽¹⁾ Euroopan sähkötekniikan standardointikomitea Cenelec hyväksyi tämän standardin maaliskuussa 2006.

16 artikla

Rekisteröinti, tiedottaminen ja kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on 2 kohdan mukaisesti laadittava rekisteri tuottajista, myös sähkö- ja elektroniikkalaitteita etäviestinnän avulla toimittavista tuottajista. Rekisterin avulla seurataan tämän direktiivin vaatimusten noudattamista.

Tuottajat, jotka toimittavat sähkö- ja elektroniikkalaitteita etäviestinnän avulla, siten kuin 3 artiklan 1 kohdan f alakohdan iv alakohdassa on määritelty, on rekisteröitävä jäsenvaltiossa, johon ne myyvät tuotteita. Jollei näitä tuottajia ole rekisteröity jäsenvaltiossa, johon ne myyvät tuotteita, ne on rekisteröitävä niiden 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valtuutettujen edustajien välityksellä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) kukin tuottaja tai kukin 17 artiklan nojalla nimetty valtuutettu edustaja rekisteröidään vaatimusten mukaisesti ja niillä on mahdollisuus toimittaa sähköisesti niiden kansallisiin rekistereihin kaikki asiaankuuluvat tiedot, jotka liittyvät kyseisen tuottajan toimiin kyseisessä jäsenvaltiossa;

b) kukin tuottaja tai kukin 17 artiklan nojalla nimetty valtuutettu edustaja toimittavat rekisteröinnin yhteydessä liitteessä X olevassa A osassa luetellut tiedot ja sitoutuvat päivittämään niitä tarpeen mukaan;

c) kukin tuottaja tai kukin 17 artiklan nojalla nimetty valtuutettu edustaja toimittavat liitteessä X olevassa B osassa luetellut tiedot.

d) kansalliset rekisterit julkaisevat verkkosivuillaan linkit muihin kansallisiin rekistereihin, jotta kaikissa jäsenvaltioissa helpotetaan tuottajien tai 17 artiklan nojalla nimettyjen valtuutettujen edustajien rekisteröintimenettelyä.

3. Tämän artiklan yhdenmukaisten täytäntöönpanoedellytysten varmistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan rekisteröinnin ja kertomusten muoto sekä rekisteriin toimitettavien kertomusten laadintaväli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden on koottava vuosittain tiedot, mukaan lukien selvityksiin perustuvat arviot, niiden markkinoille saatettujen jäsenvaltioissa eri tavoin kerättyjen, uudelleenkäyttöön valmisteltujen, kierrätettyjen ja hyödynnettyjen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden sekä erilliskerätyn maastaviedyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määristä ja luokista painon mukaan.

5. Jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja 4 kohdassa tarkoitetuista tiedoista kolmen vuoden välein. Täytäntöönpanokertomuksen perustana on käytettävä komission päätöksissä 2004/249/EY⁽¹⁾ ja 2005/369/EY⁽²⁾ vahvistettua kyselylomaketta. Kertomus on saatettava komission saataville yhdeksän kuukauden kuluessa sen kolmivuotiskauden päättymisestä, jota se koskee.

Ensimmäinen kertomus koskee ajanjaksoa, joka ulottuu 14 päivästä helmikuuta 2014 31 päivään joulukuuta 2015.

Komissio julkaisee kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltioiden kertomukset.

17 artikla

Valtuutettu edustaja

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että 3 artiklan 1 kohdan f alakohdan i–iii alakohdassa määritelty tuottaja, joka on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, voi 3 artiklan 1 kohdan f alakohdan i–iii alakohdasta poiketen nimetä sen alueelle sijoittautuneen luonnollisen tai oikeushenkilön valtuutetuksi edustajaksi, joka on vastuussa kyseisen tuottajan tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämistä asianomaisen jäsenvaltion alueella.

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että 3 artiklan 1 kohdan f alakohdan iv alakohdassa määritelty tuottaja, joka on sijoittautunut jäsenvaltion alueelle ja joka myy sähkö- ja elektroniikkalaitteita toiseen jäsenvaltioon, johon se ei ole sijoittautunut, nimeää kyseisessä jäsenvaltiossa valtuutetun edustajan, joka on vastuussa kyseisen tuottajan tämän direktiivin mukaisen velvoitteiden täyttämistä kyseisessä jäsenvaltiossa.

3. Valtuutettu edustaja nimetään kirjallisella valtuutuksella.

18 artikla

Hallinnollinen yhteistyö ja tiedonvaihto

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin täytäntöönpanosta vastaavat viranomaiset tekevät yhteistyötä keskenään ja erityisesti huolehtivat riittävästä tiedonkulusta sen varmistamiseksi, että tuottajat noudattavat tämän direktiivin säännöksiä, ja toimittavat tarvittaessa toisilleen ja komissiolle tietoja tämän direktiivin asianmukaisen täytäntöönpanon helpottamiseksi. Hallinnollisessa yhteistyössä ja tiedonvaihdossa etenkin kansallisten rekisterien välillä on oltava käytössä sähköisiä viestintävälineitä.

Yhteistyön on käsitettävä muun muassa tutustumisoikeuden myöntäminen asiaankuuluvien asiakirjojen ja tietojen osalta, mukaan luettuina tarkastusten tulokset, jollei viranomaisen, jota pyydetään tekemään yhteistyötä, jäsenvaltiossa voimassa olevista tietosuojasäännöksistä muuta johdu.

⁽¹⁾ EUVL L 78, 16.3.2004, s. 56.

⁽²⁾ EUVL L 119, 11.5.2005, s. 13.

19 artikla

Mukauttaminen tieteen ja tekniikan kehitykseen

Siirretään komissiolle valta antaa 20 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tarvittavia muutoksia 16 artiklan 5 kohdan ja liitteiden IV, VII, VIII ja IX mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen. Muutettaessa liitettä VII on otettava huomioon tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa 8 päivänä kesäkuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/65/EU⁽³⁾ nojalla myönnetty poikkeukset.

Komissio muun muassa kuulee sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottajia, kierrättäjiä, käsittelijöitä sekä ympäristö-, työntekijä- ja kuluttajajärjestöjä ennen liitteiden muuttamista.

20 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 7 artiklan 4 kohdassa, 8 artiklan 4 kohdassa, 10 artiklan 3 kohdassa ja 19 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 13 päivästä elokuuta 2012 lähtien. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 4 kohdassa, 8 artiklan 4 kohdassa, 10 artiklan 3 kohdassa ja 19 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 7 artiklan 4 kohdan, 8 artiklan 4 kohdan, 10 artiklan 3 kohdan ja 19 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja

⁽³⁾ EUVL L 174, 1.7.2011, s. 88.

neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

21 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2008/98/EY 39 artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

22 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista rangaistuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen rangaistusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava kyseiset säännökset komissiolle tiedoksi viimeistään 14. helmikuuta 2014 ja ilmoitettava niihin vaikuttavista mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä.

23 artikla

Tarkastukset ja seuranta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat tarkastukset ja seuranta tämän direktiivin soveltamisen todentamiseksi.

Tarkastusten alaisia ovat ainakin

- a) tuottajarekisterin yhteydessä raportoidut tiedot;
- b) siirrot, erityisesti sähkö- ja elektroniikkalaiteromujen vienti unionin ulkopuolelle asetuksen (EY) N:o 1013/2006 ja asetuksen (EY) N:o 1418/2007 mukaisesti; ja
- c) direktiivin 2008/98/EY ja tämän direktiivin liitteen VII mukaiset käsittelylaitosten toiminnot.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähkö- ja elektroniikkalaiteromuksi epäiltyjen käytettyjen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden siirrot suoritetaan liitteessä VI olevien vähimmäisvaatimusten mukaisesti, ja seurattava tällaisia siirtoja vastaavasti.

3. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromuksi epäiltyjen käytettyjen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tarkoituksenmukaisten analyysien ja tarkastusten kustannukset, myös varastointikustannukset, voidaan periä tuottajilta, niiden puolesta toimivilta kolmansilta osapuolilta tai muilta henkilöiltä, jotka järjestävät sähkö- ja elektroniikkalaiteromuksi epäiltyjen käytettyjen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden siirtoja.

4. Tämän artiklan ja liitteen VI yhdenmukaisten täytäntöönpanoedellytysten varmistamiseksi komissio voi tarkastusten ja seurannan osalta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan myös muita sääntöjä ja erityisesti liitteessä VI olevan 2 kohdan yhdenmukaisia täytäntöönpanoedellytyksiä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen.

24 artikla

Direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 14. helmikuuta 2014. Niiden on toimitettava viipymättä nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on oltava myös maininta, jossa tarkennetaan, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säänneltyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Edellyttäen, että tässä direktiivissä asetetut tavoitteet saavutetaan, jäsenvaltiot voivat saattaa 8 artiklan 6 kohdan, 14 artiklan 2 kohdan sekä 15 artiklan säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisten talouden sektorien välillä tehdyillä sopimuksilla. Tällaisten sopimusten on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) sopimukset ovat täytäntöönpanokelpoisia;
- b) sopimuksissa määritellään tavoitteet ja niitä koskevat määräajat;
- c) sopimukset julkaistaan kansallisessa virallisessa lehdessä tai muussa virallisessa asiakirjassa, johon yleisö voi samalla tavoin tutustua ja joka toimitetaan komissiolle;
- d) saavutettuja tuloksia seurataan säännöllisesti, niistä ilmoitetaan toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle ja ne saatetaan yleisön saataville sopimuksessa esitettyjen ehtojen mukaisesti;

- e) toimivaltaiset viranomaiset varmistavat, että sopimuksen avulla saavutettua edistystä tarkastellaan; ja
- f) jos sopimusta ei noudateta, jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön tämän direktiivin asiaankuuluvat säännökset laein, asetuksin tai hallinnollisin määräyksin.

25 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2002/96/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä XI olevassa A osassa tarkoitetuilla direktiiveillä, 15 päivästä helmikuuta 2014 lähtien, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä XI olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja alettava soveltaa niitä.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä XII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

27 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 4 päivänä heinäkuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. D. MAVROYIANNIS

*LIITE I***Tämän direktiivin soveltamisalaan 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn siirtymäkauden aikana kuuluvat sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokat**

1. Suuret kodinkoneet
  2. Pienet kodinkoneet
  3. Tieto- ja teletekniset laitteet
  4. Kuluttajaelektronikka ja aurinkosähköpaneelit
  5. Valaistuslaitteet
  6. Sähkö- ja elektroniikkatyökalut (lukuun ottamatta suuria kiinteitä teollisuuden työkoneita)
  7. Lelut, vapaa-ajan- ja urheiluvälineet
  8. Lääkinnälliset laitteet (lukuun ottamatta kaikkia siirteitä ja infektoituvia tuotteita)
  9. Tarkkailu- ja valvontalaitteet
  10. Automaatit
-

LIITE II

Ohjeellinen luettelo sähkö- ja elektroniikkalaitteista, jotka kuuluvat liitteen I luokkiin

1. SUURET KODINKONEET

Suuret kylmälaitteet

Jääkaapit

Pakastimet

Muut suuret koneet, joita käytetään elintarvikkeiden jäähdyttämiseen, säilyttämiseen ja varastointiin

Pesukoneet

Vaatteiden kuivauslaitteet

Astianpesukoneet

Ruoanlaittoon käytettävät laitteet

Sähköliedet

Sähköllä toimivat keittolevyt

Mikroaaltouunit

Muut suuret koneet, joita käytetään ruoan valmistukseen ja muuhun elintarvikkeiden käsittelyyn

Sähköiset lämmityslaitteet

Sähköiset lämpöpatterit

Muut suuret laitteet, joita käytetään huoneiden, vuoteiden ja istuinten lämmittämiseen

Sähkötuulettimet

Ilmastointilaitteet

Muut tuuletus-, poistotuuletus- ja ilmanvaihtolaitteet

2. PIENET KODINKONEET

Pölynimurit

Mattoharjat

Muut siivouskoneet

Ompelu-, neulonta- ja kutomakoneet sekä muut koneet tekstiilien käsittelyä varten

Silitysraudat ja muut koneet tekstiilien silitystä, mankelointia ja muuta huoltoa varten

Leivänpaahtimet

Pöytägrillit

Kahvimyllyt, kahvinkeitin ja laitteet purkkien tai pakkausten avaamista tai sulkemista varten

Sähköveitset

Hiustenleikkuukoneet, hiustenkuivaimet, sähköhammasharjat, parranajokoneet, sähköhierojat ja muut vartalonhoitovälineet

Kellot ja aikaa mittaavat, osoittavat ja tallentavat laitteet

Vaa'at

3. TIETO- JA TELETEKNISET LAITTEET

Keskittetty tietojenkäsittely:

Keskustietokoneet

Minitietokoneet

Tulostimet

Henkilökohtainen tietojenkäsittely:

Henkilökohtaiset tietokoneet (keskusyksikkö, hiiri, näyttö ja näppäimistö mukaan luettuina)

Kannettavat tietokoneet (keskusyksikkö, hiiri, näyttö ja näppäimistö mukaan luettuina)

Sylimikrot

Kämmenmikrot

Kirjoittimet

Kopiokoneet

Sähkö- ja elektroniset kirjoituskoneet

Tasku- ja pöytälaskimet

sekä muut tuotteet ja laitteet tietojen sähköistä keräämistä, tallentamista, käsittelyä, esittelyä tai välittämistä varten

Päätelaitteet ja -järjestelmät

Telekopiolaitteet

Teleksit

Puhelimet

Maksulliset puhelimet

Johdottomat puhelimet

Matkapuhelimet

Puhelinvastaajat

sekä muut tuotteet tai laitteet äänen, kuvan tai muun tiedon välittämiseksi telelaitteiden avulla

4. KULUTTAJAELEKTRONIIKKA JA AURINKOSÄHKÖPANEELIT

Radiot

Televisiot

Videokamerat

Videonauhurit

Hifinauhurit

Äänentoistolaitteet

Soittimet

sekä muut tuotteet tai laitteet äänen tai kuvan tallentamista ja toistamista varten, mukaan lukien äänen ja kuvan levittämiseen tarkoitettut signaalit ja muut tekniikat kuin televiestintä

Aurinkosähköpaneelit

5. VALAISTUSLAITTEET

Loisteputkivalaisimet, lukuun ottamatta kotitalouksien valaisimia

Loisteputket

Pienloistelamput

Korkeatehoiset purkauslamput, mukaan luettuina painenatriumlamput ja metallihalidilamput

Matalapaineiset natriumlamput

Muut valaistuslaitteet tai laitteet valaistuksen suuntaamista ja säätämistä varten lukuun ottamatta hehkulamppuja

6. SÄHKÖ- JA ELEKTRONIIKKATYÖKALUT (LUKUUN OTTAMATTA SUURIA KIINTEITÄ TEOLLISUUDEN TYÖKONEITA)

Porat

Sahat

Ompelukoneet

Laitteet, joilla sorvataan, jyrsitään, hiotaan, sahataan, leikataan, porataan, rei'itetään, lävistetään, taitetaan, taivutetaan tai vastaavanlaisesti työstetään puuta, metallia ja muita aineita

Niittaus-, naulaus- tai ruuvauskoneet tai niittien, naulojen ja ruuvien poistamiseen käytettävät tai muut vastaavat koneet

Hitsaus-, juotto- tai vastaavat laitteet

Nestemäisten tai kaasumaisten aineiden ruiskutus-, levitys- ja dispergointilaitteet sekä muut käsittelylaitteet

Ruohonleikkurit ja muut puutarhatyökalut

7. LELUT, VAPAA-AJAN VÄLINEET JA URHEILUVÄLINEET

Sähköjunat tai kilpa-autoradat

Videopelien kädessä pidettävät ohjauspäätteet

Videopelit

Tietokoneet pyöräilyä, sukellusta, juoksua, soutuja jne. varten

Sähkö- tai elektroniikkakomponentteja sisältävät urheiluvälineet

Kolikkoautomaatit

8. LÄÄKINNÄLLISET LAITTEET (LUKUUN OTTAMATTA KAIKKIA SIIRTEITÄ JA INFEKTOITUVIA TUOTTEITA)

Sädehoitolaitteet

Kardiologiset laitteet

Dialyysilaitteet

Hengityskoneet

Isotooppilääketieteen laitteet

In vitro -diagnostiikassa käytettävät laboratoriolaitteet

Analysaattorit

Pakastimet

Hedelmöitystestit

Muut laitteet sairauden, vamman tai invaliditeetin havaitsemiseksi, estämiseksi, seuraamiseksi, hoitamiseksi ja lievittämiseksi

9. TARKKAILU- JA VALVONTALAITTEET

Paloilmaisimet

Lämmityksen säätölaitteet

Termostaatit

Kotitalouksissa tai laboratorioissa käytettävät mittaus-, punnitus- ja säätölaitteet

Muut teollisuuslaitoksissa (esimerkiksi ohjauspaneelissa) käytetyt tarkkailu- ja valvontalaitteet

10. AUTOMAATIT

Lämminjuoma-automaatit

Kuumien ja kylmien juomien pullo- ja tölkkiautomaatit

Kiinteiden tuotteiden automaatit

Raha-automaatit

Erilaiset tuoteautomaatit

LIITE III

TÄMÄN DIREKTIIVIN SOVELTAMISALAAN KUULUVIEN SÄHKÖ- JA ELEKTRONIKKALAITTEIDEN LUOKAT

1. Lämmitys- ja jäähdytyslaitteet
2. Näyttöpäätteet, monitorit ja laitteet, joiden näyttöpäätteet ovat pinta-alaltaan suurempia kuin 100 cm².
3. Lamput
4. Suuret laitteet (joltain ulkomitaltaan yli 50 cm), muun muassa:

Kodinkoneet; tieto- ja teletekniset laitteet; kuluttajaelektronikka; valaisimet: kuluttajaelektronikka, valaisimet, äänen- tai kuvantoistolaitteet, soittimet; sähkö- ja elektroniikkatyökalut; lelut, vapaa-ajan- ja urheiluvälineet; lääkinnälliset laitteet; tarkkailu- ja valvontalaitteet; automaattit; sähkövirtaa tuottavat laitteet. Luokkiin 1–3 sisältyvät laitteet eivät kuulu tähän luokkaan.

5. Pienet laitteet (ei yhdeltäkään ulkomitaltaan yli 50 cm) muun muassa:

Kodinkoneet; kuluttajaelektronikka; valaisimet; kuluttajaelektronikka, valaisimet, äänen- tai kuvantoistolaitteet, soittimet; sähkö- ja elektroniikkatyökalut; lelut, vapaa-ajan- ja urheiluvälineet; lääkinnälliset laitteet; tarkkailu- ja valvontalaitteet; automaattit; sähkövirtaa tuottavat laitteet. Luokkiin 1–3 ja 6 sisältyvät laitteet eivät kuulu tähän luokkaan.

6. Pienet tieto- ja teletekniset laitteet (ei yhdeltäkään ulkomitaltaan yli 50 cm)

LIITE IV

Ei-tyhjentävä luettelo liitteessä III lueteltuihin luokkiin kuuluvista sähkö- ja elektroniikkalaitteista

1. Lämmitys- ja jäähdytyslaitteet

Jääkaapit, pakastimet, kylmäautomaatit, ilmastointilaitteet, kuivauslaitteet, lämpöpumput, öljylämmittimet ja muut lämpötilan muuttamiseen käytettävät laitteet, joissa käytetään muuta nestettä kuin vettä lämpötilan muuttamiseksi.

2. Näyttöpäätteet, monitorit ja laitteet, joiden näyttöpäätteet ovat pinta-alaltaan suurempia kuin 100 cm².

Näyttöpäätteet, televisiot, LCD-valokuvakehykset, monitorit, kannettavat tietokoneet, sylimikrot.

3. Lamput

Loisteputkivalaisimet, pienloistelamput, loisteputket, korkeatehoiset purkauslamput, mukaan luettuina painenatriumlamput ja metallihalidilamput, matalapaineiset natriumlamput, LED-valot.

4. Suuret laitteet

Pesukoneet, vaatteiden kuivauslaitteet, astianpesukoneet, ruoanlaittoon käytettävät laitteet, sähköliedet, sähkökuumenuslevyt, valaisimet, äänen- tai kuvantoistolaitteet, musiikkilaitteet (lukuun ottamatta kirkkoihin asennettuja pilliurkkuja), neulonta- ja kutomakoneet, suuret keskustietokoneet, suuret tulostimet, kopiokoneet, suuret kolikkoautomaatit, suuret lääkinnälliset laitteet, suuret tarkkailu- ja valvontalaitteet, suuret tuote- ja raha-automaatit aurinkosähköpaneelit.

5. Pienet laitteet

Pölynimurit, mattoharjat, ompelukoneet, valaisimet, mikroaaltouunit, tuulettimet, silitysraudat, leivänpaahittimet, sähköveitset, sähkökattilat, kellot, parranajokoneet, vaa'at, hiusten- ja vartalonhoitovälineet, taskulaskimet, radiot, videokamerat, videonauhurit, hifilaitteet, soittimet, äänen- tai kuvantoistolaitteet, sähkö- ja elektroniikkalut, urheiluvälineet, tietokoneet pyöräilyä, sukellusta, juoksua, soutua jne. varten, savunilmaisimet, lämmityksen säätölaitteet, termostaatit, pienet sähkö- ja elektroniikkatyökalut, pienet lääkinnälliset laitteet, pienet tarkkailu- ja valvontalaitteet, pienet tuoteautomaatit, aurinkosähköpaneelilla varustetut pienet laitteet.

6. Pienet tieto- ja teletekniset laitteet (ei yhdeltäkään ulkomitaltaan yli 50 cm)

Matkapuhelimet, GPS-laitteet, taskulaskimet, reitittimet, henkilökohtaiset tietokoneet, tulostimet, puhelimet.

LIITE V

11 ARTIKLASSA TARKOITETUT HYÖDYNTÄMISTÄ KOSKEVAT VÄHIMMÄISTAVOITTEET

- Osa 1: Luokkakohtaiset vähimmäistavoitteet, joita sovelletaan 13 päivästä elokuuta 2012 alkaen 14 päivään elokuuta 2015 saakka liitteessä I lueteltujen luokkien osalta:
- a) liitteessä I olevaan luokkaan 1 tai 10 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on
    - hyödynnettävä 80 prosenttia, ja
    - kierrätettävä 75 prosenttia;
  - b) liitteessä I olevaan luokkaan 3 tai 4 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on
    - hyödynnettävä 75 prosenttia, ja
    - kierrätettävä 65 prosenttia;
  - c) liitteessä I olevaan luokkaan 2, 5, 6, 7, 8 tai 9 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on
    - hyödynnettävä 70 prosenttia, ja
    - kierrätettävä 50 prosenttia;
  - d) kaasunpurkauslamppuista on kierrätettävä 80 prosenttia.
- Osa 2 Luokkakohtaiset vähimmäistavoitteet, joita sovelletaan 15 päivästä elokuuta 2015 alkaen 14 päivään elokuuta 2018 saakka liitteessä I lueteltujen luokkien osalta:
- a) liitteessä I olevaan luokkaan 1 tai 10 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on
    - hyödynnettävä 85 prosenttia, ja
    - valmisteltava uudelleenkäyttöä varten ja kierrätettävä 80 prosenttia;
  - b) liitteessä I olevaan luokkaan 3 tai 4 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on
    - hyödynnettävä 80 prosenttia, ja
    - valmisteltava uudelleenkäyttöä varten ja kierrätettävä 70 prosenttia;
  - c) liitteessä I olevaan luokkaan 2, 5, 6, 7, 8 tai 9 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on
    - hyödynnettävä 75 prosenttia, ja
    - valmisteltava uudelleenkäyttöä varten ja kierrätettävä 55 prosenttia;
  - d) kaasunpurkauslamppuista on kierrätettävä 80 prosenttia.
- Osa 3: Luokkakohtaiset vähimmäistavoitteet, joita sovelletaan 15 päivästä elokuuta 2018 alkaen liitteessä III lueteltujen luokkien osalta:
- a) liitteessä III olevaan luokkaan 1 tai 4 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on
    - hyödynnettävä 85 prosenttia, ja
    - valmisteltava uudelleenkäyttöä varten ja kierrätettävä 80 prosenttia;
  - b) liitteessä III olevaan luokkaan 2 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on
    - hyödynnettävä 80 prosenttia, ja
    - valmisteltava uudelleenkäyttöä varten ja kierrätettävä 70 prosenttia;
  - c) liitteessä III olevaan luokkaan 5 tai 6 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on
    - hyödynnettävä 75 prosenttia, ja
    - valmisteltava uudelleenkäyttöä varten ja kierrätettävä 55 prosenttia;
  - d) liitteessä III olevaan luokkaan 3 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on kierrätettävä 80 prosenttia.

LIITE VI

SIIRTOJA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

1. Jotta sähkö- ja elektroniikkalaitteet sekä sähkö- ja elektroniikkalaiteromu voidaan erottaa toisistaan tapauksissa, joissa esineen haltija väittää, että hän aikoo siirtää tai siirtää parhaillaan käytettyjä sähkö- ja elektroniikkalaitteita eikä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua, jäsenvaltioiden on vaadittava, että haltijalla on saatavilla seuraavia todisteita väitteen näyttämiseksi toteen:
  - a) jäljennös laskusta ja sopimuksesta, joka koskee sähkö- ja elektroniikkalaitteiden myyntiä ja/tai omistusoikeuden siirtoa ja jossa todetaan, että laitteet on tarkoitettu välittömästi uudelleenkäytettäväksi ja että ne ovat täysin toimintakunnossa;
  - b) todiste arvioinnista tai testauksesta tulosten jäljennöksen muodossa (todistus testauksesta tai todiste toimintakunnosta) kunkin lähetyksessä olevan tavarän osalta ja pöytäkirja, jossa on kaikki tiedot tuloksista 3 kohdan mukaisesti;
  - c) sähkö- ja elektroniikkalaitteiden kuljetuksen järjestävän haltijan ilmoitus siitä, ettei mikään lähetyksessä oleva materiaali tai laite ole direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyä jätettä, ja
  - d) asianmukainen suoja siirrettävien tuotteiden vahingoittumista vastaan kuljetuksen, lastauksen ja purkamisen aikana, erityisesti riittävä pakkausmateriaali ja kuorman asianmukainen lastaaminen.
2. Poikkeuksellisesti 1 kohdan a ja b alakohtaa ja 3 kohtaa ei sovelleta, jos on asiakirjanäyttöä siitä, että siirto tapahtuu yritysten välisen siirtosopimuksen nojalla ja että
  - a) sähkö- ja elektroniikkalaitteet lähetetään viallisina takaisin tuottajalle tai sen puolesta toimivalle kolmannelle osapuolelle korjattaviksi takuun nojalla uudelleenkäyttöä varten, tai
  - b) ammattikäyttöön tarkoitettut käytetyt sähkö- ja elektroniikkalaitteet lähetetään tuottajalle tai sen puolesta toimivalle kolmannelle osapuolelle tai kolmannen osapuolen laitokseen maissa, joihin sovelletaan hyödynnettävien jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen valvonnasta tehdyn OECD:n päätöksen C(92) 39 (lopullinen) muuttamisesta tehtyä OECD:n neuvoston päätöstä C(2001) 107 (lopullinen), pätevän sopimuksen nojalla uudelleenkäyttöä varten, tai uudistettaviksi tai korjattaviksi, tai
  - c) ammattikäyttöön tarkoitettut vialliset käytetyt sähkö- ja elektroniikkalaitteet, kuten lääkinnälliset laitteet tai niiden osat, lähetetään tuottajalle tai sen puolesta toimivalle kolmannelle osapuolelle perussyanalyysia varten pätevän sopimuksen nojalla, jos tällaisen analyysin voivat tehdä ainoastaan tuottaja tai tämän puolesta toimivat kolmannet osapuolet.
3. Jotta voidaan osoittaa, että siirrettävät tavarat ovat käytettyjä sähkö- ja elektroniikkalaitteita eivätkä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että käytetyille sähkö- ja elektroniikkalaitteille suoritetaan seuraavat testit ja että testitulokset kirjataan:

Vaihe 1: Testit

- a) Laitteen toimintakunto on testattava ja vaaralliset aineet arvioitava. Suoritettavat testit on valittava sähkö- ja elektroniikkalaitteen tyyppin mukaan. Useimpien käytettyjen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden osalta riittää keskeisten toimintojen toimintakunnon testaaminen.
- b) Arviointien ja testien tulokset on kirjattava.

Vaihe 2: Tulosten kirjaaminen

- a) Tulokset on kiinnitettävä pitävästi mutta ei kuitenkaan pysyvästi joko suoraan sähkö- ja elektroniikkalaitteeseen (jos sitä ei ole pakattu) tai pakkaukseen niin, että ne voidaan lukea purkamatta laitteen pakkausta.
- b) Näissä tuloksissa on oltava seuraavat tiedot:
  - tavarän nimi (tarvittaessa laitteen nimi, jos se on mainittu liitteessä II tai liitteessä IV, ja tarvittaessa luokka liitteen I tai liitteen III mukaisesti),
  - tavarän tunnistenumero (tyyppinumero) tapauksen mukaan,
  - tuotantovuosi (jos tiedossa),
  - toimintakunnon todistamisesta vastaavan yrityksen nimi ja osoite,

- testien tulokset kuvattuina vaiheen 1 mukaisesti (mukaan lukien toimintakuntotestin päivämäärä), ja
  - suoritettujen testien tyyppi.
4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa vaadittujen asiakirjojen lisäksi kuhunkin käytettyjä sähkö- ja elektroniikkalaitteita sisältävään lähetykseen (esimerkiksi kontti tai kuorma-auto) on liitettävä seuraavat tiedot:
- a) asiaankuuluva kuljetusasiakirja, esimerkiksi CMR-asiakirja tai rahtikirja;
  - b) vastuussa olevan henkilön ilmoitus vastuustaan.
5. Jollei tavaraan ole liitetty 1, 2, 3 ja 4 kohdassa edellytettyjä asianmukaisia asiakirjoja, joilla todistetaan, että tavara on käytetty sähkö- ja elektroniikkalaitteita eikä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua, ja jollei sitä ole suojattu asianmukaisesti vahingoittumiselta kuljetuksen, lastauksen ja purkamisen aikana erityisesti riittävällä pakkausmateriaalilla ja kuorman asianmukaisella lastaamisella, jotka ovat kuljetuksen järjestävän haltijan velvoitteita, jäsenvaltioiden viranomaisten on katsottava, että tavara on sähkö- ja elektroniikkalaiteromua ja oletettava, että kyseessä on laitton siirto. Tällaisessa tapauksessa lähetystä käsitellään asetuksen (EY) N:o 1013/2006 24 ja 25 artiklan mukaisesti.
-

LIITE VII

Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun materiaalin ja jätekomponenttien 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valikoiva käsittely

1. Ainakin seuraavat aineet, seokset ja komponentit on poistettava kaikesta erilliskerätystä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta:

- polykloorattuja bifenyylejä (PCB) sisältävät kondensaattorit polykloorattujen bifenyyliden ja polykloorattujen terfenyyliden käsittelystä (PCB/PCT) 16 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY⁽¹⁾ mukaisesti,
- elohopeaa sisältävät komponentit, kuten katkaisimet ja taustavalolamput,
- paristot,
- matkapuhelinten painetut piirilevyt yleensä, samoin muiden laitteiden, jos painetun piirilevyn pinta-ala on suurempi kuin 10 cm²,
- väriainekasetit, nestemäiset ja tahnamaiset, sekä väriaineet,
- bromattuja palonestoaineita sisältävät muovit,
- asbestijätteet ja asbestia sisältävät komponentit,
- katodisädeputket,
- täysin halogenoidut kloorifluorihilivedyt (CFC), osittain halogenoidut kloorifluorihilivedyt (HCFC) tai fluorihilivedyt (HFC), hiilivedyt (HC),
- kaasupurkauslamput,
- pinta-alaltaan yli 100 cm²:n suuriset nestekidenäytöt (sekä tarvittaessa niiden kotelot) ja kaikki nestekidenäytöt, joiden taustavalona on kaasupurkauslamppu,
- ulkopuoliset sähkökaapelit,
- vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kahdennenkymmenennenkolmannen kerran 5 päivänä joulukuuta 1997 annetussa komission direktiivissä 97/69/EY⁽²⁾ kuvattuja tulenkestäviä keraamisia kuituja sisältävä komponentit,
- radioaktiivisia aineita sisältävät komponentit, lukuun ottamatta perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuilta vaaroilta 13 päivänä toukokuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/29/Euratom⁽³⁾ 3 artiklassa ja liitteessä I säädetyt raja-arvot alittavia komponentteja,
- ongelmallisia aineita sisältävät elektrolyyttikondensaattorit (korkeus > 25 mm, halkaisija > 25 mm tai suhteellisesti samankokoinen).

Nämä aineet, seokset ja komponentit on käsiteltävä tai hyödynnettävä direktiivin 2008/98/EY mukaisesti.

2. Erilliskerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun komponentit on käsiteltävä seuraavasti:

- katodisädeputket: fluoresoiva pinnoite on poistettava,

⁽¹⁾ EYVL L 243, 24.9.1996, s. 31.

⁽²⁾ EYVL L 343, 13.12.1997, s. 19.

⁽³⁾ EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1.

- sellaisia kaasuja sisältävät laitteet, jotka heikentävät otsonikerrosta tai joiden ilmastoa lämmittävä vaikutus (GWP) on suurempi kuin 15; tällaisia käytetään esimerkiksi eristysvaahdossa ja jäähdytysnesteputkistossa: nämä kaasut on erotettava ja käsiteltävä asianmukaisesti. Otsonikerrosta heikentävät kaasut on käsiteltävä asetuksen (EY) N:o 1005/2009 mukaisesti,
  - kaasupurkauslamput: elohopea on poistettava.
3. Ottaen huomioon ympäristönäkökohdat sekä uudelleenkäyttöön valmistelun ja kierrättämisen suotavuus 1 ja 2 kohtaa sovelletaan siten, ettei estetä komponenttien tai kokonaisten laitteiden uudelleenkäyttöön valmistelua ja kierrättämistä ympäristöä säästävällä tavalla.
-

LIITE VIII

8 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT TEKNISET VAATIMUKSET

1. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun varastointipaikat (mukaan lukien väliaikainen varastointi) ennen niiden käsittelyä (rajoittamatta kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetun direktiivin 1999/31/EY ⁽¹⁾ vaatimuksia):
  - läpäisemättömillä pinnoilla varustetut tarkoituksenmukaiset alueet, joilla on käytettävissä laitteet nestevootojen keräystä varten sekä tarvittaessa nesteiden ja rasvojen erottimet;
  - tarkoituksenmukaisten alueiden vedenkestävä peite.
2. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelypaikat
  - va'at käsiteltyjen jätteiden painon mittaamiseksi,
  - läpäisemättömät pinnat ja vedenkestävä peite tarkoituksenmukaisilla alueilla, joissa on käytettävissä laitteet nestevootojen keräystä varten sekä tarvittaessa nesteiden ja rasvojen erottimet,
  - purettujen varaosien tarkoituksenmukaiset varastointimahdollisuudet,
  - tarkoituksenmukaiset varastointisäiliöt paristojen, polykloorattuja bifenyylejä ja polykloorattuja terfenyylejä sisältävien (PCB/PCT) kondensaattorien ja muiden vaarallisten jätteiden, kuten radioaktiivisten jätteiden, varastoimista varten,
  - terveys- ja ympäristösäädösten mukaiset vedenkäsittelylaitteet.

⁽¹⁾ EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

LIITE IX

SÄHKÖ- JA ELEKTRONIIKKALAITTEIDEN MERKITSEMISESSÄ KÄYTETTÄVÄ TUNNUS

Seuraavassa kuvassa on yliviivattua jäteastiaa esittävä tunnus, joka osoittaa, että sillä merkityt sähkö- ja elektroniikkalaitteet on kerättävä erikseen. Tunnus on merkittävä laitteisiin näkyvästi, selvästi ja pysyvästi.

LIITE X

TIEDOT 16 ARTIKLASSA TARKOITETTUA REKISTERÖINTIÄ JA KERTOMUKSIA VARTEN

A. Rekisteröinnin yhteydessä annettavat tiedot:

1. Tuottajan tai 17 artiklan nojalla valtuutetun edustajan nimi ja osoite (postinumero ja -toimipaikka, katuosoite ja -numero, maa, puhelin- ja telefaksinumero, sähköpostiosoite sekä yhteyshenkilön nimi). Jos kyseessä on 17 artiklassa määritelly valtuutettu edustaja, myös edustettavan tuottajan yhteystiedot.
2. Tuottajan kansallinen tunnistekoodi, mukaan lukien tuottajan eurooppalainen verotunnistenumero tai kansallinen verotunnistenumero.
3. Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokka tarpeen mukaan tämän direktiivin liitteen I tai liitteen III mukaisesti.
4. Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tyyppi (kotitalouksien tai muut kuin kotitalouksien laitteet).
5. Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden merkki.
6. Tiedot siitä, miten tuottaja täyttää velvollisuutensa: yksilöllinen tai yhteinen järjestelmä, myös tiedot rahallisesta vakuudesta.
7. Käytetty myyntitekniikka (esim. etämyynti).
8. Vakuutus siitä, että annetut tiedot ovat paikkansapitävät.

B. Kertomuksia varten annettavat tiedot

1. Tuottajan kansallinen tunnistekoodi.
2. Kertomuksen kattama ajanjakso.
3. Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokka tarpeen mukaan tämän direktiivin liitteen I tai liitteen III mukaisesti.
4. Kansallisille markkinoille saatettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden määrä painon mukaan.
5. Jäsenvaltiossa erilliskerätyn, kierrätetyn (mukaan luettuna uudelleenkäyttöön valmistellun), hyödynnetyn ja loppukäsitellyn taikka unionin sisällä tai sen ulkopuolelle siirretyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määrä painon mukaan.

Huom: 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava luokittain.

LIITE XI

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen myöhemmistä muutoksista

(25 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi 2002/96/EY sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta	(EUVL L 37, 13.2.2003, s. 24)
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/108/EY	(EUVL L 345, 31.12.2003, s. 106)
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/34/EY	(EUVL L 81, 20.3.2008, s. 65)

B OSA

Osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevat määräajat

(25 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi	Määräaika, joka koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä
2002/96/EC	13 päivä elokuuta 2004
2003/108/EC	13 päivä elokuuta 2004
2008/34/EC	—

LIITE XII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2002/96/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	—
—	1 artikla
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 3 kohdan a alakohta
2 artiklan 1 kohta (osittain)	2 artiklan 3 kohdan b alakohta
Liitteessä I B olevan 5 kohdan viimeinen kohta	2 artiklan 3 kohdan c alakohta
Liitteessä I B oleva 8 kohta	2 artiklan 4 kohdan g alakohta
—	2 artiklan 4 kohdan a-f alakohta ja 2 artiklan 5 kohta
3 artiklan a alakohta	3 artiklan 1 kohdan a alakohta
—	3 artiklan 1 kohdan b–d alakohta
3 artiklan b alakohta	3 artiklan 1 kohdan e alakohta
3 artiklan c–h alakohta	3 artiklan 2 kohta
3 artiklan i alakohta	3 artiklan 1 kohdan f alakohta
3 artiklan j alakohta	3 artiklan 1 kohdan g alakohta
3 artiklan k alakohta	3 artiklan 1 kohdan h alakohta
3 artiklan l alakohta	—
3 artiklan m alakohta	3 artiklan 1 kohdan i alakohta
—	3 artiklan 1 kohdan j–o alakohta
4 artikla	4 artikla
5 artiklan 1 ja 2 kohta	5 artiklan 1 ja 2 kohta
—	5 artiklan 3 ja 4 kohta
5 artiklan 3 kohta	5 artiklan 5 kohta
—	6 artiklan 1 kohta
5 artiklan 4 kohta	6 artiklan 2 kohta
5 artiklan 5 kohta	7 artiklan 1 ja 2 kohta
—	8 artiklan 1 kohta
6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta ja 3 kohta	8 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
Liitteessä II oleva 4 kohta	8 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke
6 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	8 artiklan 5 kohta
6 artiklan 6 kohta	8 artiklan 6 kohta

Direktiivi 2002/96/EY	Tämä direktiivi
6 artiklan 2 kohta	9 artiklan 1 ja 2 kohta
6 artiklan 4 kohta	9 artiklan 3 kohta
6 artiklan 5 kohta	10 artiklan 1 ja 2 kohta
—	10 artiklan 3 kohta
7 artiklan 1 kohta	—
7 artiklan 2 kohta	11 artiklan 1 kohta ja liite V
—	11 artiklan 2 kohta
—	11 artiklan 3 kohta
7 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	11 artiklan 4 kohta
7 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	—
7 artiklan 4 kohta	—
7 artiklan 5 kohta	11 artiklan 5 kohta
—	11 artiklan 6 kohta
8 artiklan 1 kohta	12 artiklan 1 kohta
—	12 artiklan 2 kohta
8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	12 artiklan 3 kohta
8 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	14 artiklan 1 kohta (osittain)
8 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	12 artiklan 4 kohta
—	12 artiklan 5 kohta
8 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	14 artiklan 1 kohta (osittain)
8 artiklan 4 kohta	—
9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	13 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—
9 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	13 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
9 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta	13 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
9 artiklan 2 kohta	13 artiklan 2 kohta
10 artiklan 1 kohta	14 artiklan 2 kohta
10 artiklan 2 kohta	14 artiklan 3 kohta
10 artiklan 3 kohta	14 artiklan 4 kohta
10 artiklan 4 kohta	14 artiklan 5 kohta
11 artikla	15 artikla
12 artiklan 1 kohta (osittain)	16 artiklan 1–3 kohta
12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta (osittain)	16 artiklan 4 kohta
12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	16 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 17 artiklan 2 ja 3 kohta

Direktiivi 2002/96/EY	Tämä direktiivi
12 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	16 artiklan 3 ja 5 kohta
-	17 artiklan 1 kohta
12 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta	18 artikla
12 artiklan 2 kohta	16 artiklan 5 kohta
13 artikla	19 artikla
—	20 artikla
14 artikla	21 artikla
15 artikla	22 artikla
16 artikla	23 artiklan 1 kohta
—	23 artiklan 2–4 kohta
17 artiklan 1–3 kohta	24 artiklan 1–3 kohta
17 artiklan 4 kohta	7 artiklan 3 kohta
17 artiklan 5 kohta	7 artiklan 4–7 kohta, 11 artiklan 6 kohta ja 12 artiklan 6 kohta
—	25 artikla
18 artikla	26 artikla
19 artikla	27 artikla
Liite I A	Liite I
Liite I B	Liite II
—	Liitteet III, IV ja VI
Liitteet II–IV	Liitteet VII–IX
—	Liitteet X ja XI
—	Liite XII

TILAUSHINNAT 2012 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 310 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	840 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

